

In galop doorheen de tijden

– *Teksten d.d. juni 2014 t/m februari 2016* –

Jan Bauwens

Serskamp 2014-2016

D/2016/Jan Bauwens, uitgever

NUR: 705

ISBN:

Copyright: J. Bauwens, Serskamp

Cover: J. Bauwens, *De vier ruiters van de apocalyps*, hertekening, vrij naar de prent (ets en gravure) uit 1563-1574 van Gerard van Groeningen.

***Het recht om te doden: het fundament van
onze 'samenleving'...***

Eigendom kan bezwaarlijk worden bestempeld als diefstal omdat diefstal reeds het bestaan van eigendom veronderstelt, namelijk: eigendom die in dat geval ontvreemd werd. Privaatbezit mag echter wel volstrekt immoreel en zelfs moorddadig heten waar het gaat om een overschot aan levensnoodzakelijke goederen en middelen waartoe de bezitters ervan de toegang blokkeren voor mensen die aan deze goederen een levensbedreigend tekort hebben.

Dezelfde wet die ons ertoe verplicht om een burger in nood te helpen, lijkt om die reden wel in tegenspraak met de wet op de bescherming van het privaatbezit omdat men wel verplicht lijkt om aan een burger die bijvoorbeeld honger lijdt, een brood uit eigen zak te schenken. Maar uitgerekend het bestaan van instellingen die het maatschappelijke welzijn moeten garanderen, ontslaat ons van dergelijke verplichtingen en garandeert aldus tegelijk de toekomst van het privaatbezit.

Het kapitalistische systeem heeft met andere woorden haar ideologie in moreel opzicht op het droge weten te brengen door de creatie van instellingen van collectieve liefdadigheid die moeten garanderen dat in principe niemand nog van honger hoeft te sterven. De uitvinding van de Openbare Onderstand of het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn dient in de eerste plaats ter rechtvaardiging van het principe van het privaatsbezit of, nog correcter gesteld, moet de installatie van het OCMW het verwijt van immoraliteit aan het adres van een ideologie die steunt op het beginsel van het privébezit, in de kiem smoren.

Edoch, dat een mens niet leeft van brood alleen, lijkt hier een geheel vergeten zaak: men acht zich jegens zijn naaste tot niets meer verplicht van zodra men hem verwijst naar de instelling die water en brood verschaft aan bedelaars alsook aan de vogeltjes in de wintertuin. Er wordt met andere woorden helemaal niet meer gesproken over het *gelijkheidsbeginsel* dat nochtans de inzet bij uitstek was van de Franse Revolutie op het einde van de achttiende eeuw en het christelijke beginsel van de *naastenliefde* dat gebiedt om het beste te reserveren voor de ander, lijkt al helemaal van een andere planeet.

Maar de invoering van het eigendomsprincipe heeft goede gronden: het vormt de ultieme *conditio sine qua non* en derhalve de fundering voor het concurrentieprincipe – die handige verkapping van het beginsel van de twistzaaiing dat de weg baant naar de heerschappij over de ruziemaakers en dat wij van oudsher kennen als het devies *divide et impera: verdeel en heers!* Ruzie is immers ondenkbaar zonder een al dan niet tastbare zaak waarover wordt getwist of die men in de wacht probeert te slepen. Er is met andere woorden geen *onenigheid* denkbaar zonder een of ander *privaat bezit* dat op het spel staat. Zonder het eigendomsbeginsel kan men geen mensen tegen elkaar opzetten en zolang zij niet verdeeld zijn, kan men hen ook niet overheersen: elke tiran moet verdeeldheid scheppen en moet daartoe eerst het *privaatbezit* invoeren. Het *privaatbezit* is een uitvinding van de tiran, het is alderminst een aan het volk verleende gunst; het is daarentegen het ultieme middel tot verknechting van het volk.

Derhalve zal een volk dat zich bevrijden wil van het juk van de tirannie in ongeacht welke gedaante, vooraf werk moeten maken van de ontwapening van de tiran en dat betekent uiteraard vooreerst de afschaffing van het *privébezit* en zelfs het strikte verbod op het hebben van *privaate bezittingen*. Het kan vreemd klinken in de

oren van mensen die gewend geraakt zijn aan het 'recht' op eigen bezittingen zoals dat bestaat in een kapitalistische wereld, maar is het niet heel wat vreemder om een recht te erkennen om aan anderen levensnoodzakelijke goederen te onthouden, wat in feite neerkomt op het recht om zijn medemensen te doden?

Het boontje van loontje

Politici blijken de eigen geschiedenis helemaal niet meer te kennen, ook niet als ze zelf historicus zijn en, wat nog erger is: het blijkt hen niet eens te deren, getuige bijvoorbeeld de recente klacht van ene Luckas Vander Taelen over niet-geïntegreerde vreemdelingen in Vorst die naar zijn eigen zeggen zijn dochter uitschelden op straat en die hem aldaar beschouwen als een indringer op hun privéterrein.

De politicus maakt in zijn eerste boek over Brussel (en in een tekstfragment dat nu ook via omzendbrieven per e-mail rondgaat) de wens kenbaar dat wij aan deze allochtonen onze normen en waarden zouden opleggen. De vraag is alleen wat deze klager, geboren in de priester Daensstad, nu precies op het oog heeft: bedoelt hij

onze wérkelijke normen en waarden ofwel de voorgewende?

Want inzake onze wérkelijke normen en waarden doet alvast de geschiedenis er geen doekjes om, tenminste als men zijn licht gaat opsteken bij de echte geschiedschrijvers. Of weet de historicus dan niet hoe wij aan de vreemdelingen onze normen en waarden reeds metterdaad diets hebben gemaakt in het gastarbeiderstijdperk dat hij toch zelf nog heeft beleefd? Is de bestseller "Ganz Unten" (in het Nederlands verschenen onder de titel "Ik, Ali") uit 1985 van zijn collega-journalist en meer bepaald de allereerste undercover-journalist die Günther Wallraff heet, dan aan de neus van de toen jonge historicus ongemerkt voorbijgegaan? Het boek zou voor minder een bestseller wezen, want elkeen weet dat het niet niks was wat Wallraff aan het licht bracht: onze *feitelijke* normen en waarden.

Iedereen weet intussen wel wat de zogenaamde "dubbele moraal" betekent maar het behoort uiteraard ook tot de essentie van die 'moraal' om niet uit de biecht te klappen en al liegende het been stokstijf te houden. In de "dubbele moraal" wordt gezworen bij hoogstaande principes... terwijl het eerste *feitelijke* principe de meined is. Het Victoriaanse tijdperk geldt als het schoolvoorbeeld voor deze feesten van de hypocrisie,

ons evenmin onbekend van (bij uitstek strenge) godsdiensten en van totalitaire politieke regimes.

Voor wie het nog mochten hebben gemist: de moedige Duitse journalist Günter Wallraff (°1942) werkte (voor *Bild*) vermomd als Turkse gastarbeider en tekende de *feitelijk* gehanteerde normen en waarden van onze *voorgewend* christelijke samenleving op, meer bepaald: de mensonwaardige behandeling en werkomstandigheden van gastarbeiders in de industrie.

Als hij tenminste niet overloopt naar extreem rechts, weze het Vander Taelen vergeven dat hij niet deelt in de moed van Wallraff: het aan het licht brengen van de waarheid wordt door het leugenachtige kapitalisme uiteraard beschouwd als verraad en de nu 71-jarige Wallraff heeft derhalve nog steeds te kampen met haat-campagnes vanwege de 'Victorianen'. En ook hier te lande vindt men lieden die maar het liefst een zogenoemde 'grote kuis' zouden willen houden onder de bevolking en in het Europese parlement zweren extreem rechtse partijen al samen en zij doen dat steeds vaker onder de noemer van alleen maar rechts om alsnog als politiek correct te kunnen blijven doorgaan. Door hun met populisme verworven bijval en derhalve door het totaal aantal kiezers dat zij kunnen pretenderen te vertegenwoordigen, zijn zij intussen een gevaar ge-

worden voor Europa daar zij door vreemde krachten worden gestut welke Europa van binnenuit willen kelderen. Iedereen kan overigens zien wie er zoal garen zouden kunnen spinnen bij het verdwijnen van de Euro.

De zaak is uiteraard deze: wie gelooft te mogen verwachten van de kinderen en de kleinkinderen van de door Wallraff beschreven hier uitgebuite gastarbeiders dat zij onze dubbele moraal kunnen appreciëren, is ofwel niet goed snik, ofwel is hij een struisvogel, ofwel kent hij de geschiedenis niet. Bovendien is het trieste feit dat men er van overheidswege kennelijk niet meer in slaagt om overal te lande de orde te handhaven, een rechtstreeks gevolg van dezelfde hypocrisie en meer bepaald een gevolg van algemene onbekwaamheid welke uiteraard de nasleep is van een wijd verbreide vriendjespolitiek waarmee het bedrog zichzelf bestraft.

De crisis, wat is dat nu?

Als gezegd wordt dat het in een maatschappij slechter begint te gaan, dan zoekt men naar een zondebok die van al het kwaad de schuld krijgt en die daarvoor moet boeten. Dat is alvast de

heersende opvatting vandaag, een vanzelfsprekendheid intussen waarbij kennelijk niemand nog stilstaat.

Maar op zijn zachtst gezegd is die opvatting wel bijzonder ongenueanceerd, want wat is het geval in een maatschappij die achteruit boert, zoals men dat vandaag over de onze zegt? De economie slabakt, de werkloosheid neemt toe, de staat maakt torenhoge schulden bij de banken en alom breken onlusten uit. Maar bij nader toezien is het slechts een deel van de bevolking dat daaronder lijdt — het armste deel. De rijken daarentegen halen uit die nota bene door hen zelf veroorzaakte wantoestand alleen maar voordeel.

In een maatschappij die achteruitboert, blijken alleen de armen achteruit te boeren, de rijken daarentegen spinnen daar garen bij en dit is het geval omdat in tijden van zogenaamde achteruitgang, de kloof tussen rijk en arm steeds groter wordt: de rijken worden rijker maar de armen worden armer.

Tegelijk blijkt het een feit dat de wrevel welke naar een zondebok doet grijpen, helemaal niet in het kamp van de armen ontstaat: het is de wrevel van de rijken. En ofschoon zij het zijn die de armen uitzuigen, schuiven ze de schuld in de schoenen van de armen. Ze klagen dat ze de

werklozen moeten onderhouden terwijl zij het zijn die zich alle jobs toe-eigenen — alleen het onbetaalde werk laten zij aan de armen over.

Zo zijn het de jongste tijd in ons land, in Europa of kortweg in het Westen niet de werklozen, de gepensioneerden, de asielzoekers of de gehandicapten die amok maken: het verdeel-en-heers-principe indachtig, worden deze noodlijdenden daarentegen wel de schietschijf van een financiële elite, een steeds rijker wordende klasse ten prooi aan een onbevredigbare hebzucht — de bron bij uitstek van wrevel.

Dat een maatschappij achteruit boert, betekent in feite dat het staatsapparaat verarmt, maar tegelijk wordt dat gedeelte van de burgerij dat zich onafhankelijk van de staat waant, rijker. Een maatschappij boert achteruit wanneer de middelen welke toekomen aan de staat, door onverzadigbare enkelingen worden opgeslokt. Dat is dan ook fataal voor de samenhang van een staat omdat met het geld, de macht wegebt uit het brein van de staat; het geld komt terecht bij egocentrische cellen die zichzelf vetmesten.

In concreto ziet men dan hoe corrupte ministers zich in de naam der burgers bij de banken in de schulden steken door leningen aan te gaan welke tot in de eeuwigheid moeten worden afgelost

omdat ze zo gigantisch zijn. Een subklasse van de zelfstandigen gebruikt de hele infrastructuur en alle diensten van de staat maar weigert ook maar een cent bij te dragen aan de maatschappij en daar hebben we dan de belastingontduikers.

Van achteruitgang is derhalve sprake waar de rijken rijker worden en de armen armer, want waar dat het geval is, zijn niet zozeer de middelen geslonken maar verloopt de *verdeling* ervan niet langer naar behoren: een verarmde regering mist dan de middelen om orde op zaken te houden en het land desintegreert, het valt uiteen in partikels die als doelen op zichzelf alle middelen naar zich toe trekken zodat het centrale gezag niet langer in staat is om alles in goede banen te houden.

Een analoog verhaal is ons overigens welbekend met betrekking tot de honger in de wereld: dat er per dag nog steeds twintigduizend kinderen omkomen door ondervoeding, is immers helemaal geen kwestie van voedseltekort — met de huidige wereldvoedselproductie konden niet zeven maar meer dan tien miljard mensen worden gevoed. De honger is een kwestie van een onrechtvaardige *verdeling* van het voedsel. De rijke koopt het brood van de arme op en gooit het weg — daar komt het moordende onrecht op neer.

Die toestand is inderdaad onvermijdelijk waar men tot elke prijs het gangbare geldwezen wil vrijwaren omdat het geld dwingt, precies zoals de zweep. De rijke wil de arme voor zich laten werken en hij kan dat doen zolang hij de arme letterlijk op zijn honger kan laten zitten, wat hij meer bepaald doet door het loon achter te houden dat nodig is om voedsel te bemachtigen terwijl in feite menselijkerwijze de honger zelf recht geeft op voedsel.

De werkloosheid is in hetzelfde bedje ziek: aan werk is er nooit gebrek, vooruitgang kent immers geen grenzen en alles kan altijd beter. Het is niet werk waaraan sommigen een tekort hebben, het zijn jobs, met andere woorden: werk dat ook nog eens *verloond* wordt. En aan verloond werk — aan jobs dus — is in wezen net zomin een tekort als aan voedsel, maar precies zoals het voedsel worden ook de jobs onrechtvaardig *verdeeld*.

Dat het betaald werk onrechtvaardig wordt verdeeld, wil zeggen dat weliswaar iedereen werk te over heeft maar dat slechts een deel van het volk voor de gepresteerde arbeid wordt beloond, terwijl een ander deel daarvoor wordt gestraft en dat laatste deel leeft derhalve feitelijk in slavernij. Het probleem van de werkloosheid wordt voorgesteld als een onrechtvaardigheid die erin

bestaat dat een deel van de bevolking werkt om ook de niet-werkenden in leven te houden maar de waarheid is een ander verhaal. Andermaal, het probleem van de werkloosheid bestaat hierin dat allen werken maar niet allen voor hun prestaties worden vergoed: sommigen worden ervoor gestraft.

Immers, zij die voor hun werk geen loon ontvangen, kampen met het verwijt dat zij teren op het zweet van anderen: onbetaald werk wordt niet als werk erkend. Slaven werken zonder recht op compensatie of zelfs maar op dankbaarheid. De logica hierachter is zo doortrapt als het kapitalisme zelf en luidt dat de waarde der dingen gelijk is aan hun prijs op de markt: wat gratis is, is derhalve waardeloos, zoals de zuivere lucht, onze gezondheid en tenslotte het leven zelf. Het leven wordt geminacht omdat het vooralsnog geen exclusiviteit is voor de rijken en die waanzin toont zich treffend in het gegeven dat het zelfmoordcijfer het hoogst is bij de financiële elite terwijl hongerlijders er niet aan denken om aan het leven eisen te gaan stellen.

Eenmaal de verknechting van de zwaksten onder het volk op dreef komt, doet een subversieve logica zijn intrede. De nieuwe liberale regering ramt dit deel van het volk door de strot dat de werkloosheidssteun alleen toekomt aan wie al

sociale bijdragen hebben betaald: nieuwelingen op de arbeidsmarkt mogen in de armoede worden geduwd, aldus de regering Michel I. Edoch, sinds wanneer is de arbeidsvoorziening de verantwoordelijkheid van de werknemers? En als het voorzien van een job voor iedereen de verantwoordelijkheid is van de werknemers zelf, waarvoor wordt een regering dan betaald?

Het verkeren van de solidariteit in het recht van de sterkste is in een democratie pas aan de orde waar de zwakkeren de minderheid uitmaken en dus waar een meerderheid in rijkdom leeft. Een democratie heeft haar maatschappelijke moraal met andere woorden te danken aan het feit dat de verdrukten alsnog in de meerderheid zijn. Waar de verdrukten een minderheid gaan vormen, keert de hele staat zich tegen hen omdat zij dan geen enkele bedreiging meer vormen voor de rijken: vooreerst hebben zij de natuur niet aan hun kant omdat zij nu eenmaal zwakker zijn maar bovendien missen zij dan ook elke maatschappelijke kracht omdat in een democratie de minderheden uiteindelijk het onderspit delven daar de meerderheid het voor het zeggen heeft. Het populisme is in een democratie dan ook de regel.

En het zijn inderdaad de allerrijkste landen die de meest schrijnende armoede voortbrengen en

dat is de paradox die zich vertaalt in bijvoorbeeld het uitzicht van onze hedendaagse steden van glitter en glamour omringd door bidonvilles, krottenwijken en favela's. De extremen keren zich tegen elkaar en zo gaan machtige staten ten onder aan de burgeroorlogen die zij onvermijdelijk produceren.

De kloof met de oorlogslogica van het Derde Rijk is nu zo goed als overbrugd. Er is met andere woorden niet zo heel veel meer nodig om de stap te zetten van de logica van Michel I naar die van Hitler. De zwakste wordt tot zondebok veroordeeld en de woestijn ingestuurd — ge-euthanaseerd. Alras worden ook ónze media bestookt met slogans in de lijn van Himmler's 'verzen': "50.000 Duitse mark kost de verzorging van één psychiatrische patiënt per jaar en het zijn úw centen, landgenoten!" En wat gezegd van de door de Führer zelf vertolkte 'verontwaardiging' over het feit dat de jonge en gezonde burgers moeten gaan sneuvelen aan het front om de zieken en de ouderlingen in leven te houden?

De sterken die de zwakken verdedigen: deze heilige plicht, stammend uit de christelijke ethiek, krijgt nu prompt het etiket 'pervers' want hij wordt voortaan als onrechtvaardig aangevoeld — om niet te moeten zeggen dat de zin voor gerechtigheid op een dwaalspoor is beland.

Dat de ouders zorgen voor hun jongen is een gedrag dat mens en dier gemeen hebben, maar dat de ouderen en de zwakkeren in het algemeen door de sterkeren worden verdedigd, ziet men slechts bij mensen en dan nog alleen in bepaalde culturen, zoals bij uitstek in de gekerstende werelddelen. Met de ontkerstening keert de wildernis weer, want wat het recht van de sterkste heet, is niets anders dan wat in christelijke termen onrecht was gaan heten.

Vandaag verkopen kinderen hun ouders steeds vaker van zodra zij hun niet anders meer van nut kunnen zijn dan als bezorgers van een financiële erfenis. Zij betalen een arts die moeder of vader dement verklaart en vervolgens geven ze hun ouder letterlijk levenslang, want omwille van verzekeringsperikelen mogen dement verklaren het zorgcentrum dat hen huisvest alleen nog als stoffelijk overschot verlaten. Ze hebben alles wat zij nodig hebben in die gespecialiseerde zorgcentra, zo liegt men zichzelf voor als men zich van zijn bejaarde ouders ontdoet. Zij worden aldus ontmenselijkt en zo niet vermoord dan toch monddood gemaakt nog vooraleer zij sterven. Er zijn geen schuldigen want er is geen lijk; geen wet wordt overtreden dan de onzichtbare wet van God.

Het paard van Troje, de doos van Pandora, de verrijzenis van Hitler

In *Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog* beschrijft dr. L. de Jong hoe Verdinaso-oprichter Joris Van Severen, Hitler nog veel te zachtzinnig vond jegens de joden.¹ Begrijpe wie kan, maar aan deze fascist worden vandaag weer colloquia gewijd waaraan kamerleden van N-VA en CD&V zoals Koenraad Degroote en Ward Kennes deelnemen die daar hun dorst lessen op kosten van de belastingbetaler.² Onlangs nog bleken leden van de N-VA het verjaardagsfeestje van VMO-stichter Bob Maes te hebben bijgewoond. De extreemrechtse Vlaamse Militanten Orde (/Organisatie) (1950-1983) pleegde geweld tegen gastarbeiders, Walen en links-progressieven en zij sympathiseerden met figuren zoals VNV-leider en collaborateur Staf

1 Zie: http://nl.wikipedia.org/wiki/Joris_van_Severen , in de voetnoten: "Dr. L. de Jong *"Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog"*, deel 1, hoofdstuk 10 "Het rechts-autoritair protest", "Katholiek fascisme", blz. 240: "Hitler was volgens Van Severen nog te zachtzinnig: veel te langzaam joeg hij de Joden Duitsland uit (...)"

2 Zie:

<http://www.hln.be/hln/nl/957/Binnenland/article/detail/2098857/2014/10/23/Degroote-N-VA-op-colloquium-rond-Verdinaso-oprichter-Joris-Van-Severen.dhtml>

de Clercq van wie zij het lijk opgroeven om het in Vlaanderen te herbegraven.³

Het Vlaams Nationaal Verbond was een rechts-radicalen en fascistische groep van collaborateurs: vanaf 1937 kreeg het VNV van Hitler een toelage van aanvankelijk (omgerekend) 5.000 euro die in 1939 opliep tot 15.000 euro. Het VNV deed echter alsof het met Duitsland niets te maken had maar van zodra Duitsland België binnenviel, kwam de aap uit de mouw: Staf de Clercq bood aan Hitler zijn diensten aan en zijn VNV nam deel aan de jodenvervolgning en leverde manschappen voor de Waffen-SS.⁴ Toen in 1942 een eerste convoi joden uit Mechelen naar Auschwitz werd gebracht, schreef de VNV-krant *Volk en Staat* over haar opluchting ingevolge deze zuiveringsmaatregelen.⁵ Met de medewerking van verschillende predikende pastoors werden soldaten naar het beruchte Oostfront gelokt (een strijd aan de zijde van Hitler, tegen de Russen) waar zij merendeels ook sneuvelden.⁶

3 De extreemrechtse Vlaamse Militanten Orde (/Organisatie) werd gesticht in 1950, heropgericht als Vlaamse Militanten Organisatie in 1967 om vervolgens weer Vlaamse Militanten Orde te heten tot 1983.

4 http://nl.wikipedia.org/wiki/Vlaamsch_Nationaal_Verbond

5 Ibidem.

6

[http://nl.wikipedia.org/wiki/Oostfront_\(Tweede_Wereldoorlog\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Oostfront_(Tweede_Wereldoorlog))

Ongeveer een miljoen Oostfronters aan Duitse zijde

Terwijl na het neerschieten van allochtonen in Antwerpen door Hans Van Themse zelfs het Vlaams Belang zich op haar partijcongres in 2006 distantieerde van neonazi's, skin-heads en extreem-rechts, blijkt vandaag de N-VA het beruchte extremisme openlijk te kunnen steunen en toejuichen.⁷ Als voorlopige klap op de vuurpijl werd zopas N-VA-lid Matthias Storme benoemd tot bestuurder van het Interfederaal Gelijkekansencentrum: de man noemt discriminatie een fundamentele vrijheid!⁸

Matthias Storme en de nieuwe wanorde

Het paard van Troje, de doos van Pandora, de verrijzenis van Hitler

In *Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog* beschrijft dr. L. de Jong hoe Verdinaso-oprichter Joris Van Severen, Hitler nog

sneuvelden door de koude; zij bevroren, en zo ondergingen zij daar hetzelfde lot als de troepen van Napoleon in 1812.

⁷ http://nl.wikipedia.org/wiki/Vlaams_Belang

⁸ Zie:

<http://www.hln.be/hln/nl/957/Binnenland/article/detail/2101480/2014/10/25/N-VA-er-aangesteld-bij-Gelijkekansencentrum-Discrimineren-is-een-fundamentele-vrijheid.dhtml> .

veel te zachtzinnig vond jegens de joden.⁹ Begrijpe wie kan, maar aan deze fascist worden vandaag weer colloquia gewijd waaraan kamerleden van N-VA en CD&V zoals Koenraad Degroote en Ward Kennes deelnemen die daar hun dorst lessen op kosten van de belastingbetaler.¹⁰ Onlangs nog bleken leden van de N-VA het verjaardagsfeestje van VMO-stichter Bob Maes te hebben bijgewoond. De extreemrechtse Vlaamse Militanten Orde (/Organisatie) (1950-1983) pleegde geweld tegen gastarbeiders, Walen en links-progressieven en zij sympathiseerden met figuren zoals VNV-leider en collaborateur Staf de Clercq van wie zij het lijk opgroeven om het in Vlaanderen te herbegraven.¹¹

9 Zie: http://nl.wikipedia.org/wiki/Joris_van_Severen , in de voetnoten: "Dr. L. de Jong *"Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog"*, deel 1, hoofdstuk 10 "Het rechts-autoritair protest", "Katholiek fascisme", blz. 240: "Hitler was volgens Van Severen nog te zachtzinnig: veel te langzaam joeg hij de Joden Duitsland uit (...)"

10 Zie:

<http://www.hln.be/hln/nl/957/Binnenland/article/detail/2098857/2014/10/23/Degroote-N-VA-op-colloquium-rond-Verdinaso-oprichter-Joris-Van-Severen.dhtml>

11 De extreemrechtse Vlaamse Militanten Orde (/Organisatie) werd gesticht in 1950, heropgericht als Vlaamse Militanten Organisatie in 1967 om vervolgens weer Vlaamse Militanten Orde te heten tot 1983.

Het Vlaams Nationaal Verbond was een rechts-radicalen en fascistische groep van collaborateurs: vanaf 1937 kreeg het VNV van Hitler een toelage van aanvankelijk (omgerekend) 5.000 euro die in 1939 opliep tot 15.000 euro. Het VNV deed echter alsof het met Duitsland niets te maken had maar van zodra Duitsland België binnenviel, kwam de aap uit de mouw: Staf de Clercq bood aan Hitler zijn diensten aan en zijn VNV nam deel aan de Jodenvervolging en leverde manschappen voor de Waffen-SS.¹² Toen in 1942 een eerste konvooi joden uit Mechelen naar Auschwitz werd gebracht, schreef de VNV-krant *Volk en Staat* over haar opluchting ingevolge deze zuiveringsmaatregelen.¹³ Met de medewerking van verschillende predikende pastoors werden soldaten naar het beruchte Oostfront gelokt (een strijd aan de zijde van Hitler, tegen de Russen) waar zij merendeels ook sneuvelden.¹⁴

Terwijl na het neerschieten van allochtonen in Antwerpen door Hans Van Themse zelfs het Vlaams Belang zich op haar partijcongres in

12 http://nl.wikipedia.org/wiki/Vlaamsch_Nationaal_Verbond

13 Ibidem.

14

[http://nl.wikipedia.org/wiki/Oostfront_\(Tweede_Wereldoorlog\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Oostfront_(Tweede_Wereldoorlog))
Ongeveer een miljoen Oostfronters aan Duitse zijde sneuvelden door de koude; zij bevroren, en zo ondergingen zij daar hetzelfde lot als de troepen van Napoleon in 1812.

2006 distantieerde van neonazi's, skin-heads en extreem-rechts, blijkt vandaag de N-VA het beruchte extremisme openlijk te kunnen steunen en toejuichen.¹⁵ Als voorlopige klap op de vuurpijl werd zopas N-VA-lid Matthias Storme benoemd tot bestuurder van het Interfederaal Gelijkekansencentrum: de man noemt discriminatie een fundamentele vrijheid!¹⁶

Enkele bedenkingen bij Matthias Storme's 'fundamenteelste vrijheid'

(1°) Matthias Storme's luguber tolerantiebegrip

In zijn tekst, getiteld *De fundamenteelste vrijheid: de vrijheid om te discrimineren*¹⁷ bedoelt Storme de discriminatievrijheid. Hij zegt ervan uit te gaan dat onze (Westerse) vrijheden door strijd verworven zaken zijn welke derhalve ook altijd door strijd kunnen worden teniet gedaan. En zijns inziens is het vooral het totalitarisme dat onze vrijheden bedreigt. Het totalitarisme is altijd simpel, zo schrijft hij: goed en kwaad zijn

15 http://nl.wikipedia.org/wiki/Vlaams_Belang

16 Zie:

<http://www.hln.be/hln/nl/957/Binnenland/article/detail/2101480/2014/10/25/N-VA-er-aangesteld-bij-Gelijkekansencentrum-Discrimineren-is-een-fundamentele-vrijheid.dhtml> .

17 Onze bedenkingen beperken zich tot de eerste paragrafen van deze tekst die men hier kan terugvinden: <https://www.law.kuleuven.be/personal/mstorme/vrijheidsprijs.pdf> .

er strikt onderscheiden, er is geen moraal meer mogelijk naast het recht, het hoogste goed wordt door de overheid opgelegd en het kwaad moet bestreden worden, niet getolereerd. Maar als het totalitarisme simpel is, dan kan het tegendeel ervan dat niet zijn, zo vervolgt Storme: democratie, recht en tolerantie zijn geen vaste begrippen maar zij moeten ruimte laten voor een zekere (te institutionaliseren) twijfel, voor debat en pluralisme teneinde niet in hun tegendeel te verkeren want bijvoorbeeld verabsoluteerde tolerantie is intolerantie. Storme spreekt van 'perverse tolerantie' waar men iemand verbiedt om wat hij moet tolereren een kwaad te vinden.

Kennelijk ontgaat het de auteur van *De fundamenteelste vrijheid* dat een oneigenlijk gebruik van de middeleeuwse stelling welke hij beschouwt als een sleutel tot begrip van het wezen van de tolerantie, namelijk "dat een kwaad wordt getolereerd omdat het bestrijden ervan een groter kwaad is dan het verdragen ervan" hooguit een beter begrip van zijn eigen onbegrip kan opleveren. Elke aandachtige lezer zal immers onmiddellijk opmerken dat wie die stelling aanwendt zoals Storme dat doet, er volstrekt illegitiem van uitgaat dat tolerantie *a priori* een kwaad tot lijdend voorwerp heeft. En oordeel nu zelf: maakt het bestaan van tolerantie voor

negers, andersdenkenden of medemensen zonder meer, deze medemensen of onze medemensen zonder meer tot een kwaad? Pas waar het egoïsme als een vanzelfsprekendheid kon gelden, kon ook worden gezegd dat de ander een (te tolereren) kwaad was, maar dit solipsisme maakte dan ook elke aanspraak op moraal of op recht ongeldig.

Wie Reimond van Peñaforte's hoger geciteerde tolerantiestelling aanwendt zoals Storme dat doet, gaat er wezenlijk van uit dat de ander een kwaad is, en is dat behalve een kaduke toch ook niet een wat lugubere invalshoek: dat men de ander verdraagt omdat men hem niet verslaan kan terwijl het een groter kwaad is om het onderspit te moeten delven?

(2°) Matthias Storme's simplistische begrip van moraal

In *De fundamenteelste vrijheid*, beweert Storme dat in een vrije democratie, recht en ethiek, moraal of fatsoen moeten worden onderscheiden en dat de reden waarom het door een meerderheid als onfatsoenlijk beschouwd alsnog kan worden getolereerd, ligt in het beginsel van het voordeel van de twijfel (*in dubiis libertas*).

Het lijkt echter niet bij hem op te komen dat fatsoen (– fashion, façon, face, imago, mode...) te

maken heeft met schaamte of dus met openbaarheid en met recht(spraak) terwijl daarentegen het geweten een innerlijkheid is welke te maken heeft met schuld(beleving) en met gerechtigheid of geloof (– en vandaar ook met moraal). De (moderne) rechtspraak immers vereist de openbaarheid zoals ook het beginsel van de experimentele methode de positieve wetenschappen fundeert en schaamte ontstaat met het openbaar worden van schuld (handelingen strijdig met de wet), waardoor de 'valsspeler' ontmaskerd wordt, terwijl het schuldbewustzijn niet door een volkstribunaal wordt gewekt maar door het (eigen) geweten dat gebeurlijk gehoorzaamt aan goddelijke wetten of alvast aan wetten die strijden met de maatschappelijke – een probleem dat uitsluitend in een regio waar bijvoorbeeld de sharia heerst (en dan nog enkel met alleen maar vrijwillig gehoorzamende burgers) denkbeeldig ware. En het blijft dan nog de (wellicht voor immer onbeslisbare) vraag of het geweten moet worden beschouwd als de resultante van een interiorisering van de (bijvoorbeeld door democratische stemming verkregen) wetten ofwel als een door god aan de mens meegegeven innerlijkheid – met andere woorden de vraag naar het al dan niet objectief en absoluut karakter van goed en kwaad. Het moet overigens gezegd dat zij die zich aansluiten bij dit laatste, zich tevens krach-

tens Storme's karakterisering van het totalitarisme door eigen toedoen aan een simpel en derhalve (ingebeeld?) totalitairistisch universum onderwerpen. Met andere woorden blijken wij dan ook niet te kunnen ontsnappen aan het dilemma tussen een wereldlijk en een bovenaards totalitarisme.

De vraag naar het bestaan van god is onbeslisbaar en omdat het antwoord op die vraag afhangt van een individuele overtuiging of voorkeur, heeft zij pas maatschappelijk zin waar zij naar de privésfeer wordt verwezen: elkeen is vrij om ongeacht welke overtuiging te hebben, als hij die maar binnen de perken van de wet beleeft.

Volgens Storme is het helemaal niet intolerant om wettelijk toegestaan gedrag te laken, maar dan rijst uiteraard de vraag naar de waarde van de argumenten tegen dat gedrag, die immers noodzakelijkerwijze betrekking zullen hebben op gebieden buiten dat van het recht, wat wil zeggen dat die argumenten enkel nog kunnen slaan op persoonlijke voorkeuren en/of overtuigingen. En betekent het moderne tolerantiebegrip nu niet precies het eerbiedigen van elkaars voorkeuren op grond van het inzicht dat wij allen verschillend maar tevens gelijkwaardig zijn? Want waartoe kon de afkeuring (op grond van de eigen preferenties) van andermans gedrag anders

leiden dan tot het verbieden ervan of dus tot de onderwerping van andermans preferenties aan degene die men zelf voorstaat? En welke goede reden bestaat er om toe te laten dat mensen hun persoonlijke voorkeuren opleggen aan anderen? Waarom zou men dulden dat mensen onderworpen worden aan andermans smaken of inzichten als men dan toch de vrijheid voorstaat en het beginsel van de gelijkwaardigheid van alle individuen? Een dergelijke 'tolerantie' diende tot absoluut niets behalve dan tot de bevestiging van elk zijn gelijk – maatschappelijk gezien een absurditeit.

Waar de vrijheid van gedrag mag beperkt worden, bijvoorbeeld omdat een gedrag onfatsoenlijk wordt geacht, geldt dat veel minder voor de vrijheid van bijvoorbeeld onfatsoenlijke meningsuitingen, zo vindt Storme, en nog minder voor de vrijheid van (*onfatsoenlijke* – zo verplicht ons een consequent redeneren hier aan toe te voegen) gedachten. En Storme gooit hier een en ander door elkaar.

Dat de handelingsvrijheid door de wet beperkt wordt, heeft immers niets te maken met fatsoen – de wetten komen er daarentegen *ondanks* het fatsoen (van dat ogenblik) precies om er voor te zorgen dat de zwakkeren en de minderheden geen onrecht moeten lijden: waar het als onfat-

soenlijk wordt ervaren dat een neger met het openbaar vervoer reist, is een wet nodig die garandeert dat hij dit recht behoudt *in weerwil van* bepaalde irrationele overtuigingen welke hem onder druk konden zetten. De wetten komen er *het fatsoen ten spijt* en meer nog: zij zijn quasi overbodig waar zij zaken gebiedten die algemeen worden ervaren als fatsoenlijk of als vanzelfsprekend! En wat betreft de vrijheid van (onfatsoenlijk geachte) gedachten, waarbij Storme speelt met een wanhoopskreet van de joden, kan worden opgemerkt dat in *Die Gedanken sind frei* bezwaarlijk onfatsoenlijke gedachten kunnen worden bedoeld, terwijl men zich met enige empathie ook wel kon indenken dat dit inderdaad een uiting is geweest van diepe wanhoop omdat van denken bezwaarlijk nog sprake kan zijn waar men van ellende omkomt – laat staan van het vrije denken.

Gewis slechts weinige illustraties spreken de regel tegen uit *Die Dreigroschenoper* van Bertolt Brecht, *Erst kommt das Fressen, dann kommt die Moral*, wetende dat reeds Stanley Milgram onomstotelijk aantoonde dat zowat vijfentachtig percent van de burgers helemaal geen geweten blijkt te hebben en wel meer bepaald onder invloed van de gevoeligheid aan een autoriteit – een gegeven dat het geloof op zich in een godheid, in een alles behalve opbeurend daglicht

stelt, aangezien het geloof de navolging van ongeacht welk goddelijk gebod betreft, wat wij heden helaas dagelijks bewezen zien in de afschuwelijkste vormen van religieus extremisme. Precies omdat het persoonlijke geweten of de individuele motieven irrelevant zijn inzake rechtspraak, moet de rechter oordelen op grond van handelingen en het al dan niet in overeenstemming zijn daarvan met de wet. En meningsuitingen *zijn* handelingen, zij bevinden zich in onze wereld precies zoals messen en vorken dat doen: iemand heeft ze gemaakt met een welbepaald doel. Bij uitstek in het geval van het gebod of het bevel, geldt dat woorden of uitspraken gelijkwaardig zijn aan handelingen en deze zelfs nog kunnen overtreffen in daadkracht. Hun vrijheid kan dus evenals de vrijheid van alle andere handelingen op een te verantwoorden manier aan regels worden onderworpen.

(3°) Matthias Storme, held van de achteruitgang

Waar de Westerse samenleving wetten in het leven heeft geroepen om te proberen vermijden dat mensen onterecht worden gediscrimineerd (bijvoorbeeld omdat zij behoren tot een minderheid), komt Storme (in twee woorden) met het (weliswaar verkapte) verhaal dat de antidiscriminatie wetten alsnog mensen discrimineren, name-

lijk diegenen die zich aan die wetten niet wensen te onderwerpen.

De geschiedenis zelf leert ons dat een dergelijke rigide logica, zoals ook de oorlogslogica, eigen wegen heeft en resulteert uit een tekort aan het menselijke dat het louter rationele ver te boven gaat. Wanneer Adolf Hitler in zijn redevoeringen uitschreeuwde dat het hem tegen de borst stoot dat jonge en gezonde mensen aan het front moeten gaan sneuvelen om de ouderlingen en de zwakkeren thuis in leven te houden, bleek de menigte zich te laten overtuigen tot de noodzaak van een euthanasieprogramma, terwijl slechts een minderheid aan deze logica aanstoot nam. Maar die dappere en tot strijd bereide minderheid heeft geschiedenis geschreven met de verdediging van de rechten van onder meer negers, allochtonen, vrouwen, kinderen, arbeiders en homo's, terwijl de terugblik op de dorre ellende van uitroeingskampen, slavernij en nog ander kwaad het deel is van de onnadenkende menigte – de menigte waartoe nadát het kwaad geschied is, niemand zich nog wil bekennen...

Het verwerven van vrijheden is niet zoals Storme het graag wil hebben, het resultaat van een strijd welke zich in de toekomst kon herhalen en waarbij verworven vrijheden weer konden verdwijnen: het opeisen van gelijke rechten voor

elkeen is vooreerst een zaak van de Waarheid waarbij menigeen bereid blijkt om te strijden omdat de dood verkieslijker is dan de uitzichtloosheid van een leven in de leugen. Wat men eenmaal weet, kan niet ongedaan worden gemaakt en om die simpele reden is wie de mensenrechten terug wil schroeven een even grote kwast als wie de zon weer rond de aarde wil zien draaien.

(4°) Hoe Matthias Storme de feiten verdraait - een eerste voorbeeld

Het sanctioneren van beledigende uitspraken die de goede naam van individuen schenden is oké, schrijft Storme, maar hij noemt het nonsens om de belediging van groepen strafbaar te stellen omdat zij aldus allerlei voorrechten zouden verwerven. We kunnen ons dus voorstellen hoe Storme de gemeenschap van de zwarten benijdt voor de politiebescherming die zij intussen bij haar optochten geniet terwijl de flamingantengroep waarvan hijzelf lid is, het naar zijn eigen zeggen moet stellen met verdachtmakingen.

Maar Storme speelt hier uiteraard vals: hij verdonkeremaant het fundamenteel verschil tussen, enerzijds, het opeisen van *gelijke* rechten door zwarten (zoals bijvoorbeeld het recht om *zoals ieder ander* met het openbaar vervoer te mogen

reizen) en, anderzijds, het opeisen van *voorrechten* (zoals bijvoorbeeld het vermeende recht op voorrang op buitenlanders) door nationalistes, en wel onder de duidelijke slogan "eigen volk *eerst*". In het eerste geval worden gelijke rechten nagestreefd, in het laatste geval voorrechten. De zaken voorstellen alsof het er net andersom aan toegaat, getuigt niet bepaald van intellectuele eerlijkheid, om niet te zeggen dat hier een bedrieger en een opruier aan het werk is.

(5°) Matthias Storme en de valstrik van de dubbele negatie

Zoals reeds hoger gezegd, komt Storme's betoog neer op de simplistische klacht dat intoleranten geen tolerantie genieten en hij verdedigt die perverse logica waar hij zich het recht toe-eigent om wie overeenkomstig de wet het woord homofobie gebruiken, fobomaan te noemen of dus geestesziek, en om homohaar te beschouwen als een uiting van gezond verstand. Storme vindt derhalve dat er niets mis is met het propageren van misdaden (handelingen die indruisen tegen de wet).

Het is correct dat intolerantie jegens homo's niet getolereerd wordt, maar het moet tegelijk worden opgemerkt dat het object van die intolerantie geen personen zijn doch handelingen, terwijl de

door de wet geveerde tolerantie wel degelijk personen betreft. De antidiscriminatiewet beknot met andere woorden allermindst personen maar zij verbiedt daarentegen misdaden tegen personen. Wie geloven in de verdedigbaarheid van het recht om misdaden te plegen tegen personen, propageren niets anders dan het recht van de sterkste en dat is de wetteloosheid.

Om het extreem te stellen: de wet mag noch kan iemand verbieden te geloven dat moord een goed is, maar zij kan (en moet wel) moord en het uitroepen van moord tot een goed verbieden om het recht op leven en op vrijheid te kunnen beschermen. Zo ook mag noch kan de wet de haat jegens homo's, joden, zwaarlijvigen, filmsterren of wie dan ook controleren maar zij dient elke uiting daarvan in woord en daad te beteugelen teneinde wetteloosheid te kunnen voorkomen en ieders vrijheid te kunnen garanderen.

(6°) Matthias Storme ziet het belang van de mensenrechten niet

Echt griezelig wordt de tekst van Storme waar hij de verdedigers van het moderne westerse recht beschuldigt van fundamentalisme en meer bepaald van "mensenrechtenfundamentalisme" en waar hij verklaart hen niet beter te achten dan de wahhabieten die de sharia voorstaan. Nu

moet men weten dat mensenrechten rechten zijn die tot stand komen in democratieën waar de scheiding der machten de regel is, wat wil zeggen dat zij onverminderd gelden voor wetgevers en uitvoerders van de wet. Mensenrechten beschermen tegen de eventuele willekeur van machthebbers in totalitaire staten, mede doordat zij een internationaal karakter hebben, waardoor zij onvermijdelijk iedereen en dus ook elke machthebber aan zich onderwerpen. Ze zijn echter niet fundamentalistisch omdat zij ontspringen aan en ten dienste staan van het volk zelf, en wel op zo'n manier dat principieel elk individu dat zich in deze rechten geschonden weet, waar ook ter wereld, aan de vertegenwoordiging van dit rechtssysteem kan vragen om de overtreder van het betreffende mensenrecht ter verantwoording te roepen. Waar daarentegen de sharia heerst, is geen sprake van scheiding der machten en wordt het recht helemaal niet bepaald door het volk terwijl het daar gaat om een theocratie: de wetgever, de uitvoerder en de rechter zijn er één en dezelfde dictatoriale instantie met absolute macht over het totaal onderworpen volk.

Het verbod op machtsmisbruik als essentieel principe van de mensenrechten is inderdaad even absoluut als het verbod op macht dat de sharia oplegt, maar verder dan dat reikt de overeenkomst tussen die twee systemen uiteraard

niet en wie het anders voorstelt, is ofwel blind ofwel van kwade wil.

(7°) Matthias Storme citeert von Savigny maar hij verstaat hem kennelijk niet

Volgens Storme hoeft de heersende moraliteit niet met wetten (en dus met geweld) te worden opgelegd. Maar die uitdrukking is wel bijzonder misleidend, opnieuw omdat, zoals reeds hoger aangestipt, de wet pas echt noodzakelijk wordt waar zij ons moet bevrijden van de druk van de heersende moraal zodat zij de vrijheid garandeert van wie door het gangbare fatsoen in hun rechten worden belaagd. En dat is precies de creatie van een juridische ruimte van vrijheid waarover de door Storme geciteerde Friedrich Carl von Savigny het heeft en die bijvoorbeeld de wettelijke instelling van het homohuwelijk rechtvaardigt en zelfs noodzakelijk maakt.

Immers, in tegenstelling tot heterokoppels konden homokoppels aan wie hier tot voor kort op grond van een fatsoensoordeel het huwelijk ontzegd werd, van elkaar niet erven. Andermaal: om die fundamentele ongelijkheid weg te kunnen werken welke volgt uit een ongegrond doch (vooral door het katholicisme) algemeen verspreid fatsoensoordeel, blijkt een wet nodig om de discriminerende sociale druk te ontkrachten.

(8°) *Matthias Storme perverteert de Kantiaanse ethiek*

Met een verwijzing naar de werkers van het elfde uur, zegt Storme dat de eis op gelijke behandeling wordt ingegeven door afgunst en op het ook door Kant geciteerde vers 7:11 van Mattheüs ("Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden doen, doet gij hun ook also") antwoordt hij dat hij aan allen de vrijheid wil geven om te discrimineren en dat hij in ruil verwacht diezelfde discriminatievrijheid te ontvangen.

Wat betreft de werkers van het elfde uur is echter geen sprake van *onterechte* discriminatie omdat zij verantwoord wordt, met name met het argument dat elk ontvangt wat hem beloofd werd terwijl de toeslag voor de laatkomers een privé-gift van de werkgever betreft.

Maar wat betreft het tweede citaat doet zich een ongerijmdheid voor. Immers, het voorstel waarbij Storme de vrijheid om te discrimineren op-eist terwijl hij die ook aan elk ander wil schenken, berust op het principe van de non-discriminatie (– men verwacht van de ander wat men zelf bereid is voor hem te doen, of: voor wat hoort wat). Als nu dit gerechtvaardigde voorstel inhoudt dat men zich niet langer hoeft te rechtvaardigen (in casu voor discriminatie), dan zaagt

men de tak af waarop men zit. Hier is dus sprake van een intern contradictorische redenering of van een inconsistent betoog. Wij kunnen met andere woorden zinvol afspreken om elkaar te helpen (*in casu*: de afspraak om elkaar niet te discrimineren), maar zouden wij afspreken om elkaar níet te helpen (*in casu*: de afspraak om elkaar te discrimineren), dan begingen wij een absurditeit omdat een afspraak een inhoud vereist welke hier uiteraard ontbreekt.

(9°) *Matthias Storme en de pijp van Magritte*

Dat Matthias Storme niet steeds leesbare zinnen in Algemeen Nederlands schrijft, is een eigenschap welke hij behalve met het wetboek zelf ook deelt met tal van prominenten, van koningen en premiers tot allochtone arbeiders, al moet meteen worden opgemerkt dat de eisen die inzake talenkennis aan deze laatsten worden gesteld wanneer zij in onze hoofdstad een job ambiëren, niet van de geringste zijn: voor de tegemoetkoming aan europarlementariërs blijkt een quasi ontelbaar leger van tolken te worden voorzien maar *quod licet Iovis, non licet bovis*. Dat er zijn die meer verstand hebben van kunst dat Storme, vertelt hij ons door de historie van de moordenaar die van zichzelf zegt geen moordenaar te zijn, in verband te brengen met de tekst *Ceci n'est pas une pipe* op een doek in Magritte's se-

rie *La trahision des images*: het beeld bedriegt uiteraard het oog dat een pijp gelooft te zien waar slechts een met verf beschilderd doek aanwezig is en het gaat hier dus allerminst om een uitspraak waarvan de inhoud niet met de werkelijkheid zou stroken zoals dat wel het geval is met de massamoordenaar die ontkent een moordenaar te zijn, maar misschien beschouwt Storme het werk van onze beroemdste Belgische kunstschilder wel als *Entartete Kunst*.

Schoenmaker blijf bij uw leest – zo zou men het eertijds hebben gezegd maar in tijden van algemene corruptie en vriendjespolitiek is *the right man in the right place* veeleer de uitzondering dan de regel: naast een Europese commissievoorzitter die als Luxemburgs premier onmiddellijk betrokken was bij het zopas uitgelekte gigantische belastingsschandaal, hebben we nu ook nog een mensenrechtenbeschimper als bestuurder van het gelijke kansencentrum.

(10°) *Matthias Storme over motieven en gedragingen*

Als het motief van een misdadiger discriminerend is, wordt hij strenger gestraft en dat vindt Storme niet kunnen. Alsof (misdadig) gedrag los van de motieven kon gezien worden! Want waarom anders maakt de wetgever onderscheid

tussen opzettelijke en onopzettelijke doodslag? Waarom anders onderscheidt men schuldig verzuim? Passionele moord? Onweerstaanbare dwang? Chantage? Samenzwering en handelen met voorbedachte rade?

Het maakt overigens wel degelijk een heel verschil wanneer iemand kwaad wordt aangedaan omdat hij bijvoorbeeld homo is of jood, om de eenvoudige reden dat zijn slachtofferschap in dat geval geen toeval is: het slachtoffer zal zich terecht blijvend belaagd weten en de bedreiging als zodanig kan zijn vrijheid en zijn levenskwaliteit aanzienlijk en blijvend aantasten, ook al wordt de dader in kwestie in de gevangenis opgesloten. Wie dit absurd noemt, getuigt van een schromelijk tekort aan empathie of inlevingsvermogen en is in feite ongeschikt om zich in te laten met kwesties die te maken hebben met gedrag, met misdaad, of met leven en dood in het algemeen.

(11°) Matthias Storme over positieve discriminatie, deugden, tradities en medemenselijkheid

Storme vindt positieve discriminatie niet kunnen omdat ook dát discriminatie zou zijn en hij hekelt een politiek van *Wiedergutmachung* zoals de bevoordeling van zwarten in de VS omdat ze absurd zou zijn en die absurditeit zou zijn inziens

blijken waar men het nu eens over vrouwen had in plaats van over zwarten: het positief discrimineren van alle afstammelingen van vrouwen ware immers absurd.

Storme's voorbeeld getuigt echter van kwade wil omdat, zoals elkeen weet, de *Wiedergutmachung* niet de afstammelingen van de zwarten betreft doch de zwarten zelf – dat zwarten van zwarten afstammen is immers een gegeven dat hier niet in het spel kan zijn omdat het helemaal geen informatie toevoegt aan de kwestie.

Verder kan positieve discriminatie een bijzonder helende werking hebben op slachtoffers die doelgroepen zijn van misdadigers met bijvoorbeeld politieke motieven omdat men zich daar als groepslid geviseerd kan weten. Gelukkig biedt het hedendaagse recht meer aandacht aan de onzichtbare doch reële aspecten van de misdaad en van het slachtofferschap in plaats van zich blind te staren op een beoordelingsmodel dat gebaseerd is op een overigens achterhaald wereldbeeld waarin materieel-energetische substraten als enige relevante werkelijkheid worden beschouwd.

Andersom suggereert Storme dat de zwakkeren meer nood hebben aan medemenselijkheid dan aan koele rationele en objectieve non-discrimi-

natie, maar het is een bijzonder goede zaak dat dit standpunt inmiddels allang achterhaald is: vrouwenrechten hebben niets met gevoelens te maken maar des te meer met financiële onafhankelijkheid welke bij uitstek voor slachtoffers van agressie binnen het huwelijk vaak een levensreddende uitkomst creëert; homo's hebben geen boodschap aan abstracte tolerantie zolang zij niet dezelfde rechten genieten als heterokoppels en allochtonen tolereren betekent niet hen dankbaar zijn voor onderbetaald slavenwerk maar hun hetzelfde loon uitkeren als ieder ander. Zijn Storme of de prins die hij kennelijk bewondert voor zijn wijsheid, op het einde van de maand dan tevreden met een dankwoordje voor hun werk of eisen zij met het geweld van de wet en tot de laatste centiem hun wedde of toelage op in klinkende munt? En het gaat hier helemaal niet om de weigering tot het aanvaarden van de menselijke beperkingen of om de arrogantie van een zich god wanende mens: het gaat hier om een verstandig en doeltreffend verzet tegen geïnstitutionaliseerd onrecht dat traditie heet, en dit louter ter verbetering van ons aller lot.

Vaccineren?– Enkele kritische noten bij onze vaccinatiecultuur

Epidemieën

Wanneer wij in aanraking komen met ziektekiemen, wordt ons lichaam gealarmeerd en maakt het antistoffen aan. Vaak echter wordt men ziek of sterft men vooraleer die antistoffen voldoende werken en dikwijls voltrekt zich dat ook op een epidemische schaal. Zo stierven in de middeleeuwen een derde van alle Europeanen door de pest – de zwarte dood – en één van elke tien kinderen met difterie bezwijkt aan de ziekte; ook de pokken hebben tien percent van alle mensen weggemaaid. Tussen 1881 en 1896 waarde de cholera over de wereld en eiste meer dan een miljoen mensenlevens.¹⁸

Vaccinatie

Om die catastrofes te voorkomen, wordt er gevaccineerd. Een vaccin is een opzettelijk toegediende ziektekiem die echter verzwakt werd om aan het lichaam de tijd te geven genoeg antistof-

¹⁸ In Europa 250.000, in Amerika 50.000, in Rusland 367.890, in Spanje 120.000, in Japan 60.000, in Egypte 58.000.

fen aan te maken en zo gewapend te zijn tegen de tijd dat de ziekte ook echt uitbreekt.

Geschiedenis

Het woord *vaccinatie* komt van het Latijnse *vaccinia* dat *koepokken* betekent: de allereerste vorm van vaccineren situeert zich waarschijnlijk lang geleden in Turkije, waar boeren ondervonden dat ze zich konden beschermen tegen gevaarlijke pokken door zichzelf in aanraking te brengen met het vocht uit de blaasjes van wie leden aan een mildere vorm van pokken. In 1796 stelde Edward Jenner bij melkmeisjes in Engeland hetzelfde vast: zij kregen geen gevaarlijke pokken omdat zij met (milde) koepokken waren besmet.

Soorten vaccins

Louis Pasteur (1822-1895) maakte met *verzwakte* bacteriën van onder meer de (naar hem genoemde) *Pasteurella multocida* of kippencholera-bacteriën een vaccin tegen ernstiger vormen ervan en hij formuleerde de techniek. Hij maakte ook vaccins tegen cholera, mildvuur en hondsdolheid. Almroth Wright maakte met *dode* bacteriën in 1897 een vaccin tegen buiktyphus. Pierre Roux, Alexandre Yersin en Shibasaburo Kitasato vaccineerden met *ontgifte* bacteriën tegen difterie (kroep) en tetanus (klem). Later maakte men

ook synthetische vaccins en vaccins van onschadelijke *onderdelen* van ziektekiemen.

Toediening van vaccins

Vaccins worden toegediend via de huid, in een spier, in een ader of via de mond, op de juiste leeftijd en vaak herhaald omdat hun werkingsduur beperkt is. Soms wordt aan het vaccin een bewaarmiddel toegevoegd.¹⁹

De zin van vaccinaties

Vandaag worden epidemieën voorkomen met vaccinatieprogramma's, wereldwijd gecoördineerd door de WGO, en zo zouden jaarlijks twee tot drie miljoen mensen aan de dood ingevolge besmettelijke ziekten ontsnappen. Met vaccinaties werden al heel wat plagen uit de wereld geholpen.

In Vlaanderen is vaccinatie tegen polio verplicht (behalve dan voor zwakke kinderen); in Nederland zijn er enkel aanbevelingen (door 95 pct. van de bevolking opgevolgd).

Statistisch voordeel maar geen absolute veiligheid

¹⁹ Het betreft de stof thiomersal, die bestaat uit het giftige ethylkwik en thiosalicylaat.

Er zou aangetoond zijn dat het altijd beter is om voor de aanbevolen ziekten te laten vaccineren, maar dat betekent niet dat vaccins absoluut veilig zijn: een kind kan sterven ingevolge de toediening van een vaccin en dat is des te pijnlijker als het een ziekte betreft die zo goed als uitgeroeid is, zoals bijvoorbeeld difterie, waarvan wereldwijd nog amper 5000 gevallen te tellen zijn – in de USA bijvoorbeeld werden van deze ziekte tussen 2004 en 2008 helemaal geen gevallen meer gerapporteerd.²⁰ In België werden in 2011 nog 103 gevallen van kinkhoest en 85 gevallen van mazelen vastgesteld.

Harde kritiek door dr. Humphries

Maar er is nog kritiek, zoals die bijvoorbeeld wordt verwoord door dr. Suzanne Humphries, samengevat in een interview daterend van september 2014 voor een Zweedse televisiezender.²¹

De interniste en nierspecialiste, dr. Suzanne Humphries, verklaart in dat interview dat er verschillende problemen opduiken bij vaccinatie. Om te beginnen verschilt de toediening van ziektekiemen bij vaccinatie grondig van de na-

20 In 1921 telde men in de USA nog 206.000 gevallen van difterie met 15.520 doden.

21 https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=BpC0Tbb3dII ; Zie ook: www.dr.suzanne.net

tuurlijke besmetting: door de kiemen met een naald in te spuiten, wordt het zenuwstelsel veel directer aangevallen dan bijvoorbeeld via inademing van besmette lucht. Verder bevat het vaccin naast de verzwakte kiem ook nog een aantal chemische stoffen. En op de vraag of vaccins ook echt werken, antwoordt zij dat sommige vaccins er wel in slagen om een epidemie te onderdrukken maar dat geen enkel vaccin de volksgezondheid kan verbeteren omdat geen vaccin in staat is om de gezondheid van een individu te verbeteren. Een vaccin bevat immers niets dat ons lichaam echt nodig heeft, en wij hebben zeker geen aluminium, kwik of bewaarmiddelen nodig die in de vaccins verwerkt zitten.

Hebben vaccins ervoor gezorgd dat heel wat ziekten verdwenen zijn? Dat zou geval per geval moeten bekeken worden en zo bijvoorbeeld heeft dr. Humphries de geschiedenis van de pokken onderzocht. In het Engelse Lester bleef het aantal sterfgevallen ingevolge pokken hoog ondanks het feit dat daar duchtig gevaccineerd werd. Ondanks alle waarschuwingen voor rampscenario's, besloot deze stad ooit om te stoppen met vaccineren en tegen alle verwachtingen in, waren er plots minder zieken en ook minder sterfgevallen.

Tussen haakjes werd slechts 5 tot 10 percent van de wereldbevolking ooit ingeënt tegen de pokken en verder is het ook zo dat de pokken *niet* zijn uitgeroeid. Bovendien is te zien op grafieken dat het aantal sterfgevallen mettertijd inderdaad almaar afnam, maar bekijkt men het hele plaatje, dan kan men zien dat vanaf het ogenblik dat men is gaan vaccineren, die afname is *vertraagd!*

Om aan de weet te komen of vaccins werken, zouden wij voor elk vaccin een vergelijking moeten maken tussen een wel en een niet gevaccineerd deel van de bevolking, zegt dr. Humphries, maar omdat nu eenmaal iederéén gevaccineerd wordt, kunnen wij dat niet. We kunnen wel een vergelijking maken tussen gevaccineerden en mensen die zich bewust niet hebben willen laten vaccineren en daar merkt men dat er nauwelijks een verschil is. En dan rest uiteraard de vraag of het vaccin veilig is, want dat is niet bewezen, integendeel: er zijn redenen om aan te nemen dat de toegevoegde stoffen in vaccins schadelijk zijn voor het immuunsysteem en voor het zenuwstelsel.

Het stemt dan ook tot nadenken dat vaccins steeds vroeger worden toegediend aan baby's en dat er ook steeds meer worden toegediend. Verontrustend is bovendien dat de autoriteiten geen

kritiek dulden op het vaccinatiebeleid en dat zij vaccinatie in alle gevallen blijven aanprijzen. De mensen zouden alle klokken moeten laten luiden om dan zélf verantwoorde beslissingen te kunnen nemen. In plaats daarvan ziet men de overheid overreden in plaats van informeren, onder meer door de mensen bang te maken en door hun foute informatie te geven of door informatie achter te houden, zoals dat bij uitstek het geval is inzake de griepvaccins waarvan wetenschappelijk vaststaat dat ze niet werken.

De mensen worden niet geïnformeerd over de risico's van vaccinatie. Dat terwijl er genoeg alternatieven zijn (zoals hygiënische maatregelen en vitaminekuren) om epidemieën te lijf te gaan en om onze afweer te versterken. De wantoestanden zijn een gevolg van een bijna religieus geloof in vaccinatie en het is de (nochtans gezonde) twijfel die medici angstig maakt.

Dr. Humphries zou zichzelf nooit laten vaccineren, ook niet als ze naar het buitenland ging, omdat zij vindt dat hygiënische maatregelen en het op peil houden van het immuunsysteem een veel betere keuze is. Hetzelfde geldt voor mensen in ontwikkelingslanden: zij hebben niet zozeer vaccins nodig maar wel gezonde voeding en zuiver drinkwater.

Een ethisch dilemma

Ons inziens immers dient zich op dit punt omzeggens achter de coulissen bovendien nog een bijzonder ethisch dilemma aan dat te maken heeft met het onderscheid tussen zelfbehoud en soortbehoud en met de onverenigbaarheid van die twee. Wat aantoonbaar goed is voor de volksgezondheid is immers niet altijd goed voor elk individu afzonderlijk. Het is met andere woorden helemaal onjuist om te geloven dat maatregelen die de volksgezondheid ten goede komen, automatisch beter zijn voor iedereen. Het is zelfs zo dat bepaalde maatregelen die de volksgezondheid ten goede konden komen, in strijd blijken met de mensenrechten of zelfs konden bestempeld worden als moorddadig.

Een duidelijk voorbeeld hiervan blijkt uit de aanklacht van Adolf Hitler dat het niet spoort om jonge en gezonde mensen te laten sneuvelen aan het front om de oude, zwakke en zieke thuisblijvers in leven te houden: het aandeel van de ouderen, de zieken, de gehandicapten en de kinderen vormt inderdaad een 'belasting' voor een volk, maar dit gegeven kan uiteraard de uitroeiing van deze bevolkingsgroepen nooit rechtvaardigen, alleen al omdat iederéén ooit kind was en oud en ziek kan worden.

Het zijn bovendien de *ziekten* die dienen uitgeroeid te worden en niet de *zieken*: zij moeten niet worden gedood maar genezen, ook al lijkt er in functie van het soortbehoud of van de volksgezondheid helemaal geen onderscheid te maken tussen genezing en dood omdat in de beide gevallen de ziekte verdwijnt!

Het door elkaar haspelen van de twee genoemde perspectieven of het voorrang geven aan het soortbehoud ten koste van het individu, zou een bijzonder kwalijke vergissing zijn: de menselijke persoon is belangrijker dan de soort, ook al is het zo dat de persoon niet kan bestaan zonder de soort. Om exact dezelfde reden is het weliswaar zo dat een mens niet zonder voedsel kan, terwijl hij toch belangrijker is dan het voedsel dat hij tot zich moet nemen om in leven te kunnen blijven. Inzake vaccinatie is het alvast zo dat zelfs een gebeurlijke verbetering van de soort, de individuele risico's nooit kan goedpraten. Om dezelfde reden kan het zogenaamde overbevolkingsprobleem de gedwongen infertilisatieprogramma's nooit rechtvaardigen.²²

22 Zie onze artikels over dit onderwerp op deze webstek.

Verdere verwijzingen:

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Vaccin>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Inenting>

<http://nos.nl/artikel/129945-recente-rampen-in-haiti.html>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Cholera>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Difterie>

Het feest der vluchtelingen

Op de eerste winterdag – ook genoemd *midwinter* of *winter(zonne)wende* – is de dag het kortst en gaat de zon weer langer schijnen en vandaar werd dan van oudsher het Lichtfeest gevierd, de

[http://nl.wikipedia.org/wiki/Kroep_\(ziekte\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Kroep_(ziekte))

[http://nl.wikipedia.org/wiki/Pest_\(ziekte\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Pest_(ziekte))

<http://www.menselijk-lichaam.com/besmettelijke-ziektes/pokken>

<http://www.cdc.gov/diphtheria/clinicians.html>

<http://www.zorg-en-gezondheid.be/Nieuws/Gezondheidsconferentie-Vaccinaties/>

[http://www.google.be/url?](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

[sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

[A&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

[%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

[%3D29898&ei=et-](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

[NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

[9ECnN7MfbYUD-](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

[E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A](http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CB8QFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.zorg-en-gezondheid.be%2FWorkArea%2FDownloadAsset.aspx%3Fid%3D29898&ei=et-NVI_JOIPsUu7mgNgE&usg=AFQjCNGdGZi8z9-9ECnN7MfbYUD-E3K9GQ&sig2=P4JwhePCxDDfTUidEhT81A)

<http://www.who.int/topics/immunization/fr/>

(her)geboorte van de onoverwinnelijke zon, de *Dies Natalis Solis Invicti*, bij de Germanen was dat het Joelfeest – een drinkgelag – en de Romeinen hielden de Saturnaliën. Maar in de vierde eeuw trad de vernieuwende Romeinse keizer Constantijn I de Grote aan: hij verplaatste de hoofdstad van het Romeinse Rijk van Rome naar Byzantium dat voortaan Nova Roma heette of het Nieuwe Rome, dat naar hem Constantino-pel werd genoemd en dat is het huidige Istanbul. Constantijn stopte de christenvervolgingen en besliste in 321 dat de zonnegod die Mithras heette, Helios, Ra of Sol, plaats moest ruimen voor Jezus Christus – "het Licht van de wereld" – wiens geboorte sindsdien op 25 december door de gekerstende wereld wordt herdacht.

Tot dan werden in Rome christenen vervolgd, trouwens net zoals Jezus Christus zelf wiens moeder op de vlucht hem baarde in een stal omdat zijn arme ouders geen herberg konden vinden waar zij welkom waren. Het dakloos maken van God zelf is uiteraard meteen de vergoddelijking van de daklozen: met de herdenking van de geboorte van Jezus in een stal wordt het feest gevierd van alle mensen die vruchteloos op zoek zijn naar asiel.

Macaber was hier bijvoorbeeld intussen drie kwart eeuw geleden het stranden van heel wat

Joden die het Derde Rijk ontvluchtten omdat Adolf Hitler hen naar het leven stond. Zij werden opgevangen door burgers die hen in kelders en op zolders verborgen, aldus het eigen leven wagend. Zowat een miljoen achterblijvers werden opgepakt en omgebracht in concentratiekampen en na de oorlog verbonden de Verenigde Naties zich ertoe om voortaan aan alle politieke vluchtelingen asiel te verlenen: het asielrecht werd een mensenrecht.

En vandaag zijn nog steeds mensen op de vlucht voor de terreur van hedendaagse Hitlers: in Syrië zijn momenteel 7,2 miljoen ontheemden, de helft van hen tracht asiel te vinden in buurlanden, in Turkije zijn er 1,6 miljoen, waarvan slechts een kwart miljoen in kampen konden worden ondergebracht. Irak telt 2,9 miljoen vluchtelingen waarvan er 190.000 het land ontvlucht zijn maar ook in Afrika zijn gigantische mensenstromen ontstaan door een terreur die de gruwelijkste perioden uit de geschiedenis naar de kroon steekt. De Afrikanen trachten in bootjes de Middellandse Zee over te steken, maar het van rijkdom rottende Europa blijkt niet happig om deze drenkelingen op te vissen en zo bijvoorbeeld zou België beslist hebben om asiel te verlenen aan welgeteld 75 mensen...

Die beslissing is er ongetwijfeld onder druk van een helaas egoïstische massa en steeds vaker lenen zich gewetenloze populistten om de grillen van een niets ontziende menigte in wetten om te zetten in ruil voor een verkiezingsoverwinning of dus persoonlijk profijt. Het tweespan van nationalisme en liberalisme vormt het nieuwe rechts dat schaamteloos een immoraliteit vertolkt en 'verdedigt' welke de herinnering steeds dichter brengt aan de onmenselijkheid van het Derde Rijk. "Jedem das Seine", zo luidde het opschrift boven de poort van het concentratiekamp van Buchenwald, en het weerklinkt al tijden in de slogan "eigen volk eerst".

Nieuw rechts, dat zijn hier te lande alle partijen die meewerken aan de uitbuiting van steeds vaker kindslaven in ontwikkelingslanden: in Azië werken maar liefst 250 miljoen kinderen vanaf 4 jaar in gevangenschap voor westerse multinationals die hun winstmarges aldus zien verveelvoudigen. Maar diezelfde partijen buiten uiteraard ook het eigen inlands werkvolk uit: het is allerm minst hun doel om in ontwikkelingslanden sociale rechten in te voeren want zij handhaven de slavernij aldaar; het blijkt daarentegen hun betrachtting om ook hier in het Westen de zo moeizaam verworven sociale rechten ongedaan te maken en de klok terug te draaien naar de bittere ellende uit de tijd van de industriële revolutie.

Onder het voorwendsel van noodzakelijke besparingen, worden eerst de zwaksten van het weinige dat hun nog rest, beroofd, terwijl de grootverdieners door toppolitici op een geheel wettelijke manier van het betalen van belastingen worden vrijgesproken, zoals bijvoorbeeld in het geval van LuxLeaks, het proefstuk van de huidige Europese president. Juncker zegt de strijd nu aan te binden met belastingontduiking, zoals Coca-cola de strijd zegt aan te binden met obesitas en zoals de paus de best geklede man ter wereld is...

Elke mens met een klein beetje gezond verstand weet dat wij geregeerd worden door dieven en wie nog twijfelt, dient zich eens te bezinnen over de geplande maatregel om ouderen nog langer aan de slag te houden terwijl aan de helft van de jongeren elk uitzicht op werk onthouden wordt: de huidige regeerders willigen de wens in van ondernemers die slechts onmiddellijke geldelijke winst beogen; investeringen in de jeugd die ten slotte de toekomst vertegenwoordigt, blijken allang niet meer aan de orde.

Dat het Westen met nitwits en bandieten aan de macht niet lang meer kan overleven, staat als een paal boven water en de veroordeling door Christus zelf kondigt zich al aan. De straf zit echter in de beschamende rijkdom zelf waarmee

velen nu zitten opgescheept, en dit blijkt al waar de Nobelprijs 2014 voor de Vrede werd uitgereikt aan de Indische kinderrechtenactivist Kailash Satyarthi en de zeventienjarige Pakistaanse Malala Yousafzai die als kindslavin haar jonge leven riskeert met de aanklacht van de wereldwijd verbreide misdaad van de kinderslavernij terwijl iedereen tot heden zijn mond heeft gehouden.

Maar mensen worden niet alleen tot thuislozen gemaakt door oorlogen en rampen, door krankzinnige dictators, religieuze fanatici of nog andere vervolgers: er zijn immers ook nog de quasi onzichtbare verbanningen door sociale uitsluiting, achterstelling en pesterij, waarbij enkelingen die een beetje anders zijn, die opstaan tegen onrecht of die de kant van de zwaksten kiezen, vaak genadeloos door het slijk worden gehaald, gestigmatiseerd, gedemoniseerd en ten slotte 'afgemaakt' terwijl de daders helemaal vrijuit gaan omdat ze nu eenmaal niets illegaals hebben ondernomen en zo vervoegen zij het lange rijtje der Pilatussen, heden aangevoerd door intrieste figuren zoals Juncker en zijn straks al niet meer te tellen trawanten.

En zoals ooit Mithras werd gegijzeld door een kerk bestuurd door een werelds heerser, zo ook wordt heden Kerstmis zelf gegijzeld, uitgere-

kend door een menigte feestneuzen die zichzelf verzadigen aan overvolle tafels terwijl zij, mét de daklozen, hun eigen Heiland – wat 'redder' betekent – buiten aan de deur in de kou laten staan.²³

23 Verwijzingen:

<http://www.mo.be/nieuws/syrische-vluchtelingen-slachtoffer-van-internationaal-beleid>

<http://www.mo.be/reportage/vluchten-bepaalt-het-leven-van-iedereen>

<http://www.mo.be/analyse/exploderende-syrische-vluchtelingencrisis-wat-doen-europa-en-belgi>

<http://www.mo.be/ opinie/europese-klopjacht-op-mensen-zonder-papieren>

<http://www.mo.be/analyse/meer-vluchtelingen-door-natuurrampen-dan-oorlogen>

<http://dederactie.be/cm/vrtnieuws/buitenland/1.2145884>

<http://www.demorgen.be/buitenland/nobelprijs-voor-de-vrede-in-oslo-uitgereikt-aan-malala-yousafzai-en-kailash-satyarthi-a2147796/>

Costica Bradatan, "I was a stranger, and ye took me not in." *Deus ludens* and Theology of Hospitality in Lars von Trier's *Dogville*," *The Journal of European Studies*, 39:1 (March, 2009), pp. 58-78.

http://nl.wikipedia.org/wiki/25_december

http://nl.wikipedia.org/wiki/Bartholomeus_I_van_Constantinopel

http://nl.wikipedia.org/wiki/Constantijn_de_Grote

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Constantinopel>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Equinox>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Istanboel>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Joelfeest>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Kerstmis>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Saturnali%C3%ABn>

's Mensdoms allerkostbaarste relik – Een beknopte bespreking van: Ludo Noens, Subliem licht op de lijkwade van Turijn²⁴

Twee miljard christenen beschouwen Jezus als Gods zoon en evenveel moslims zien hem na Mohammed als de belangrijkste profeet ooit: de vraag naar de historiciteit van de Nazoreeër is voor het overgrote deel van de huidige wereldbevolking een zaak van eeuwig levensbelang.

Tegenover dit immens belang stond slechts het precaire van de overleveringen – words, words, words – ware het niet dat de mensheid ook nog beschikte over één allerkostbaarste relik: een afdruk van het lichaam van de Messias zelf in de zwachtel ons bekend als de lijkwade van Turijn.

De vraag naar de authenticiteit van de lijkwade is derhalve een en al ernst en menig geleerde heeft zich in de loop van de geschiedenis gebogen over dit heilige raadsel, echter zonder ooit uitsluitsel te hebben kunnen geven over de herkomst en de aard van het linnen. Des te verrassender is daarom de nieuwste publicatie over dit mysterie die de koe bij de horens vat en die een

[http://nl.wikipedia.org/wiki/Skald_\(Noordse_hofdichter\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Skald_(Noordse_hofdichter))
<http://nl.wikipedia.org/wiki/Zonnewende>

24 Uitgeverij Aspekt, Soesterberg 2015.

vernuftige maar voor de hand liggende oplossing suggereert waaraan tot op heden kennelijk nog niemand had gedacht. En met een Nederlandstalige oorspronkelijke uitgave hebben we nog een reden te meer om ons te verheugen.

Met de onderhavige queeste is Ludo Noens niet aan zijn proefstuk toe maar zijn werk blijft verrassen qua geschiedkundige degelijkheid: er wordt verder gebouwd op ruim honderdtwintig standaardwerken over het onderwerp. Maar er zijn ook nog de vernieuwende invalshoeken die intussen Noens' handelsmerk geworden zijn, naast het feit dat deze auteur die als geen ander speelt met het grensgebied tussen werkelijkheid en wens, het niet schuwt om naast de strenge, geijkte historische methoden ook die wegen te bewandelen welke nog op erkenning wachten. Al te lang, zoals ook uit dit werk mag blijken, want de vruchten van deze uiteindelijk bloednuchtere zoektocht doen ons aan als een ware hoorn des overvloeds.

Spontaan bladert men in het boek terug naar de afbeelding ten voeten uit van de lijkwade, als om zich telkenmale weer te vergewissen van de waarheid of van de waarschijnlijkheid van wat men las: Noens leert ons eerst naar de wade te kijken en vervolgens klimt hij met zijn geleerde gezellen doorheen de eeuwen én doorheen de

heilige én de wetenschappelijke teksten welke stap na stap gestalte geven aan een begrip dat zo verfrissend nieuw uitvalt dat men er zijn hele wereldbeeld ziet door verschuiven.

Wie heeft nog niet gehoord van stralenkransen? Wie kent niet de transfiguratie van Christus en zijn verheerlijkt lichaam bij de verrijzenis? Maken oude teksten alom ter wereld dan geen gewag van verschijnselen zoals het lichtlichaam, het Sint-Elmusvuur, de kundalini of het fijnstoffelijke zelf dat zich verheft boven het lijf van vlees tijdens bijna-doodervaringen? En is er dan ook niet de fysica met zijn stralingsleer? Het biologisch plasmalichaam?

De heilige geest, de Katharen, de opwekking van Lazarus, de gevallen van spontane zelfontbranding, de hesychasten: honderd en één puzzelstukjes vallen hier samen in een orgelpunt dat uiteindelijk een mysterie maakt van wat aanvankelijk slechts een raadsel was. Noens weeft met het ogenschijnlijk zinledige een symfonie die wel eens dé symfonie van het bestaan zelf kon zijn, ook al laten harde bewijzen ons uiteindelijk in de steek, zoals zij dat ook doen in de liefde en in alle andere allerbelangrijkste zaken.

Subliem licht op de lijkwade van Turijn is een uniek en grensverleggend boek waarin een al te

vaak vermaledijde fantastiek zich openbaart als de ziel zelf van de aan het werk zijnde, vlijmscherpe wetenschappelijke geest.

***Een beknopte beschouwing over persvrijheid
en terrorisme naar aanleiding van de gruwelij-
ke aanslag in Parijs op 7 januari 2015***

Men zegt dat blaffende honden niet bijten maar het staat wel als een paal boven water dat een hond die naar iemand blaft, dat individu op het oog heeft; uitgerekend op grond van dat geblaf kunnen de bedoelingen van het beest bezwaarlijk vredelievend worden genoemd en wie een blaffende hond achter zich aan krijgt en desondanks ongestoord verder wandelt, dient dringend te worden gewaarschuwd en wel om erger te voorkomen.

Woorden en andere tekens onderscheiden zich grondig van geblaf en verbale bedreigingen zijn nauwelijks fysieke daden maar zij kondigen die wel aan, ze beloven die zelfs, zij nopen de bedreigde om zich daartegen te gaan verdedigen en wat gedaan als die dan oordeelt dat de aanval de beste verdediging is?

Spot veroorzaakt althans op het eerste gezicht geen lichamelijke pijn of letsel maar iedereen weet dat het niet de bedoeling is van de spotter om aan de door hem bespote hulde te brengen of om het hem gemakkelijk te maken. Eerbetoon veroorzaakt geen lichamenlijk genot maar als dit niet met genot of met genoegdoening zonder meer gepaard ging, dan zou het huldebetoon ook niet bestaan en uiteraard lijkt iets analoogs te gelden voor spotternij en achterklap: indien zij niet 'onprettig' waren voor hun lijdend voorwerp, dan deed men ook niet de moeite om ze in praktijk te brengen want dan leverden ze ook voor de daders en hun medestanders geen 'genoegdoening' op.

'Onprettig' betekent hier wel eens dat wie gepest worden, het danig te verduren krijgen dat zij geen andere toevlucht meer zien dan de dood en is die vorm van suïcide dan geen verkapte moord? Ook de 'genoegdoening' van de spotters kan verkeerd worden verstaan omdat die dikwijls slaat op een pervers want sadistisch genot: een geneugte geput uit het leed dat de spotter aan anderen toebrengt.

Het punt is nu dat wij niet altijd over duidelijk onderscheiden woorden blijken te beschikken om, enerzijds, de *laakbare* spot te benoemen waarmee de sadist een kreupele naroept en, an-

derzijds, de *welkome* satire die middels bijvoorbeeld de overdrijving de onwaarachtigheid van iemands gedrag in functie van het algemeen welzijn aan de kaak stelt.

De kreupele heeft geen schuld aan zijn kreupelheid en wie met hem de spot drijft, frustreert hem eindeloos omdat hij, in tegenstelling tot wat de spotter in zijn lomphed suggereert, niet kreupel wíl zijn terwijl hij geen andere keuze hééft dan het te zijn. Door daarentegen een hypocriete predikant van de soberheid nog wat corpulenter af te beelden dan hij al is, zet de spotter in dit geval slechts een leugen in de verf: het contrast tussen wat iemand aan anderen voorhoudt te doen en wat hij kennelijk zelf doet.

Spotten met iemands onveranderlijke identiteit is laakbaar omdat het slachtoffer zich niet verweren kan: die vorm van spot wordt pas afgewend waar men zichzelf ofwel verloochent ofwel ombrengt en een dergelijke spot kan derhalve niets anders dan dit gruwelijke effect beogen. Waar echter iemands vrijwillig gestelde daden het voorwerp uitmaken van de spot, liggen de kaarten anders omdat de spot pas werkt waar zij een door de beoogde te erkennen verwerpelijke daad in het licht stelt. Andermaal: de kreupele kan niet rechtop lopen maar de predikant van de

soberheid heeft wel degelijk de keuze tussen voorbeeldigheid en volksverlakkerij.

Het leven ware echter al te simpel indien alle mogelijke gevallen van (in dit geval) spot op te delen waren in de twee hoger genoemde categorieën. Want zijn de gevallen niet talloos waarvan men moet erkennen dat men dienaangaande over helemaal geen objectieve, wetenschappelijk verantwoorde of ethisch gewaarborgde criteria beschikt om uit te maken of zij hetzij een onveranderlijke identiteit betreffen hetzij een daad die én verwerpelijk is én vrijwillig wordt gesteld? Want wij hoeven zelfs niet te spreken over het blijkbaar onoplosbare probleem van de vrije wil wanneer reeds het probleem van de al dan niet verwerpelijkheid van een zaak gedoemd is om tot voorwerp te zijn van een gewis oeverloze discussie.

Laten wij het bijzonder simplistische voorbeeld nemen van een spotprententekenaar die er in zijn werk blijk van geeft de religie in het algemeen verwerpelijk te vinden omdat hij persoonlijk van oordeel is dat men vandaag verlicht hoort te zijn en derhalve atheïst. De vraag waar dan de objectiviteit in dit oordeel gebleven is, is ongetwijfeld heel terecht en een spotprent die slechts de religie als zodanig op het oog had, ware bij voor-

baat een miskleun en derhalve in principe te beantwoorden met een geslaagde tégenspotprent.

Want is het bijvoorbeeld niet de tragedie van deze tijd dat door topwetenschap gedragen economieën, ideologieën en politieke stelsels geen beter levensdoel te bieden hebben en er kennelijk ook geen ander tolereren dan het zo absurde en perverse ideaal van de winstmaximalisatie? Het geld, een simpel ruilmiddel, is niet alleen het doel geworden van ons handelen maar bovendien het vandaag enig overblijvende te beantwoorden oogmerk, de ultieme maatstaf van alles wat in onze wereld reilt en zeilt. Het verwondert allang niet meer dat met dit verslavende en nooit bevredigende doel voor ogen, menigeen geen andere uitkomst meer ziet dan uiteindelijk de algehele verwerping van het leven dat in dit duistere licht herleid wordt tot een luguber spel. Als bovendien blijkt dat een duizend(en) jaren oud religieus systeem nog altijd beter in staat is om een menswaardige samenleving op te grondvesten waarin men zorg draagt voor elkaar, vrede kent en ook vormen van geluk die zogenaamd verlichte geesten heimelijk en soms zelfs openlijk benijden, dan moet men vaststellen tegen heug en meug dat niet de religie in een kwaad daglicht komt te staan, het is daarentegen de verlichting die belachelijk wordt gemaakt en dan nog door de feiten zelf.

Er zijn dus beslist perspectieven waarin religie alles behalve bespottelijk blijkt maar bovenop die discussie komt dan nog onwegwerkbaar dat kluwen aangaande de vrije wil, vooral ook omdat religie ons met de paplepel wordt ingegeven lang vooraleer wij ook maar in staat zijn om te willen. De hedendaagse idealen mogen dan al draaien rond de heilige huisjes van individuele vrijheid en persoonlijke willekeur: het is en blijft een feit dat zonder ook maar een enkele uitzondering, elk individu zijn taal en tekens, al zijn expressies en communicaties, doelstellingen en verzuchtingen dankt aan werkelijkheden die hem als enkeling ver te boven gaan: de taal van woorden, tekens, beelden of muziek, de lichamelijke en, breder nog, de tijd-ruimtelijke, culturele en nog andere condities die nu eenmaal alles wat wij betekenen, contextualiseren.

Een letterteken in een tekst is in zijn bestaan dermate afhankelijk van alle omgevende tekens waarvan het zelf verschilt, dat het door elke lezer spontaan wordt ingevuld waar het ontbreekt en zo ook vallen wij, vervangbare rolspelers, danig samen met een onvervangbare rol in een toneel, dat wij ons bestaan zelf eraan ontleen. Wie derhalve oordelen dat elk individu zijn godsdienst of zijn levensovertuiging kiest, is gewoon ten prooi aan een naïef egocentrisme en vrijheid is dan een illusoir bijproduct van het-

zelfde wensdenken dat ons de begoocheling ver-schaft van een ego dat zich die vrijheid aanmeet.

Meer bepaald met betrekking tot de terroristische aanslag in Parijs op 7 januari 2015, is nog een ander en wellicht veel complexer probleem in het geding, met name de kwestie van de relatie tussen een religie en haar fundamentalisten. Fundamentalisten zijn níet zoals vaak wordt gezegd gelovigen die hun geloof wat letterlijker nemen maar zij zijn lieden die de eigen overtuiging willen opdringen aan anderen: zij willen van anderen een opgelegd credo afdwingen, desnoods met geweld. Fundamentalisten erkennen de vrijheid van de ander niet, zij erkennen derhalve niet dat ook anderen recht hebben op bestaan.

Uiteraard kan fundamentalisme dan helemaal niets meer met religie te maken hebben; het is puur terreur. Bovendien is het geweldenaars uiteindelijk eender in wélke ideologie zij een vrijbrief kunnen vinden om hun moord- en machtslust bot te kunnen vieren en de best gekende illustratie vinden wij in onze eigen politiek: om herverkozen te worden veranderen politiciers van partij met hetzelfde gemak waarmee men bij verandering van weer van kleren wisselt.

De geschiedenis leert dat ideologieën vaker gesofistikeerde dekmantels blijken voor geweldpleging en uitbuiting en dat er tussen redelijke argumenten en eigenlijke beweegredenen dikwijls een afgrond gaapt die wel onoverbrugbaar moet zijn waar de (voorgelogen) argumenten haaks staan op de eigenlijke (dikwijls op de koop toe geheel onbewuste) motieven.

Massahysterie

Na de recente terreuraanslagen van 7 januari 2015 op westerse doelwitten worden in Europese grootsteden duizenden militairen gemobiliseerd in het kader van een zogenaamde verhoogde waakzaamheid: zij moeten er vooral voor zorgen dat burgers zich veiliger gaan voelen en alvast aanvankelijk lijkt hysterie de menigte ook gek genoeg te maken om zich het beoogde veiligheidsgevoel op commando aan te meten. De getroffen maatregelen kunnen nog het beste vergeleken worden met het wild om zich heen slaan van een drenkeling in paniek aangezien zij uiteraard tot helemaal niets kunnen dienen.

Zoals een ongewapende inbreker onbestaande is aangezien elk voorwerp binnen zijn handbereik

een potentieel wapen *is*, zo ook beschikken terroristen over onuitputtelijke mogelijkheden en middelen om dood en vernieling te zaaien, en dit geheel in strijd met het gepraat over een zogenaamd 'brein achter de aanslag' dat slechts de onmacht en de onkunde van de verantwoordelijke gezagsdragers moet proberen te vergoelijken. Om kwaad te stichten is er geen brein nodig, het tegendeel is waar zoals Hannah Arendt dat met betrekking tot de *Shoah* aantoonde: het kwaad krijgt de vrije armslag waar de intelligentie het laat afweten.

Men herinnere zich bijvoorbeeld de treinramp van 4 mei 2013 te Weteren waarbij bleek dat daar tweemaal daags honderden ton acrylnitril voorbij sporen en nog vele andere explosieve chemicaliën: terroristen kunnen zowaar naar hartelust kiezen uit een gigantisch wapenarsenaal waar en wanneer ze maar willen en gaat het om criminelen die een 'religie' aanhangen welke hun misdaad beloont met eeuwig genot, dan hoeven zij zelfs de eigen veiligheid niet meer in rekening te brengen. Bommen gedropt met drones boven kerncentrales, vergif in de watertorens, dodelijke ziektekiemen, vliegtuigkapingen, mosterdgas in metrostations: het stichten van kwaad, het zaaien van vernieling, dood en verderf zal altijd en overal een koud kunstje blijven, want zo moeilijk als het is om iets op te bouwen, zo ge-

makkelijk is het ook om alles af te breken en in die realiteit toont zich de paradox van de almacht van een onwezen dat daarom altijd even mysterieus als noodlottig blijft.

Het is daarbij een opmerkelijk verschijnsel dat waar het kwaad heeft toegeslagen, onze reacties daarop vaak theatraal zijn in het etaleren van de onmacht: in de verklaring van de dood als een verkapte verrijzenis wordt het onheil hardnekkig geloofend en zo neigt men ertoe om elke nederlaag uit te leggen als een uitgestelde overwinning; het gaat zelfs zo ver dat de ondergang zelf als een eigenlijke overwinning wordt voorgesteld, zoals bij uitstek in het christendom gebeurt, ofschoon ook de heidense Nietzsche schrijft: *Ich liebe Die, welche nicht zu leben wissen, es sei denn als Untergehende, denn es sind die Hinübergehenden.*²⁵ De gesneuvelde soldaat wordt niet zozeer betreurd maar veeleer bejubeld als een overwinnaar – een held – en zodoende wordt in feite ontkend dat het kwaad slachtoffers maakt. Om dit (zelf)bedrog nog beter te camoufleren, creëert men dan maar een geloof in de uiteindelijke overwinning van het goede op het einde der tijden en de vernietiging van het kwaad in een eeuwig durende hel.

25 F.W. Nietzsche, *Also sprach Zarathustra. Ein Buch für Alle und Keinen*, IV.

De Brusselse Witte Mars van 20 oktober 1996 was naast een solidariteitsbetuiging met de slachtoffers niet gericht tegen het bestaan van criminelen die sowieso weigeren om verantwoording af te leggen; de massamanifestatie viseerde daarentegen een laks en corrupt verantwoordelijk gerechtelijk apparaat wiens bestaansreden het immers is om burgers – *in casu* kinderen – te beschermen. Edoch, er veranderde weinig of niets en de verantwoordelijken bleven ongestraft. De optochten na de aanslagen van 7 januari 2015 in Parijs uit solidariteit met de slachtoffers van onder meer *Charlie Hebdo*, kunnen derhalve evenmin gericht zijn tegen criminelen wier absurde opvattingen hun daden nooit kunnen verantwoorden: zoals al te vaak functioneren (overigens ongeacht welke) ideologieën slechts om het kwaad te verkappen als een 'noodzakelijk kwaad' en om het vervolgens te institutionaliseren zodat het kan doorgaan voor het goede zelf.

De optochten kunnen slechts schreeuwen om meer veiligheid, zij vertolken de oerrop om een geborgenheid waarvan wellicht zal blijken dat die voortaan behoort tot een voltooid verleden tijd. Want de paradox ingevolge de actuele massahysterie bestaat erin dat ofschoon wij beweren dat het om de vrijheid is dat wij heden strijden, wij in feite roepen om het tegendeel, aangezien

veiligheid in de huidige wereld ontegensprekelijk met vrijheid dient te worden betaald.

De terreur van het territoriaal instinct

Terwijl de massa zich de held voelt en de mond vol heeft van vrijheid van meningsuiting, worden beledigingen geuit en wordt de spot gedreven met medemensen. En wat is de betekenis van spot? Iemand die met een ander de spot drijft, zegt eigenlijk het volgende: "Kijk, mijnheer, mevrouw: *hier* heb ik het voor het zeggen en *hier* doe ik wat ik wil, en staat het u niet aan, dan kunt gij op een ander gaan!" En zo gaat het hier allerminst om meningen die zich in vrijheid willen uiten, laat staan om argumenten of om de verlichte rede van François-Marie Arouet, alias Voltaire; hier is klaar en duidelijk het primitief territoriaal instinct aan zet en dat zijn de humaniteit, de gastvrijheid en de hele beschaving op hun kop.

Geen onrecht zonder leugens – Over selectieve verontwaardiging

Met de terreuraanslag van 7 januari 2015 kregen de twaalf dode Parijse spotprentekenaars de helft van de wereld achter zich; *Charlie Hebdo* – herhaaldelijk verboden toen het blad nog *Hara-Kiri* heette – zag zijn verkoopcijfers stijgen van twintig duizend naar vijf miljoen; resterende cartoonisten beeldden de ene zijn dood af als de andere zijn brood...

Tegenover die twaalf slachtoffers van wraak wegens spot worden dagelijks niet minder dan dertig duizend geheel onschuldige hongerdoden²⁶ doodgezwegen en ook nog eens verwenst door toonaangevende edellieden zoals sir David Attenborough die ons de 'mensenplaag' wil aanpraten en die nota bene aan de *armen* het recht op leven wil ontzeggen terwijl uitgerekend zij een verwaarloosbare ecologische voetafdruk hebben.²⁷

Bij de aanslag op de Twin Towers stierven zowat drieduizend mensen over wie wel eens gezegd

26 <http://www.worldometers.info/nl/>

27 <http://www.storyleak.com/attenborough-stop-feeding-third-world-reduce-population/> en <http://www.telegraph.co.uk/news/earth/earthnews/9815862/Humans-are-plague-on-Earth-Attenborough.html>

werd dat zij als werknemers van het *WTC* (*World Trade Center* of *Wereld Handels Centrum*) ijverden voor de instandhouding van een moorddadige wereldeconomie en ook zij kregen en krijgen veertien jaar na datum nog steeds gigantisch veel meer aandacht dan diegenen die dan hun slachtoffers zouden moeten heten, met name de talloze anonieme hongerdoden.

Waarom spreekt men trouwens ook inzake honger niet van een *aanslag* doch van een *tegenslag*, als het niet was om de misdaad in de schoenen van het noodlot te kunnen schuiven, om de gedachte aan daders in de kiem te smoren en om de feitelijke criminelen buiten schot te houden?

In een wereld die steeds meer om koele cijfers draait – getuige de berekeningen waaruit besloten wordt dat de planeet overbevolkt is – is het derhalve te verwonderen dat men helemaal geen oog blijkt te hebben voor de genoemde wanverhoudingen welke behalve bijzonder onlogisch ook en vooral bijzonder immoreel moeten worden genoemd.

Immoreel zijn ook de maatstaven gehanteerd bij de vele calculaties inzake het zogenaamde overbevolkingsprobleem waar zij uitgerekend die mensen het veld willen zien ruimen die het

minst verbruiken en vervuilen, met name de armen. Op onze aarde kunnen immers onnoemelijk veel armen leven maar dat gaat helaas niet op voor superrijken: indien zulks ook maar mogelijk was, dan ware de planeet met een handvol Rockefeller's of Bill Gatesen al meer dan volzet.

Waarom blijven al die leugens duren? – zo moet men zich op den duur toch afvragen. Maar zoals er geen rechtspraak en geen recht denkbaar zijn zonder de waarheid, zo ook kan het onrecht onmogelijk standhouden als niet een massa leugenaars het been stijf houden.

De terreur en het immateriële

Te oordelen naar de verkiezingscijfers, oogst extreem rechts steeds meer begrip voor wat zich in zachte termen uitdrukt als de "islam-kritische benadering", waarin de stelling centraal blijkt te staan dat alle islamfundamentalisten ook islamieten zijn en dat *derhalve*, in het teken van onze vrijheid en veiligheid, de islam als zodanig maar beter geweed werd.

De winst aan populariteit van deze stelling is sterk te verwonderen aangezien het ontkrachten

ervan doodsimpel is, bijvoorbeeld door de redenering door te trekken van islamieten naar gelovigen, naar mannen of naar mensen in het algemeen. Dan verkrijgt men immers de ontegensprekelijk absurde these dat alle islamfundamentalisten *gelovigen* zijn en dat derhalve, in het teken van onze vrijheid en veiligheid, het geloof als zodanig maar beter verboden werd. Of de stelling dat de meeste islamfundamentalisten *mannen* zijn en dat derhalve, in het teken van onze vrijheid en veiligheid, de mannen als zodanig maar beter konden verdwijnen. Of het devies om in het teken van onze vrijheid en veiligheid, alle *ménsen* te laten verdwijnen omdat alle islamfundamentalisten nu eenmaal mensen zijn.

De fout die men hier maakt tegen de logica heet in het jargon *pars pro toto*: wat slaat op een deel (van een groep), acht men verkeerdelijk toepaselijk op het geheel. En het begaan van die rede-neerfout wordt uiteraard in de hand gewerkt door twijfel, paniek en hysterie: men slaat naar een mug met de voorhamer – met het gevolg dat allerlei kostbaarheden verbrijzeld worden terwijl de mug ontsnapt.

In feite is die handelwijze uit angst heel goed te begrijpen; het gaat namelijk om een variant van de heuse jacht op zekerheid waaraan wereldwijd gigantische maatschappijen fortuinen verdienen

en dat zijn de ons welbekende verzekeringsinstellingen in al hun gedaanten. Zij reduceren het risico dat iemand door het lot getroffen wordt tot een absoluut minimum en zij doen dit door de kwade gevolgen ervan te spreiden over een ganse bevolking. Dat is immers exact wat ook openbaar wordt telkens wanneer bijvoorbeeld een brand iemands woonst in de as legt, daar alle verzekerden meebetalen met een zodoende bijna onooglijke som – of dat was alvast de bedoeling: "Stort een kleine bijdrage en wij verlossen u van een groot risico!", aldus de reclame.

Er is alleen een enorm verschil tussen wat verzekeringsmaatschappijen doen in functie van de veiligheid en wat extremistische machtswellustelingen ons als vermeende oplossingen voorhouden. De vrijheidsbeperking welke een verzekeraar oplegt aan zijn klant, bestaat immers uitsluitend uit een financiële bijdrage, en met de bijdragen van alle klanten samen kan normaal gezien de *materiële* schade van elke enkeling altijd worden gedekt, wat betekent dat zij principieel hersteld kan worden. Maar waar het niet gaat om (ongewilde) *ongelukken* doch om (gewilde) *aanslagen* met veel vaker (bedoelde) dodelijke slachtoffers, valt helemaal niets meer te herstellen omdat de schade niet materieel van aard is: ook met heel veel geld kan een dode niet weer tot leven worden gewekt.

Men kan zich met andere woorden niet verzekeren tegen terreur door bijvoorbeeld de groep waartoe terroristen zich op een gegeven ogenblik bekennen, te verbannen of te vernietigen, omdat het nu eenmaal niet de groep of de ideologie is die de terroristen voortbrengt zoals het daarentegen wél de risico's zijn die het gevaar meebrengen: een terrorist of een pleger van geweld zoekt en vindt in ongeacht welke ideologie 'redenen' om zijn moordzucht bot te kunnen vieren – zijn moordzucht die met de ideologie als zodanig niets te maken heeft, precies zoals de koperen kandelaar met moord niets te maken heeft, ofschoon hij door de inventiviteit van de moordenaar in één oogwenk wordt omgetoverd tot moordwapen.

Een aanpak van terreur welke zich richt op ideologieën, slaat derhalve de bal flink mis; zo'n aanpak vertrekt van de onjuiste vooronderstelling dat een ideologie een moordenaar kon voortbrengen. Voor hetzelfde geld beweert men immers dat een kandelaar mensen op moorddadige ideeën brengt, terwijl wij allen weten dat kandelaars in dienst staan van de aanbidding daar zij bedoeld zijn om het branden van gewijde kaarsen mogelijk te maken. Weliswaar kan iemand een ander niet het hoofd inslaan met een kandelaar als er geen kandelaar in de buurt is, maar het mag duidelijk zijn dat de moordenaar in dat ge-

val niet zal aarzelen om zijn snode plannen te verwezenlijken met laat ons zeggen een heiligenbeeld.

Nu zijn misdadigers per definitie laf: zij verschuilen zich achter onschuldigen, wat een vorm is van de ons uit de dieren- en plantenwereld bekende *mimicry*, en zo zorgen ze ervoor dat onschuldigen worden veroordeeld voor het kwaad dat zij begaan zodat zij zichzelf aan elke wraak of straf onttrekken. Vandaar ook luidt een van de hoofdargumenten tegen de doodstraf dat in sommige landen tot meer dan de helft van de veroordeelden onschuldigen zijn: mensen die *andermans* straf uitzitten.

Indien men de strijd tegen het terrorisme niet herziet en als men blijft toegeven aan de verleiding van door extremistische politici gepropageerde, populistische en simplistische maatregelen, dan dreigt men mét de veroordeling van (vaak achtergestelde) bevolkingsgroepen, aan onschuldigen het uitboeten van andermans straf op te leggen. Maar (afgezien van het heilsmysterie in het christendom waar de godheid de schuld van zijn schepselen uitboet) is het uiteraard een primitieve waan (die paradoxaal genoeg opnieuw opduikt in het kapitalisme) dat de misdadiger en zijn straf onderling loskoppelbaar zouden zijn en dat aldus, met het uitboeten van

een straf, ook de misdaad zelf opgelost zou worden, ongeacht wie de schuldigen zijn.

Weliswaar kan in een systeem dat het geldwezen hanteert, iemand principieel de schuld van zijn buurman betalen: op geld staat geen naam en het zal de hedendaagse kapitalistische schuldeiser worst wezen wie hem vergoedt, het is immers de vergoeding zelf die voor hem van tel is. Maar waar het kwaad *bedoeld* wordt, zoals dat bij uitstek in het terrorisme het geval is, vangt men zodoende bot: het opzet tot het stichten van (steeds meer) kwaad handhaaft zich immers geheel onafhankelijk van de handeltjes in schulden en boetes (die zich heden zelfs in onze rechtbanken naar binnen hebben gewerkt waar bijvoorbeeld corrupte rechters toestaan dat fraudeurs zich vrijkopen) omdat het hier, andermaal, gaat om het vandaag zo dikwijls en hardnekkig miskende facet van de werkelijkheid dat het immateriële tenslotte is.

Andermaal afgezien van het heilsmysterie in het christendom, kunnen de doden niet opnieuw tot leven worden gewekt omdat het leven immaterieel is en derhalve niet kan worden verkocht, gekocht of betaald. De voor het materialisme kenmerkende ontkenning zelf van de volstreekte onstoffelijkheid van het bestaan, lijkt aldus wel de terreur uit te lokken, zij het via quasi ondoor-

grondelijke wegen of wetten, en alvast is het een feit dat het terrorisme of (het mysterie van) het kwaad in het algemeen, dat andere mysterie in het licht plaatst: dat van de fundamentele onstoffelijkheid van het leven.

Oekraïne en de nachtmerrie van een filosoof

Enige tijd geleden heeft Vladimir Putin de Krim opnieuw bij Rusland ingelijfd; blijkbaar wil hij hetzelfde doen met Oekraïne en ook de burgers van de andere Oost-Europese landen houden nu het hart vast. Het gerucht gaat dat de Russische president de hand wil leggen op alle Oost-Europese landen die zich van de vroegere Sovjet-Unie hadden afgescheurd en er gaat nog een tweede gerucht, met name dat de burgers zelf de initiatiefnemers van de nieuwe toenadering zouden zijn nu zij het communisme sowieso niet meer te vrezen hebben terwijl het ooit zo veelbelovende Europa synoniem werd van werkloosheid, recessie en terreurdreiging.

Dat de huidige Russische president een nationalist is die droomt van de heropstanding van zijn machtig rijk, is geen geheim en nu alles in de wereld weer aan 't zweven is gegaan, is hij lang

niet meer de enige megalomaan. Maar of ook de Balten, de Polen, de Hongaren, de Bulgaren, de Tsjechen, de Joegoslaven, de Albanen en de voormalige Oost-Duitsers heimwee koesteren naar het tsarenrijk of naar het tijdperk van de geheimagenten van de KGB en van de Siberische strafkampen, is maar zeer de vraag, temeer daar zij in feite nooit uit eigen beweging bij de Sovjets aanleunden.

Zo hebben de Baltische Staten (Estland, Letland en Litouwen) reeds kort na het ontstaan van de USSR zich daarvan losgemaakt, meer bepaald op het einde van W.O.II., al hebben de Sovjets hen weer bezet van 1940 tot bij hun val in 1991. Van nostalgische gevoelens is er bij de Balten hoe dan ook geen sprake: sinds 2004 rekenen zij zich graag tot de Europese Unie en maken zij ook deel uit van de NAVO. Stalin maakte dat de communisten via staatsgrepen aan de macht kwamen in landen zoals Roemenië (met dictator Chaeescu) en Hongarije verzette zich uit alle macht tegen de Sovjet-dictatuur met de Hongaarse Opstand in 1956 die toen nog door het rode leger kon worden onderdrukt. In Polen werd de dictatuur van Jaruzelsky omvergeworpen door Solidarność van Lech Walesa en met enige hulp van de Poolse paus Johannes-Paulus II. En zonder het IJzeren Gordijn zou Oost-Duitsland of de DDR wel helemaal leeggelo-

pen zijn. De Tsjecho-Slovaken zaten vanaf 1960 onder een antikerkelijk communistisch regime dat via het onderwijs het atheïsme promootte en reeds Václav Havel verzette zich met Charta 77 – in 1989 bracht de Fluwelen Revolutie bevrijding. Het Joegoslavië van Tito was anti-Sovjet-Unie en voer met het titoïsme een heel eigen koers. Nadat het zich eerst van de Sovjets had afgekeerd en naar het China van Mao had opgekeken, deed na Mao's dood ook Albanië zijn eigen zin.

Wie beweren dat deze zich aan het juk van de Ruslandse dictatuur onttrokken volkeren opeens hun kar hebben gekeerd, klinken derhalve ongehoofwaardig, maar cijfers liegen niet: recente statistieken gehouden in oostbloklanden kunnen de groeiende afkeer van het Westen niet verdonkeremanen en vooral dan de aversie jegens de V.S. De laatst genoemde 'allergie' bestaat overigens quasi wereldwijd; het is de wrevel welke onweerstaanbaar wordt gewekt door hovaardij en hypocrisie. Daar zou wel degelijk sprake van zijn want net zoals toentertijd Jozef Stalin via staatsgrepen communistische dictators instaleerde in de landen die hij op het oog had ten westen van de USSR, net zo zouden volgens sommigen de V.S. vandaag de Europese Unie maar ook de grensgebieden zoals Oekraïne infiltreren via bij uitstek rechtse extremisten die men immers

nooit van enigerlei vorm van sympathie voor het communisme kon verdenken. Extreem rechts en bij uitstek de nationalisten beschuldigen de E.U. ervan zich communistisch te gedragen en zij willen die betutteling dan ook zo snel mogelijk zien verdwijnen.

Ongetwijfeld om de gemene reden dat niets zo zeer kan binden dan het hebben van gemeenschappelijke vijanden, is het niet reeds tot een confrontatie gekomen tussen de twee grootmachten, want het zogenaamde terrorisme is een onmiskenbaar feit en men kan zich zelfs afvragen of het hier niet gaat om een derde grootmacht die de twee gevestigde machten naar de kroon steekt. Deze derde grootmacht die zich niet langer stoort aan regelgeving of ethiek en die volkomen onvoorspelbaar blijkt, kon eens de aandacht zou verslappen, de gevestigde machten zonder slag of stoot verslaan, eenvoudigweg door ze tegen elkaar op te zetten. Een oorlog tussen Oost en West ware hoe dan ook een ongedroomde voedingsbodem voor de wereldheerschappij van de huidige terroristen. En vraag het aan wie zijn colleges toentertijd bijwoonde: dat de wereld ooit in handen zou vallen van terroristen, was reeds vijftwintig jaar geleden de

nachtmerrie van historicus en filosoof Jaap Kruithof.²⁸

28 *Bronnen:*

http://nl.wikipedia.org/wiki/Tsjecho-Slowaakse_Socialistische_Republiek

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Karpato-Oekra%C3%AFne>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Volksrepubliek_Bulgarije

http://nl.wikipedia.org/wiki/Volksrepubliek_Hongarije

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Oostblok>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Baltische_staten

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Estland>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Tweede_Wereldoorlog#De_Balkan

http://nl.wikipedia.org/wiki/Tweede_Wereldoorlog#Geopolitieke_gevolgen

http://nl.wikipedia.org/wiki/Tweede_Wereldoorlog

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Asmogendheden>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Enver_Hoxha

[http://nl.wikipedia.org/wiki/Geallieerden_\(Tweede_Wereldoorlog\)](http://nl.wikipedia.org/wiki/Geallieerden_(Tweede_Wereldoorlog))

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Karpato-Oekra%C3%AFne>

http://en.wikipedia.org/wiki/Axis_powers

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Polen>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Geschiedenis_van_Polen

http://nl.wikipedia.org/wiki/Geschiedenis_van_Polen#Geschiedenis_na_1945

http://nl.wikipedia.org/wiki/Poolse_Verenigde_Arbeiderspartij

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Solidarno%C5%9B%C4%87>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Paus_Johannes_Paulus_II#Standpunten

Racisme, Elf September en IS

Zonder het christendom krijgt het racisme vrij spel: de waarheid van deze stelling dreigt zich heden ook te bewijzen in de praktijk en dat hier sprake mag zijn van een dreiging heeft alles te maken met het feit dat het christendom in onze tijd steeds vaker het onderspit moet delven.

Alleen een gebrek aan kennis doet ons dingen als vanzelfsprekend aanvaarden en maakt dat wij bevooroordeeld zijn, terwijl niets vanzelf spreekt en vooroordelen niet alleen de waarheid in de weg staan maar evenzeer alles wat rechtvaardig is. Waar het voordien vaak ging om al dan niet door god uitverkorenen, om enig zaligmakende religies, om jaloerse goden en om zich opdringende ideologieën, heeft mét het christendom de idee van de gelijkwaardigheid van alle (ongelijke) mensen zijn intrede gedaan. Maar valt de religie van de barmhartigheid — welke de gelijkwaardigheid schraagt — nu eenmaal weg, dan zou elke zoektocht naar goede redenen om bijvoorbeeld blank en zwart of man en vrouw gelijk te behandelen, wel eens kunnen uitdraaien op een geheel onverwachte teleurstelling omdat in menig opzicht mensen ook echt ongelijk *zijn*, denk maar aan eigenschappen zoals huidskleur of fysieke kracht; uiteindelijk luidt het verdicht

tot spijt van wie het benijdt dat zelfs geen twee mensen gelijk zijn.

Uiteraard zijn wij allen gelijk *als mens*, en indien deze stelling zin had, dan had zij haar vanzelfsprekendheid alleen maar aan het christendom te danken en dan klonk zij vlot en onbetwifelbaar voor wie het christelijke gelijkheidsbeginsel met de paplepel hadden meegekregen. En waar filosofen het wagen om te gaan tornen aan deze vanzelfsprekendheden, dreigen zij zoals bijvoorbeeld Nietzsche door sommigen en dan bij uitstek door mensen die van filosofie geen kaas gegeten hebben, al te letterlijk te worden genomen en zo hebben toentertijd de nazi's de auteur van *Also sprach Zarathustra* naar hun hand gezet. Maar de vraag rest of die stelling wel degelijk een inhoud heeft.

Immers, als men beweert dat alle mensen gelijk zijn *als mens*, dan kan men hetzelfde zeggen over alle levende wezens — zijn zij immers niet allemaal gelijk *als levend wezen*? — en dan toont zich meteen haar trivialiteit of beter gezegd: haar inhoudsloosheid. Het heeft derhalve meer zin om te zeggen dat geen twee mensen gelijk zijn of dat alle mensen onderling verschillen. Andermaal betekent menselijke gelijkwaardigheid aldus kennelijk nog iets anders dan 'gelijkheid in de hoedanigheid van het mens-zijn'

en wie een oprechte analyse overweegt zal tot de slotsom moeten komen dat, veeleer dan een of andere vorm van solidariteit, inderdaad de barmhartigheid uit het christendom de eindverantwoordelijke voor het gelijkwaardigheidsbeginsel is. Valt deze mét het christendom weg, dan rest te langten leste nog slechts het recht van de sterkste, want ook het solidariteitsbeginsel spreekt dit 'natuurrecht' geenszins tegen.

En dan krijgt het racisme uiteraard vrij spel: de sterkere groep onderwerpt de zwakkere en die handelwijze rechtvaardigt zich met het gegeven van de ongelijkheid zelf: de ene is nu eenmaal sterker dan de andere. De ganse politiek, de economie, de religie, de cultuur: allemaal zullen zij uiteindelijk op een beslissende manier georiënteerd worden door de feitelijke strijd om het bestaan, ongeacht wat zij voorwenden te zijn of te beogen. En dan krijgt men oorlog en, voorafgaand aan de oorlog, een economie waarvan gezegd wordt dat de oorlog haar verlengstuk is.

Als men zich vandaag op het dak van de wereld met maskertjes moet wapenen tegen ernstige vormen van luchtbezoedeling — mondkmaskers zijn sinds enige tijd de standaard op alle toeristische kiekjes geschoten aan de voet van de Himalaya — dan ligt de reden voor de hand: Aziaten zijn ingevolge de afwezigheid van sociale wet-

ten aldaar de hedendaagse slaven en kindsclaven; zij bevolken westerse fabrieken die er door de afwezigheid van milieuwetten alles verontreinigen. Azië, Afrika en de rest van de derde wereld is van de regen in de drop beland na de zogenaamde dekolonisatie waarna de slavernij slechts onzichtbaarder werd en daardoor ook schrijnender. En streken die zich niet zomaar onderwerpen aan de wetten die hen door de slavendrijvers worden opgelegd, krijgen beslist bommen over zich heen.

Uiteraard wordt in dat scenario ook de *rechtvaardiging* van die oorlogen niet over het hoofd gezien: nu eens gaat het om communistische systemen die de menselijke vrijheid in de weg staan, denk maar aan bijvoorbeeld Korea, Vietnam en Cambodja, en dan weer worden volkeren ervan beschuldigd te werken aan atoomwapens, zoals Irak toentertijd onder Sadam Houssein. Deze laatste kreeg de strop terwijl ook aan het licht kwam dat er in Irak van de kernwapens die zagezegd te zien waren op satellietbeelden, helemaal geen sprake was. En telkens weer blijkt de agressor met dergelijke goedkope leugens weg te komen.

Twee oorlogen werden gerechtvaardigd met de bonte komedie van elf september 2001 die in de ganse geschiedenis zijn gelijke niet kent. Intus-

sen verdrinkt men op het internet al in de reportages waarop journalisten, wetenschapslui, architecten en ervaren piloten getuigen dat de ganse wereld door een handvol potentaten voor de gek gehouden werd en wordt. De twin-towers konden immers onmogelijk ineenzakken zonder het tot ontploffing komen van tonnen dynamiet, aldaar van maanden van tevoren vakkundig geïnstalleerd.

Het plan bestond er ongetwijfeld in om drie torens spectaculair te laten imploderen op het ogenblik dat zij door evenveel zagezegd gekaapte vliegtuigen werden geraakt. Dat plan lukte echter slechts gedeeltelijk omdat een van de vluchten neerstortte in een bos zodat de derde toren onaangeroerd bleef staan. Edoch, zo overvol met dynamiet die nu onmogelijk onontdekt kon blijven mét de ganse samenzwering... In paniek kozen de samenzweeiders er dan maar voor om de derde toren zónder inslaand vliegtuig te laten imploderen, erop rekenend dat het publiek, ofschoon bestaande uit quasi de ganse wereldbevolking, hysterisch genoeg zou zijn om aan te nemen dat het betreffende gebouw instortte ingevolge trillingen.

Building 7 was geboren, want zo heette de toren, en alras begonnen her en der mensen met kennis van zaken zich luidop af te vragen wat zij al ja-

ren vermoedden maar niet eens durfden te denken: ze hebben het zelf gedaan! En ze hebben het alweer gedaan om er een volgende oorlog mee goed te praten!

Zou men zich op den duur dan niet luidop gaan afvragen of ook de koppensnellers van IS geen Hollywoodproducties waren? Een interview met Edward Snowden lijkt er alvast voor te pleiten dat het aan de VS gelieerde Israël er voor iets tussen zou zitten. Of is het aannemelijker om te veronderstellen dat hier echte mensen aan de slag zijn, en misschien wel de slaven en de kindslaven van enkele paragrafen hoger: de door wanhoop bezetenen die geen andere uitweg meer zien dan hun gewetenloze uitbuiters een spiegel voor de ogen te houden? Wie zal het zeggen?²⁹

Slavernij verpakt als vrijheid

De loting uit *De loteling* van Hendrik Conscience bestond in ons land tot 1909, samen met de vrijwilligersdienst, waarna de dienstplicht voor

29 Verwijzingen: zie bijvoorbeeld deze korte Deense documentaire over 11 september:
<https://www.youtube.com/watch?v=Qq3wPOvhjp8>

één persoon per gezin werd ingevoerd, totdat 4 jaar later, in augustus 1913, aan de vooravond van de grote oorlog, de algemene dienstplicht kwam. Vijftig jaar later, vanaf 1963, kon men gewetensbezwaarde zijn en kiezen voor burgerdienst, totdat in 1994 onder defensie-minister Leo Delcroix van de regering Dehaene de dienstplicht geheel werd afgeschaft.

21 jaar later en amper 4 jaar na het geheel verdwijnen van de dienstplicht in de EU (toen zij meer bepaald in 2011 ook in Duitsland werd afgeschaft) voert men campagne om de burgerdienst alvast in België opnieuw in te voeren.

Vreemd genoeg gebeurt dit quasi gelijktijdig met de verhoging van de pensioenleeftijd en de catastrofale toename van het aantal jongere en oudere werklozen.

De voorgestelde maatregel bewijst andermaal dat er in ons land helemaal geen sprake is van werkloosheid of van een gebrek aan werk aangezien men met deze verandering meer werkkrachten wil rekruteren. Wel blijkt er een gebrek aan *betaald* werk of dus een gebrek aan geld. En als oplossing kiest men opnieuw niet voor een eerlijke en sociaal te verantwoorden herverdeling van de betaalde jobs maar men zoekt zijn toevlucht tot het installeren van een systeem dat al-

leen nog bestaat in achtergebleven streken van de derde wereld, met name het kastensysteem. Men verdeelt namelijk de maatschappij in betaalde en onbetaalde werknemers of dus in, enerzijds, volwaardige burgers en, anderzijds, slaven.

Dat de regel zou gelden voor iedereen, is bovendien een bedrieglijke leugen: hij *lijkt* er te zijn voor iedereen, maar in feite is hij er alleen voor die jongeren aan wie een gevestigde kaste *vandaag* het recht op betaalde arbeid wil ontzeggen. Dat men dergelijke 'sociale' wetten om de haverklap kan veranderen, betekent derhalve willekeur zonder meer.

Maar misschien mikt men op de (blauwe) burgerzin en op het gemeenschapsgevoel, zoals de BV's (de Betaalde Vlamingen) deze dwangarbeid moeten verbloemen? Want dwangarbeid zal het feitelijk zijn vanaf het ogenblik dat men burgers verplicht om 'uit burgerzin' onbezoldigd werk te leveren. Het gelijkheidsbeginsel indachtig dat stamt uit de Verlichting en dat dan toch aan de grondslag ligt van de hedendaagse samenleving, kon men in dat geval misschien beter meteen campagne voeren voor een 'levenslange (onvrijwillige) burgerdienst'? Iedereen werk en voor iedereen hetzelfde loon, precies zoals het er in communistische dictaturen aan toe gaat.

Of hoe blauw en rood heel onverwacht elkaar de hand reiken: slavernij verpakt als vrijheid.

De hel van Dante

"Gij zult niet doden!", "Bemint uw vijanden!" en "Als iemand u op uw rechter wang slaat, biedt dan ook uw linker aan!": het zijn slechts drie vormen van een en hetzelfde goddelijke gebod van de naastenliefde dat het christendom uniek maakt in de hele wereldgeschiedenis. En het is in de gehoorzaamheid aan dit goddelijke gebod – wat resulteert in de navolging van de gekruis-

sigde (en verzezen) Christus en aldus *in extremis* ook in het (heiligende) martelaarschap – dat de christen mens getuigenis aflegt van de waarheid ervan. Er bestaat niet de minste twijfel over dat zonder dit gebod het christendom zijn ziel verliest en dat er van het hele mysterie van de Menswording en van de Verlossing helemaal geen sprake meer kan zijn.

Ten tijde van de kruisvaarders zouden pausen opgeroepen hebben om het zwaard ter hand te nemen en tegen de goddelijke waarschuwingen in – dat wie het zwaard hanteren, zullen omkomen door het zwaard – ten strijde te trekken tegen 'de vijand' en menig christen heeft zich sindsdien afgevraagd hoe die houding vanwege de kerk dan nog kon rijmen met de leer van wie zij het mystieke lichaam pretendeert te zijn. Maar de kruistochten zijn heden duizend jaar geleden en de beschuldigde heeft recht op het voordeel van de twijfel, zodat mogelijke contradicties tussen haakjes konden worden gezet.

Dit is heden helemaal onmogelijk geworden: zonder veel omwegen heeft op 13 maart 2015 aartsbisschop Silvano Tomasi als woordvoerder van de zogenaamde heilige stoel verklaard, zoals voordien ook paus Franciscus zelf al zou hebben

verklaard, dat (ter bescherming van geloofgenoten en van minderheden in het algemeen) het gebruik van geweld tegen een onrechtvaardige aanvallers uiteindelijk geoorloofd is.

Het onrecht van de agressor wettigt volgens het hoofd van de katholieke kerk het gebruik van geweld, en zo gaat het hek onherroepelijk van de dam want de paus zelf wettigt zo doende het gebruik van geweld door extremisten, die immers ook stevast blijken te geloven dat zij het zijn die het onrecht in de wereld – met geweld – (kunnen) bestrijden.

Dit is niet het einde van het christendom, in tegendeel, maar het is wél – in onze tijd – het absolute einde van de geloofwaardigheid van de katholieke kerk. Na die pauselijke uitspraken bestaat er immers geen zweem van twijfel meer over het feit dat de kerkleiding zelf spreekt en aanzet tot handelen in regelrechte strijd met Christus' woorden. De katholieke kerk blijkt met andere woorden een wereldse politieke instelling zoals elke andere en zij legt hiermee getuigenis af van het feit dat zij alles behalve het mystieke lichaam is van de verrezen Heer. Om het te zeggen met de woorden van een groot dichter: *"Laat varen alle hoop, gij die hier binnen treedt"*.³⁰

30 Verwijzingen:

De copiloot en zijn vele lotgenoten

Omstreeks 2 uur in de vroege ochtend van 4 mei 2013 deed zich op de spoorlijn ter hoogte van Wetteren een milieuramp voor die de wereldpers haalde: van een Duitse goederentrein, rijdend van Kijfhoek in Nederland naar Gent-Zeehaven en geladen met ketelwagens vol giftige chemicaliën, ontspoorde een aantal wagons en 300 ton van het uiterst giftige acrylonitril alsook enkele wagons met 1,3-butadien vatten vuur. Bij de bluswerken, die weken aansleepten, kwamen blauwzuur vrij en een cocktail van vele andere kankerverwekkende en milieubelastende stoffen. In omliggende beken die in de Schelde uitmonden werden dagen achtereenvolgens gifwaarden gemeten die de norm met meer dan het tienvoudige overschreden.³¹ Zowat tweeduizend omwonenden werden geëvacueerd voor de duur van enkele weken. Er viel een dode en meer dan honderd mensen moesten in ziekenhuizen worden verzorgd. Een ooggetuige overschouwde ter plekke van twee tot vijf die nacht het helse tafereel, de vlammenzee, de bluswerken: er waren

<http://www.cruxnow.com/church/2015/03/13/vatican-backs-military-force-to-stop-isis-genocide/>

31 "Te veel acrylnitril in Molenbeek en Grotevijversbeek" (*De Standaard* d.d. 08.05.2013):

http://www.standaard.be/cnt/dmf20130508_00573338

achtereenvolgens een steekvlam, een knal, een luchtverplaatsing, een vuurzee en kort daarop een tweede ontploffing. De Nederlandse machinist vertelde dat hij plotseling merkte dat iets niet oké was en daarop koppelde hij zijn vracht los en ging er alleen met de locomotief vandoor, terwijl achter hem de hel losbarstte, het was een zaak van lijfbehoud. En dan begon de gekende komedie: nog voor de start van het onderzoek had men het over een menselijke fout; een spoorwissel verkeerde in slechte staat en zo gold een snelheidsbeperking die echter overschreden werd en de zwarte doos zou alras hebben uitgewezen dat een bruusk remmanoeuvre de wagons deed ontsporen.

Edoch, op vrijdag 13 september 2013 en dus *amper vier maanden later* herhaalde de milieuramp zich net niet toen *op exact dezelfde plek* een trein met een gelijkaardige chemische lading vuur vatte waarna de machinist zijn leven riskeerde door eigenhandig het bluswerk te verrichten.³² En niemand hoeft twee keer na te denken om hieruit te kunnen besluiten dat de these van de menselijk fout geen steek kan houden: de

32 Ziehier het persbericht van zaterdag 14 september 2013 over het zich net niet herhaald hebben van de ramp: <http://www.knack.be/nieuws/belgie/wetteren-ontsnapt-aan-nieuwe-giframp-met-goederentrein/article-normal-106089.html>

machinist van 13 september was niet deze van 4 mei en het spoorwegnetwerk wereldwijd heeft een lengte van meer dan een miljoen kilometer.³³ Desalniettemin verscheen op 5 december 2014 in de media het bericht dat het onderzoek inmiddels definitief uitsluitsel had gegeven: de ramp werd veroorzaakt door een menselijke fout – een snelheidsovertreding – en over het op 13 september 2013 ternauwernood ontsnapt zijn aan een nieuwe gelijkaardige ramp op exact dezelfde plek, werd met geen woord gerept.³⁴ Aldus werd alle schuld in de schoenen van een arbeider geschoven terwijl de industrie van elke smet gereinigd werd! Maar om welk monster gaat het dan wel dat het kennelijk mensenoffers rechtvaardigt?

Acrylonitril en butadien zijn de grondstoffen voor de aanmaak van plastics. Dagelijks passeren alleen al in Schellebelle twee goederentreinen geladen met telkenmale honderden ton van dat gif waarmee jaarlijks wereldwijd 250 miljoen ton plastics worden geproduceerd.³⁵ Geen

33 De lengte wereldwijd zou 1,115 miljoen km bedragen: http://www.belgianrail.be/nl/corporate/in-de-kijker/chiffre_12032015_rail_world.aspx

34 Ziehier het mediabericht van 5 december 2014 over de oorzaak van de ramp:

<http://www.demorgen.be/binnenland/deze-factoren-veroorzaakten-de-treinramp-in-wetteren-a2142797/>

35 In het jaar 2010 werd 250 miljoen ton plastic geproduceerd.

gram daarvan is recycleerbaar, wat wil zeggen dat dit uiteindelijk allemaal als afval in het milieu terecht komt en zich daar opstapelt, verkorrelt en tenslotte door mens, plant en dier wordt opgegeten.³⁶ Deze miljardenbusiness wordt met ongeacht welke middelen beschermd door een kaste van ware psychopaten die zodoende ontegenzeggelijk en letterlijk tot elke prijs persoonlijk geldelijk gewin nastreven.³⁷ Juister gezegd: on-

Exacte cijfers met betrekking tot de wereldproductie van acrylnitril maar ook van vele andere gevaarlijke chemicaliën die als grondstof dienen voor onafbreekbare en milieubelastende producten zijn voorhanden bij onder meer IHS Chemical – zie:

<http://www.ihc.com/products/chemical/planning/world-petroanalysis/acrylonitrile.aspx> .

36 Vrijwel al onze moderne instrumenten zijn middels dat gif geconstrueerd en het belandt vanzelfsprekend vroeg of laat (en in onze wegwerpmaatschappij veeleer vroeg dan laat) bij het afval: in de lucht, in de bodem, in de zee, zelfs in de ruimte. Dat die afvalberg niet gering is, blijkt uit recent onderzoek dat tevens waarschuwt dat wij deze zaken in de vorm van micropartikels met onze voeding naar binnen werken waar zij in de kern van onze cellen huis gaan houden. Zie bijvoorbeeld: Colette Cooreman-Algoed, *Voorkomen van microplastics in organismen uit het Belgisch marien milieu*. (Universiteit Gent, 2010-2011):

http://lib.ugent.be/fulltxt/RUG01/001/789/943/RUG01-001789943_2012_0001_AC.pdf . Zie ook:

<http://www.demorgen.be/wetenschap/plasticvervuiling-teistert-oceanen-nog-honderden-jaren-a1560625/>

37 Deze nefaste industriën bekennen nooit schuld, zij profileren zich daarentegen als de bestrijders bij uitstek van de kwalen die zij zelf ontkennen voort te brengen. Zie bijvoorbeeld: "Coca-cola bindt de strijd aan met obesitas in

geacht welke miljardenbusiness wordt met ongeacht welke middelen beschermd door lieden voor wie persoonlijk geldelijk gewin de eindwaarde is. Van de industrie van de plastics, over de iatrogene gezondheidsindustrie van de maagringen, de liposucties en de geslachtsveranderingen, de slavenhandel vroeger en nu, de suikerteelt die bij het begin van de twintigste eeuw in enkele decennia tijd aan twaalf miljoen Congolese slaven het leven kostte en de drugshandel uiteraard... tot de vakantie-industrie met als aftakking de industrie van het luchtverkeer.

Vliegen doet men pas sinds 1903, het Kanaal werd voor het eerst in 1909 overvlogen en de eerste lijnvlucht dateert van 1952. Jaarlijks zijn er meer dan dertig miljoen vluchten met twee miljard passagiers waarvan er ongeveer duizend verongelukken en dat maakt vliegen veel veiliger dan autorijden en ook veiliger dan sporen.³⁸ Maar met de laagkostenmaatschappijen (zoals Germanwings, Easyjet, Ryanair en nog een honderdtal andere) bepaalt de gebruiker, mét de kostprijs van zijn vlucht, zijn veiligheidsrisico

België":

http://www.standaard.be/cnt/dmf20130417_00544086 . Zie

ook: J.B., *Hoe men met de mensen de zot blijft houden* (Artikel d.d. 27.04.2013):

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2208356>

³⁸ <http://nl.wikipedia.org/wiki/Luchtvaart>

mee want niet alleen op snacks en drankjes wordt bespaard. Laagkostenmaatschappijen vliegen het liefst met vliegtuigtypes zoals de Boeing 737 en de Airbus 319, 320 en 321.

Het op 24 maart 2015 in de Franse Alpen verongelukte toestel was een airbus 320 en dit toestel is berucht voor een zeker type ongelukken – ongelukken waarvan er een zesendertigtal werden genoteerd, *Controlled flight into terrain (CFIT)* genaamd: de piloot wordt hierbij afgeleid en geheel onbewust van het feit dat zijn toestel daalt, gaat hij tegen de vlakte.³⁹ Het bekendste geval van *CFIT* in de recente geschiedenis is wellicht de vliegramp op 10 april 2010 van het Poolse regeringsvliegtuig bij Smolensk zonder overlevenden en met de Poolse president, diens vrouw en heel wat hoogwaardigheidsbekleders onder de 88 slachtoffers.⁴⁰

Het recente ongeluk in de Alpen met een A320 deelt in het mysterieuze karakter dat ook omheen die andere rampen hangt waarbij mét de reputatie van de betrokken maatschappijen ook de miljarden van de investeerders op het spel staan. *Gazet Van Antwerpen* vermeldt dat het aandeel van Airbus op de Parijse beurs meteen zakte met

39 http://nl.wikipedia.org/wiki/Controlled_flight_into_terrain

40 http://nl.wikipedia.org/wiki/Vliegramp_bij_Smolensk

2,13 pct.⁴¹ Het schuiven van de schuld in de schoenen van één werknemer is als afleidingsmanoeuvre een beproefde methode die perfect waterdicht kan zijn als de schuldige zich niet meer verdedigen kan omdat hij (zoals hier samen met alle mogelijke inzittende getuigen) het ongeluk niet overleefde. Al is in dit veronderstelde geval gebeurlijk wel wat kunst- en vliegwerk nodig vanwege de autoriteiten wegens het opduiken van tenminste één getuige met wiens bestaan dan kennelijk niemand rekening hield: de herder in de Alpen. Want stel bijvoorbeeld eens dat men het vliegtuig bewust neerhaalde omdat een vijandig doelwit zich aan boord bevond, en dat men daartoe die plek gekozen had omdat het gebergte nu eenmaal godverlaten is, dan had men beslist niet gerekend op de aanwezigheid van een geitenhoeder die, nadat hij alles zag gebeuren, zich naar een plaatselijke televisie-zender repte om daar voor de hele wereld te getuigen van de door misdadigers altijd geduchte waarheid...

Volgens *Het Laatste Nieuws* van 25 maart 15u15, vertelde een geitenhoeder van Prads-Haute-Bléone aan Francetv Info "hoe hij de Airbus om een berg zag heen vliegen alvorens een Frans gevechtsvliegtuig te kruisen en ver-

41 http://www.gva.be/cnt/dmf20150324_01595419/airbus-stort-neer-in-franse-alpen

volgens uit het zicht te verdwijnen". Later beaamden de autoriteiten een gevechtsvliegtuig te hebben uitgestuurd naar die plek nog voor het vliegtuig neerstortte – de piloot van de luchtmacht zou derhalve alles hebben zien gebeuren.⁴² Men kan zich afvragen waarom over het uitsturen van dat gevechtsvliegtuig in de media niets losgelaten werd tot op het ogenblik dat de herder in het nieuws zijn verhaal kwam doen en men dit niet meer kon ontkennen. Hoe dan ook reageerde een vooraanstaande Nederlander in het ochtendbulletin van 27 maart op de zijns inziens zeer voortijdige conclusie dat de copiloot doelbewust honderdvijftig mensen met zichzelf ter dood zou hebben gebracht. Het minste wat hierover gezegd kan worden is wel hoe verbijsterend gemakkelijk vrijwel iedereen blijkt in te kunnen stemmen met de ergste beschuldigingen aan het adres van een ander die zich niet eens verdedigen kan, van zodra men maar zelf van beschuldigingen gevrijwaard blijft.

Dat laatst genoemde verschijnsel verdient in feite alle aandacht omdat het helemaal geen zeldzaamheid betreft. Omstreeks 1692 begonnen de tragedies rond de zogenaamde heksenprocessen van Salem: onschuldige vrouwen op wie karak-

42 <http://www.hln.be/hln/nl/33222/Vliegtuigcrash-Germanwings/article/detail/2264230/2015/03/25/Herder-in-rampgebied-Ik-zag-militaire-jet-naast-Airbus-vliegen.dhtml>

termoord gepleegd werd waarna ze werden veroordeeld of gelyncht.⁴³ Hier te lande was er op 6 januari 2010 het overlijden van de geesteszieke Jonathan Jacob na een tussenkomst van het Bijzondere Bijstands Team in een politiecel in Mortsel.⁴⁴ Het topje van een ijsberg, zo beweren sommigen, en zij verwijzen naar mistoestanden waarvan mensen het slachtoffer zijn die zich omwille van ziekte, hoge ouderdom of nog een andere handicap niet eens kunnen verdedigen tegen de agressie van hun 'verzorgers'. Zo blijkt een burger zonder veel moeite zijn eigen moeder voor het leven van haar vrijheid te kunnen beroven door haar eerst dement te laten verklaren en haar vervolgens op te bergen in een zogenaamde zorginstelling voor seniele oudjes: de allerswaarste straf van opsluiting tot de dood die zelfs aan moordenaars wordt onthouden, blijkt door de erven van de betrokkenen moeiteloos te kunnen worden opgelegd "om veiligheidsredenen" of "om de betrokkene te beschermen tegen zichzelf" en is de betrokkene nog bij zijn of haar zinnen, dan zorgt isolatie er wel voor dat die alras met zichzelf gaat praten terwijl opstandige elementen met psychofarmaca tot 'rust' worden

43 http://nl.wikipedia.org/wiki/Heksenprocessen_van_Salem

44

<http://www.hln.be/hln/nl/957/Binnenland/article/detail/1574810/2013/02/06/Drie-verdachten-naar-rechter-verwezen-voor-sterfgeval-in-politiecel.dhtml>

gebracht. De schrijver dezes kent een vrouw van nog geen tachtig die door haar eigen kinderen in een gesloten zorginstelling voor dementerenden werd geplaatst; zij moet het daar stellen met een kamer en een kleine gemeenschapsruimte; een tuin is er niet en de uitgangen worden nauwlettend bewaakt, de ramen gaan niet open. Ogen-schijnlijk om redenen van tact wordt haar door niemand gezegd in wat voor een tehuis zij verblijft. De dame kleedt zich elke ochtend opnieuw helemaal op met mantel, sjaal en handtas en gaat dan onopvallend postvatten bij de uitgang, in de hoop dat zij op een keer een nieuwe verpleegster of een onwetende bezoeker kan verschalken om dan naar buiten te glippen en te verdwijnen met de noorderzon. Paradoxaal genoeg maakt dit gedrag, dat elkeen zou vertonen die nog bij zijn zinnen is, dat zij voor compleet gek versleten wordt en extra in de gaten wordt gehouden zodat haar kansen om ooit levend die gevangenis te verlaten die zich een zorginstelling noemt en die ook duchtig verdient aan haar verblijf, van tevoren tot nul werden herleid.

Wat er omgaat in een mens zal wel altijd in het ongewisse blijven, zelfs voor de betrokkene in kwestie, want zo diep is de ziel. Om die reden zijn lieden die steevast beweren in het hoofd van een ander te kunnen kijken die zij dan met schuld beladen, ofwel niet goed snik ofwel zelf

schuldig aan zaken die het licht niet mogen zien. Gebeurt dit in een land dat volhoudt aan zijn burgers rechten toe te kennen, dan is daar sprake van het uiterst gevaarlijke verschijnsel van de dubbele moraal dat men zich herinnert uit het Victoriaanse tijdperk, uit het hoogtij van de katholieke kerk, uit de communistische en andere dictaturen of uit de griezelfilms van weerwolven en vampieren.⁴⁵

45 *Meer Verwijzingen:*

Jan Bauwens (J.B.), *Zendtijd voor criminelen? – Over televisie, vrije meningsuiting, sensatie, kijkcijfers en macht* (Artikel d.d. 24.04.2015):

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2205656>

J.B., *In mei legt elke terrorist een bom?* (Artikel d.d. 09.05.2013): <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2218890>

J.B., *Struisvogelpolitiek: de verlokking van de zekerheid is die van de dood. Enkele beschouwingen bij de hardnekkige neiging tot minimalisering van het gevaar bij de Wetteraars in de week na de gijframp van 4 mei 2013* (Artikel d.d. 17.05.2013):

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2225863>

J.B., *Over het zogenaamde "aanvaardbaar aantal slachtoffers"* (Artikel d.d. 24.05.2013):

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2232144>

J.B., *Acrylonitril* (Artikel d.d. 23.11.2014):

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2622985>

J.B., *Volstrekt ongeloofwaardige berichtgeving* (Artikel d.d. 05.12.2014): <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2630384>

J.B., *Massahysterie* (Artikel d.d. 13.01.2015):

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2650467>

'Rusthuizen'

Elk levend wezen heeft zijn biotoop: voor een plant kan dat een plek zijn met vruchtbare grond, water en zonlicht; voor een mens z'n familie, vrienden en kennissen, de leer- en werkomgeving en alles wat nodig is om het leven tot bloei te laten komen. Men rukt mensen niet uit hun leefomgeving weg om hun een dienst te bewijzen: als er geen noodzaak speelt, dan kunnen enkel nog ontwrichting en sociale of zelfs fysieke uitschakeling het doel zijn van de afzondering.

Zo herinneren wij ons de concentratiekampen als plaatsen waar mensen geconcentreerd of bijeengebracht werden en dus geïsoleerd van de

rest van de bevolking, met de pertinente bedoeling om hen te ontwrichten of te doden. Het ging daar niet mis te verstaan om vrijheidsberoving, mishandeling, foltering en moord. En wat bijvoorbeeld vrijheidsberoving betekent, realiseert men zich amper in een wereld waarin vrijheid vanzelfsprekend lijkt. Men bevroedt niet meer de waarheid die ex-gevangenen zo vaak scanderen: de liefde is schoon maar de vrijheid is schoner. En waar we allen weten hoe in de tweede wereldoorlog door de nationaalsocialisten op industriële wijze miljoenen mensen in concentratiekampen werden omgebracht, zien we dikwijls niet eens hoe deze kampen vandaag in het zo vredig ogende westen op verkapte manieren voortbestaan – miskend en dus helaas ook niet meer te bestrijden.

Maria is vierentachtig, zij is helemaal opgekleed, met muts en handtas en heeft plaatsgenomen in de living bij de deur van de hall. Daar zit zij al bijna de godganse morgen onopvallend op de uitkijk, alleen haar lichaamshouding verradert haar intentie: van zodra bezoek zich aanmeldt bij de bel achter de grote glazen deur, zal zij rechtveren en een poging ondernemen om naar buiten te glippen.

Maria zit gevangen ofschoon zij geen vlieg ooit kwaad deed. Criminelen noch rechters beroof-

den haar van de kostbare vrijheid: haar bloedigen kroost oordeelde dat opsluiting het beste was.

Vier kinderen heeft zij, zoals zij het dagelijks herhaalt voor al wie het horen willen en zoals zij laat uitschijnen, hebben de kinderen tegen hun moeder samengespannen: tijdens een bezoek van amper een uur aan een gespecialiseerde arts, moest Maria enkele tests ondergaan en werd het dappere besje 'dementerend' verklaard. Zo komt het dat zij levenslang kreeg, er kwam geen rechter aan te pas en ook geen advocaat. Alles is in kannen en kruiken.

Als Maria moe gezeten is, staat zij weer op en roept: "Wie gaat mij hier eens buiten laten? Wil iemand mij nu eens vertellen hoe ik hier buiten kom?" Maar niemand reageert.

"Ik heb vier kinderen!", zo gaat zij boos door, "en het zijn nog steeds mijn kinderen!" Zij loopt op en af: "En ik ben nog steeds hun moeder! Ze hebben niet het recht! Neen, dat hebben ze niet! Beslist hebben ze dat niet!"

Maar er is enkel gegrinnik bij de oppas, een stagiaire die nog gauw nagaat of de deur goed in het slot zit. De oppas – of beter: de cipier – weet wat Maria in het schild voert en zij weet ook dat alle anderen hetzelfde willen, alleen hebben die

anderen het allang opgegeven: zij hebben begrepen dat zij nu eenmaal veroordeeld zijn. Laat varen alle hoop, gij die hier binnentreedt! – zo luidt het opschrift boven de hellepoort, maar boven deze poort leest men enkel: Zorgcentrum – en uitgerekend dat maakt het zo griezelig.

'Zorgcentra' hebben met alle andere concentratiekampen gemeen dat – enkele inzittenden zoals Maria niet te na gesproken – niemand ertegen protesteert, wellicht uit angst om als dissident te worden gebrandmerkt en behandeld. Want ook dissidenten belanden in concentratiekampen en zo is alle kritiek gedoemd om binnen de kortste keren mét zijn leverancier van het toneel te verdwijnen. Bovendien lijken die dingen waarover niet gesproken wordt, ook niet te bestaan, zodat een spreekverbod volstaat om misdaden in stand te houden: de verplichte stilte in de ontelbare gestichten, de omerta bij de maffia en de geheimhouding onder logebroeders garanderen aan praktijken die het daglicht schuwen een lang en onverstoord voortbestaan. Ook over de hedendaagse concentratiekampen hangt de laffe stilte van de listenbrouwers.

Centra zoals deze noemen zichzelf zorgcentra: zij hebben voor de erven van hulpbehoevende ouderlingen een uniek win-win-perspectief uitgedokterd en hun uitbaters wijden zich aan een

beroep dat vaker de naam 'roeping' opeist. Want het gaat wel degelijk om uitbaters, de zorgverlening gebeurt allerminst gratis en wie centenerven, worden gewis geweerd, ook al zijn hun zorgen nog zo nijpend. Zo lijkt het op den duur wel alsof de zorg van deze centra vooreerst uitgaat naar de bagage van de hulpzoekenden, of is het dan niet schoon als men elkanders lasten draagt?

Het is een lucratieve investering, zo zeggen de kwatongen het, want men dient het te halen waar het zit en het zit daar nu eenmaal geheel ongelukkig in handen van mensjes die men dan toch niet langer bekwaam kan bevinden om het met de nodige zorgen te besturen. Ongelukkig of eerder gelukkig, zei u? Een beetje hulp, ook in het besturen van fortuintjes, mag toch welkom heten, vooral voor onze dementerenden die het niet helpen kunnen dat zij er zonder acht op te slaan godbetert aldus nog anderen mee helpen. Lang leve dus onze dementerenden, of beter: hun zo zoet in de wacht te slepen erf waarvan niemand zeggen zal dat het ergens terecht komt waar het niet thuis hoort.

En dat niemand daarvan ooit zal reppen, heeft wellicht te maken met de sluwe list der medeplichtigheid. Want de volleerde dief weet het best: hij moet de bestolene ook wat gunnen, wil hij zijn slag pas echt goed kunnen slaan. Vandaar

het vrijwel waterdicht systeem. Want niet zó-
maar bestaat het zorgcentrum uit twee afdelin-
gen: een voor normale oudjes en eentje voor wie
dementeren. En dat vroeg of laat álle mensen de-
menteren, wordt hier voor een keertje over het
hoofd gezien: het komt erop aan dat het onder-
scheid bestaat. Voor het besturen van andermans
eigendommen is een wettige grond vereist maar
tevens wordt aan de betrokkenen de confrontatie
bespaard met het feit dat zij nu eenmaal voor de-
menterend worden gehouden. Uiteraard voor
hun eigen bestwil. En ook hier geldt de gulden
regel: voor wat hoort wat.

In twee woorden is dit de procedure: vader
sterft, moeder erft het huis voor de helft en
dankzij de vanzelfsprekende barmhartigheid van
de kinderen kan zij daar blijven wonen. Tenmin-
ste zolang die barmhartigheid vanzelf spreekt,
want eenmaal andere factoren in het spel komen,
nemen ook de explicaties een andere wending.
Het gaat allerminst om schulden, hebberigheid
of nog andere ondeugden – wel neen, uiteraard
heeft alles te maken met het feit dat het huis dan
toch wat groot wordt voor moeder, ja, zij loopt
erin verloren en bovendien dreigt een faillisse-
ment door extravagante kosten aan huishoud-
hulp of zeg maar personeel. En ziedaar het gat in
de markt.

En op de markt bieden ze zich aan voor wie niet meer wachten kunnen: de makelaars in fortuintjes, bestaande uit het medisch centrum dat de dementie vast zal stellen en het zorgcentrum dat de onmiddellijke verkoop van het huis vereist voor de onkosten waaraan moeder's helft besteed zal worden. De kinderen kunnen het niet helpen dat de wet nu eenmaal gebiedt dat zij nu – heel wat sneller dan de natuur het had beschikt – worden opgezadeld met die andere helft. Edoch, hoe vaak zegt men niet dat men de natuur soms een handje moet helpen?

Zoals het voorbeeld van de heilige Martinus het toont, bestaat de naastenliefde in het bedekken van de naaktheid van de ander en volgens de islam zijn zij naakt die geen familie hebben om naar hen om te zien. "Ze hebben daar wat ze nodig hebben!" – zo herhalen diegenen die alles in kunnen en kruiken deden, en niemand kan het tegendeel bewijzen omdat het leed alleen door de slachtoffers wordt gevoeld. Als iemand naar een ander wuift, heeft elkeen het gezien maar voor de registratie van miskenning en negatie moeten zelfs de meest gesofisticeerde apparaten passen: het kwaad van de verwaarlozing van oude mensen verkapt zich onder de sluier van zorg en bijstand – alvast zolang de bodem van de betrokken spaarrekeningen niet in zicht is – en zo is er nu 'zorg' welke ontbloot en beschaamt

in plaats van te bedekken en geborgenheid te bieden.

Een recent experiment in Nederland heeft aangetoond dat landlopers die gratis een comfortabel studiootje aangeboden krijgen met een bescheiden inkomen, dit wel eens willen uitproberen maar reeds na enkele weken afhaken: zij blijken de vrijheid te verkiezen en het harde doch natuurlijke bestaan boven het steriele aanbod waarmee een hypocriete maatschappij haar eigen geweten sust. Kennelijk leeft een mens dan toch niet van brood alleen en blijken de foltering van de vrieskou en de honger die het leven zo zeer inkorten, niet te kunnen concurreren met de kille harteloosheid. Wel integendeel zoeken wie door harteloosheid in de kou staan, zelfs de vrieskou op om middels deze vorm van automutilatie het wrede onrecht aan het licht te kunnen brengen. Geen mens wil tegen elke prijs in leven blijven.

En zo belandt men in het sukkelstraatje dat zich verkapt onder de benaming 'zelfbeschikkingsrecht' maar dat niets anders meer te bieden heeft dan euthanasie, wat een welluidende term is voor de zelfmoord waartoe men aldus wordt gedreven – intussen eveneens geheel wettelijk geregeld en ook godbetert nog in doktershanden.

*Zo draait de wereld (dol) — Een interview met
Omsk Van Togenbirger*

Een grote oorlog staat voor de deur, zo zeggen velen, of zijn zij blind voor de strijd die al tijden aan de gang is en misschien wel gedoemd tot een voortbestaan in alle eeuwigheid? Volgens Omsk Van Togenbirger draaien de zaken zoals zij draaien omdat zij gehoorzamen aan enkele simpele wetten die maar moeilijk te veranderen zijn...

- *Omsk Van Togenbirger, is het dan niet zo dat althans onze westerse samenleving bepaald wordt door een democratisch proces?*

- *O.V.T.: Wat is een democratie?*

- *Een volksbestuur. Het volk vaardigt mensen af die het zelf verkiest...*

- *O.V.T.: Maar als het mag, twee kleine vraagjes daarbij?*

- *Te beginnen met het eerste, ga uw gang!*

- *O.V.T.: Kiest het volk in vrijheid of wordt het gemanipuleerd? Want toont de geschiedenis niet aan dat politieke propaganda feilloos werkt? Wie geen campagne kunnen voeren, blijven geheel onbekend en kunnen niet eens verkozen worden.*

En campagne voeren, betekent mensen manipuleren en dat is pas mogelijk middels gigantische kapitalen.

- *En de tweede vraag...*

- *O.V.T.:* Houden de verkozenen hun beloften? Want alle beloften ten spijt, moeten en zullen verkozen politici naar de pijpen van hun sponsors dansen en dit geheel in overeenstemming met de wet: "wiens brood men eet, diens woord men spreekt".

- *Conclusie?*

- *O.V.T.:* De conclusie dringt zich op uit het antwoord op elk van die twee vragen want het is twee keer hetzelfde antwoord: van een volksbestuur is helemaal geen sprake; het volk *wordt* bestuurd.

- *Door de kapitaalkrachtigen?*

- *O.V.T.:* Wel, als gij het zo stelt, dan verkapt gij de diepere waarheid, welke inhoudt dat kapitaal helemaal geen machtsmiddel is maar slechts één van de elementen bij de machtsuitoefening.

- *Waarop steunt dan de macht?*

- *O.V.T.:* De grondslag van de macht ligt in de gewetenloze durf waarmee een zogenaamde elite — in feite een bende — de macht grijpt en zij

doet dat meer bepaald door diegenen op wie zij wil parasiteren, tegen elkaar op te zetten. En dat doet zij dan weer door het creëren van onderlinge concurrentie waarbij men rechten hoopt te vergaren naarmate men punten haalt en om punten te halen moet men gehoorzamen.

- *Is wedijver dan niet gezond?*

- *O.V.T.:* Gezond voor de economie van een maatschappij en dan nog tijdelijk, maar rampzalig voor de burgers! De overheerser zaait verdeeldheid onder diegenen die hij wil overheersen en dat betekent in wezen dat hij zijn macht direct haalt uit *het wegnemen van de vrede* onder de mensen. In feite betaalt hij zijn macht met die grote misdaad waarbij hij de schone wereld in strijd en in ellende stort. Er is geen macht denkbaar zonder schuld, er zijn geen onschuldige overheersers en het ideaal van de goede dictator is een kostelijke leugen.

- *Maar het volk vergaart dan toch rechten?!*

- *O.V.T.:* Enkel schijnbaar, want sinds gebleken is dat mensen zozeer opgaan in dat spel dat zij het alleen al om de punten doen, is het niet meer nodig om rechten uit te delen. Als men de punten loskoppelt van de rechten — wat gebeurt nu het geld middels allerlei gesofisticeerde ingrepen quasi waardeloos wordt gemaakt — blijkt

men helemaal niet aan ijver of aan hebberigheid in te boeten.

- *Verwijst gij hiermee naar de bankencrisis?*

- *O.V.T.:* Gedeeltelijk, want niet alleen het doen devalueren van de munt zorgt ervoor dat geldbezitters hun rechten verliezen: ook de ontwaarding van de producten doet dat.

- *De ontwaarding van de zaken die te koop zijn?*

- Het is inherent aan het economisch winstbeogende systeem dat wie eraan deelnemen, trachten om in hun handel meer te krijgen dan wat ze geven. Derhalve komen alleen nog producten op de markt die hun prijs niet waard zijn. Uiteindelijk koopt men producten die niet alleen waardeeloos zijn maar bovendien schadelijk.

- *Zoals drugs, bedoelt u?*

- *O.V.T.:* Ik bedoel: *economisch* schadelijke producten — men betaalt om te betalen. Een bekend voorbeeld is uiteraard de drugshandel maar meer voor de hand liggend zijn de schijnartikelen: de pen die mooi oogt in de winkelrekken maar die niet blijkt te schrijven zodat ze alleen nog kan dienen om er dure vuilniszakken mee te vullen. Wie koopt, verwerft helemaal niets meer; hij wordt slechts verplicht om nog méér te kopen. Dat is het drugseffect dat zich gestaag in

alle producten nestelt waardoor ze op drugs gaan gelijken en uiteraard gaan de mensen aldus gelijken op verslaafden. Wat zeg ik? Zij worden uiteraard verslaafden!

- *En ziedaar de ontwaarding van de mens?*

- *O.V.T.:* De werkelijkheid van het geld beoogt een reductie en een nabootsing van de realiteit in een spel dat gelijkt op de quasi virtuele wereld van het internet waarvan het een voorloper is. De machtsgreep situeert zich daar waar machthebbers de link tussen het virtuele en het reële doorknippen: door devaluaties van de munt, door ontwaarding van de producten, maar ook door bijvoorbeeld verregaande manipulatie van de geldbezitters *middels* hun geld.

- *En hoe werkt dat dan?*

- *O.V.T.:* De hebzucht zelf zorgt ervoor dat de burgers niet langer de bezitters zijn van hun geld: zij wanen zich in het bezit van hun geld maar in feite wijst alles erop dat zij zelf het bezit zijn geworden en niet alleen van het geld van anderen maar ook van hun eigen geld.

- *Maar hoe werkt dat dan concreet?*

- *O.V.T.:* Het is bekend dat mensen die tegen hun zin werken, gefrustreerd raken. Die frustraties worden deels gecompenseerd door een loon. Dat

loon is zinvol om daarmee allerlei noden te lenigen, want iedereen moet eten en wonen, maar met het overschot aan loon, meestal verworven door buitenissige arbeid, kan men in feite niet veel zinnigs meer aanvangen. Dat teveel aan geld wordt dan gspendeerd aan wat men 'luxe' is gaan noemen: overbodige zaken die pretenderen het leven nóg aangenamer te maken. Men merkt alras het leugenachtige in die belofte op, want een leven in functie van slechts arbeid is allesbehalve aangenaam en overbodige producten kunnen een overmaat aan afmattend werk nooit neutraliseren. Overwerkte mensen moeten hun overschot aan zuur verdiend loon uitgeven aan dokters en medicijnen: uiteraard kunnen die niet toveren en in het beste geval moet men het stellen met wat oplapwerk. Van het overwerk profiteren slechts diegenen die niet werken, en dat zijn niet de werklozen — die mógen immers niet werken — het zijn de machthebbers, de slavendrijvers. Zoals gezegd nemen zij de vrede uit de wereld weg.

- *Zegt gij nu dat wij hier in het welvarende westen helemaal geen gelukkig leven leiden?*

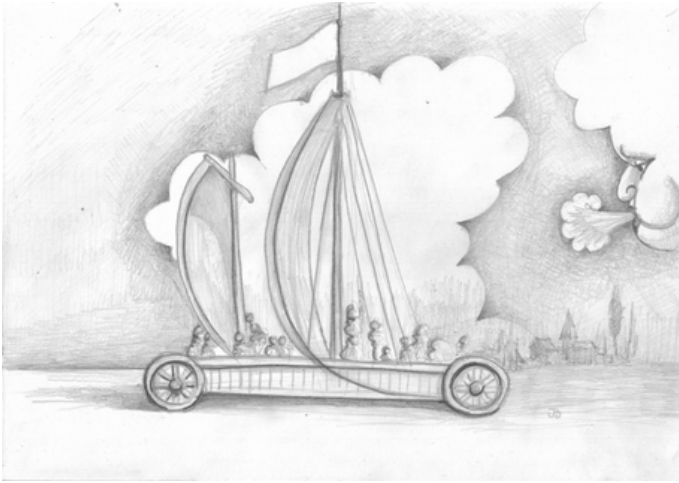
- *O.V.T.:* Gij weet beslist dat de ergste vorm van oorlog de burgeroorlog is? Wel, oorlog is slechts het verlengstuk van de westerse economie, die niet alleen geen vrede kan kennen maar ook

geen mededogen. Wij leven in een staat van burgeroorlog en wat die vreselijke toestand nog erger maakt, is het feit dat hij erin slaagt om zich te laten doorgaan voor een feest. Mensen praten en kleden zich als gekken, doen aan 'fun-shopping', 'anti-aging' en nemen deel aan spektakels waarvan de motor massahysterie is: de absolute twijfel van een volstrekt onthoofde kudde aan ook maar de geringste zin van het bestaan. Alom rijzen arena's uit de grond die de massa's het hoofd op hol brengen en ik zeg u: morgen toont dit feest zijn ware gelaat van een verschrikkelijke oorlog.

Zeven rampzalige uitvindingen

1. De auto die de wereld onleefbaar maakt

Reeds vierduizend jaar geleden zouden de Egyptische farao's zich hebben verplaatst met zeilwagens die ook in Europa in trek waren in de achttiende eeuw en nog voor de stoomtrein bestond, bouwde de Fransman Cugnot een stoomwagen die zich in 1771 tegen een muur te pletter reed, waarop de uitvinder het gevaar van zijn geesteskind inzag en de productie ervan stopzette.

Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan en onverschrokken is de mens: in 1806 bouwde een Zwitser een auto met verbrandingsmotor op waterstofgas en hetzelfde deden in 1862 de Belg Etienne Lenoir en in 1878 de Duitser Nikolaus Otto wiens zoon Gustav *BMW* oprichtte. In hun spoor: Daimler, Diesel, Benz en vele anderen.

De motor van een auto doet benzine, diesel of gas ontploffen en de resulterende beweging wordt op de wielen overgebracht terwijl de afvalstoffen via de uitlaat in het milieu terecht komen. Naast het autoverkeer zelf dat jaarlijks 1 miljoen mensen doodt en er 50 miljoen verwondt, zijn de winning van brandstof alsook het afval bijzonder problematisch. Het broeikasgas CO₂ is mede verantwoordelijk voor de opwar-

ming van de aarde, diesel geeft fijnstof dat hart-, long- en vaataandoeningen veroorzaakt en dat bij ons verantwoordelijk is voor 5 percent van de ziektegevallen en benzine bevat het kankerverwekkende benzeen en giftige zwavelverbindingen. Voor bijvoorbeeld sporters is het vandaag een must om voor elke training buitenshuis de luchtzuiverheid te controleren op de site van de IRCEL (Intergewestelijke Cel voor Leefmilieu) .

Maar bestaan er rozen zonder doornen? Zijn die nadelen dan niet gerechtvaardigd? Immers: *time is money!* Tot spijt van wie het benijdt maar reeds in de zeventiger jaren van de vorige eeuw toonde de cultuurfilosoof Ivan Illich aan dat de auto als voertuig contraproductief is: bedoeld om ons tijd te laten besparen, blijken de kosten van de gemiddelde automobilist meer tijd te ei-

sen dan ze hem kunnen doen besparen: laat de auto ons één uur per dag inhalen, dan moeten wij twee uur werken om hem te bekostigen — alleen voor mensen vanaf een bepaalde inkomensklasse dekken de baten de kosten. Hetzelfde geldt voor talloze andere automaten, zodat deze in wezen tijd overhevelen van de lagere naar de hogere inkomensklassen. Tijd, energie, comfort, met andere woorden: levenskwaliteit én levenskwantiteit.

Afgezien daarvan is het een inтриeste werkelijkheid dat het autoverkeer onze veiligheid en daardoor onze vrijheid en onze beweeglijkheid zwaar aantast en onze wereld feitelijk onleefbaar maakt. Kinderen zijn zich uiteraard niet bewust van de gevaren op de weg terwijl zij wel in drukke straten moeten opgroeien en de vergeeflijke overmoed eigen aan de jeugdijaren wordt in het licht van dit doodsgevaar fatale roekeloosheid. Ook ouderen moeten het bekopen: het verkeer maakt hun woonst tot een gevangenis omdat zij niet meer veilig de straat op kunnen. De voortdurende stress die gepaard gaat met een voorzichtigheid die niet mag falen, heeft een afmattende uitwerking op het leven zelf dat zich in een vreemde waanzin stort: men gaat berekende risico's accepteren, men weegt zijn veiligheid af tegen economische belangen en men schrikt er niet langer voor terug om een prijs te plakken op

een mensenleven dat niet langer absoluut of onvoorwaardelijk waardevol is. De mens die de straat op gaat, weet dat hij een welbepaalde kans heeft om aan het verkeer geslachtodferd te worden. In België met zijn 11 miljoen inwoners vallen in het verkeer jaarlijks 800 doden, 5000 zwaargewonden en 50.000 lichtgewonden, wat betekent dat onze kans om ooit zelf te sneuvelen in het verkeer 6 op 1000 is, de kans op zware verwonding 3,5 percent en de kans op lichte verwonding 35 percent, zoals kan worden afgeleid uit de statistieken verkeersslachtoffers . Komt daarbij dat de automobilist een gevaar is voor zichzelf, alleen al omdat hij minder beweegt, daardoor dik wordt en allerlei ernstige kwalen ontwikkelt. Ons paradijslijke Vlaamse landschap van weleer met zijn beemden en gaarden werd door de auto herschapen tot een dicht netwerk van straten, vaak enkel toegankelijk voor gemotoriseerd verkeer en verstoken van voetpaden of fietspaden. De hele wereld is een autowegenweb geworden. Alle mensen leven in huizen die aan deze levensgevaarlijke straten palen; wij moeten ze betreden om in ons levensonderhoud te kunnen voorzien terwijl wij dat onmogelijk kunnen doen — het weze herhaald — zonder het risico om gewond te raken of om te komen, wat vandaag het lot is van zowat 40 percent van ons.

2. Het geld dat het onrecht in de wereld brengt

Karl Marx wees erop dat de perversie van de kapitalistische economie bestaat in de verwisseling van middel en doel: geld is een ruilmiddel maar door de jacht op winst is men het middel zelf gaan najagen. Waar men vroeger naar de markt trok met appels om die daar te verkopen en met dat geld tarwe in te slaan, trekt men vandaag naar de markt met een som geld om terug te keren met een grotere som geld: eetwaren en andere goederen zijn nu de ruilmiddelen geworden. Als gevolg van die perversie worden eetwaren vernietigd om de prijzen de hoogte in te jagen of fabriceert men producten die meteen versleten zijn om de winsten op te drijven en het werk in de wereld te houden, terwijl het geld aanbeden wordt. Maar geld kan men niet eten en als puntje bij paaltje komt, is ongeacht wie bereid om al het geld van de wereld om te ruilen voor een simpel brood. En is dat niet de toestand die zich vandaag voordoet op wereldschaal? Feitelijke schaarste maar ook onrecht brengen aan het licht dat de steeds omvangrijker fortuinen allerminst gedekt worden door tastbare waren: hoeveel geld men ook in omloop brengt of naar zich toe trekt, de rijkdommen van de aarde kunnen er niet door vermeerderd worden zoals er zonder arbeid ook geen nuttige zaken kunnen worden voortgebracht.

De eerste munten droegen het bas-reliëf van de keizer als waarborg maar op geld staat vooralsnog geen naam zodat dieven tot vandaag vrij spel kregen. Die situatie dreigt drastisch te veranderen met de lancering van de idee om eerlang het contant geld af te schaffen. Bedrog en zelfverrijking zullen zich dan noodgedwongen verschuiven van het ruilmiddel naar de ruildaad of naar het proces van de vaststelling van waarde, schuld en krediet, wat wil zeggen dat de corruptie zich nog meer zal gaan situeren in legale machtsinstellingen zoals bijvoorbeeld degene die vandaag actief zijn in de immobiënssector waar zij waardeloze grond goedkoop opkopen om deze vervolgens te verkavelen en duur te verkopen. Of instanties die ongecontroleerd en arbitrair jobs en dus levenslang lopende inkomens toekennen aan vrienden terwijl zij anderen ervan uitgesloten houden.

Het geld is zoals de zweep van toentertijd, zo beweren velen: omdat men het kan onthouden aan wie het nodig hebben, kan men de noodlijdenden tot slaven maken. Het geld turnt het goede in het kwade om waar het ten teken staat van rechten in plaats van verantwoordelijkheden en zo bestaat het dat wie het reeds in overmaat bezitten, zichzelf nog meer verschaffen, terwijl wie het nodig hebben, in de kou blijven staan. In deze bijzonder verkapte perversie gaat het geld

de plaats innemen van de nood zodat de geldbezitter gelooft zich te kunnen beroepen op een recht dat slechts toekomt aan noodlijdenden en om die reden geeft het geldwezen de vrije teugel aan het onrecht.

3. Massacommunicatie die de mens vereenzaamt

De konijnen in het veld die de bruine kleur hebben van de aarde, bootsen hun omgeving helemaal *niet* na; zij doen immers zelf geen enkele inspanning om zich aldus te verbergen: zij zijn bruin, heel eenvoudig omdat alle anders gekleurde konijnen door roofdieren werden opgemerkt en verslonden.

Als dan alsnog een vijand opduikt en één konijn merkt hem op, dan vlucht het weg en de andere volgen, ook deze die de vijand helemaal niet zagen. Zo volgt kuddegedrag dwingend uit onwetendheid omtrent de persoonlijke veiligheidssituatie: men verlaat zich op andermans zintuigen en reacties en daar is uiteraard helemaal niets op tegen. Na-apen is imiteren en imitatie is nep of *mimicry*: de zogenaamde nabootsing waarmee dieren zich pogen te handhaven terwijl ze daaraan tegelijk en onafwendbaar hun 'persoonlijkheid' opofferen of ontlenen. Een weerloze soort bootst een gevaarlijke na of een dier maakt zich onzichtbaar door onder te duiken in de kudde

waarin allen eender zijn omdat zij allen elkander nabootsen.

Anders is het gesteld met de mens waar hij zich gedraagt als een aap terwijl hij helemaal geen aap is. Nabootsing in een reflex kan best efficiënt kuddedrag zijn en het kan ook deel uitmaken van het leerproces maar naast deze bijzondere gevallen kan imitatie onder mensen alleen nog de vlucht voor de eigen verantwoordelijkheid beduiden. Mensen bootsen bewust en dus vrijwillig andere mensen na of ze pogen zichzelf als een na te bootsen voorbeeld te profileren. De keuze voor het ene of het andere heeft te maken met aanleg, gemakzucht, eerzucht en nog vele andere eigenschappen, tekorten en omstandigheden. Nabootsing is een exclusief menselijk gedrag omdat verantwoordelijkheidszin een exclusief menselijke eigenschap is — zij vergt immers een sterk ontwikkelde taal of dus de mogelijkheid om zich te verantwoorden. Dat iemand een ander nabootst, betekent in feite dat hij zich achter andermans verantwoordelijkheid gelooft te kunnen verschuilen en zo zijn na-aperij en voorbeeldgedrag vaker een vorm van (zelf)bedrog.

Wie anderen na-apen geloven ten onrechte terug te mogen keren naar het dier-zijn en wie het voorbeeld geven, trachten anderen wijs te maken

dat het afstand doen van de (letterlijk: eigen verantwoordelijkheid mogelijk is en bovendien oké maar beide hebben zij een tekort aan zelfvertrouwen: diegenen die kuddegedrag vertonen maar ook en vooral diegenen die het voorbeeld geven en die derhalve een publiek van supporters nodig hebben. *Predikers* en *priesters voorzegers* en *vooraanstaanden* en dus telkens *voorbeelden*) lijken anderen te willen overtuigen van wat zij geloven maar in wezen willen zij slechts zichzelf overtuigen door aldus om de instemming van anderen te bedelen. Heel democratisch halen zij hun zekerheidsgevoel uit een hoog aantal 'instemmers' maar zij blijven wezenlijk in twijfel.

In elke cultuur vindt men priesters terug en gelovigen, predikers met hun publiek, helden en een volk dat hen tot voorbeeld heeft en dit noemen wij idolatrie. Met de opkomst van de massamedia en bij uitstek de televisie, heeft de idolatrie ontzaglijke proporties aangenomen en zo ook haar tegendeel, waarin de antiheld centraal staat en waarin de aanbidding werd vervangen door de spot. Maar de uiteindelijke grond van de idolatrie of van de cultuur van voorbeelden en volgers is uiteraard de hysterie, zoals men ze bij uitstek verbeeld ziet in de visioenen van Kaspar Hauser in Werner Herzogs *Jeder für sich und Gott gegen alle* (1974): de mensheid die als een karavaan zonder kop of staart doelloos door de

woestijn trekt. De ene volgt de andere maar niemand weet waarheen de kudde hen brengt. Niet te verwonderen dat de voorbeelden — bij uitstek op Tv — om de haverklap veranderen: de leidraad geeft geen zekerheid en geen houvast daar hij slechts een mode is, een voorbijgaand verschijnsel, een immer veranderend project of dus de doelloosheid zelf, het ontbreken van een bestemming.

Het medium televisie is geen eeuw oud en bestaat in zijn bruikbare vorm amper zestig jaar. Vandaag wordt via Tv heel bewust gepoogd om grote massa's mensen te bewegen tot gewenste gedragingen en overtuigingen, wat er in feite op neer komt dat Tv vrijwel geheel in functie staat van propaganda en reclame. De ontzaglijke mogelijkheden tot het verbreiden van kunst, cultuur en wetenschap worden slechts met mondjesmaat benut en dit vooral omdat de vraag naar amusement onvergelijkbaar veel groter is dan de zucht naar het schone, het ware en het goede. Velen waarschuwen dat de kijkbuis nefast is voor de cultuur en voor de menselijke geest als zodanig omdat het medium leugens verspreidt maar ook omdat het de verbeelding fnuikt door alles in beeld te brengen en aldus de suggestie — de ziel van het kunstwerk — te verkrachten. *In der Be-*

*schränkung zeigt sich erst der Meister, zo immers dichtte Johann Wolfgang von Goethe.*⁴⁶

De daarop volgende en laatste zin van het gedicht in kwestie komt hier trouwens ook van pas daar hij verwijst naar de wet als bron van vrijheid en derhalve ook impliciet naar de bandeloosheid als diepe oorzaak van verknechting:

In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister; Und das Gesetz nur kann uns Freiheit geben.

Televisie als verknechting of verslaving ingevolge het ontbreken van de suggestieve kracht die

46 Deze beroemde zin komt uit Goethe's gedicht *Natur und Kunst*:

Natur und Kunst.

Natur und Kunst, sie scheinen sich zu fliehen, Und haben sich, eh' man es denkt, gefunden; Der Widerwille ist auch mir verschwunden, Und beide scheinen gleich mich anzuziehen. Es gilt wohl nur ein redliches Bemühen! Und wenn wir erst in abgemeßnen Stunden Mit Geist und Fleiß uns an die Kunst gebunden, Mag frei Natur im Herzen wieder glühen. So ist's mit aller Bildung auch beschaffen: Vergebens werden ungebundne Geister Nach der Vollendung reiner Höhe streben. Wer Großes will, muß sich zusammen raffen; In der Beschränkung zeigt sich erst der Meister, Und das Gesetz nur kann uns Freiheit geben. (Bron: Goethe, J. W.: Was wir bringen. Vorspiel, bey Eröffnung des neuen Schauspielhauses zu Lauchstädt. Tübingen. Cotta 1802, 80 S., Erstaugabe, Oktav-Format. Halbleder d. Zt. Provenienz: Bibliothek der Grafen von Schönborn Buchheim (mit Bibliotheksetikett auf Einband). Het gedicht *Natur und Kunst* zou in 1800 geschreven zijn).

de verbeelding prikkelt; de verbeelding als krachtbron van de geest die door de televisie wordt vermoordt, alsook uiteraard de kunst.

Van een nog recenter datum is het internet dat nog geen kwarteeuw bestaat: het bedrog benadert hier wel de perfectie daar het internet vooralsnog elkeen kan doen geloven in de onderlinge verbondenheid van allen met allen, terwijl exact het tegendeel het geval is: door 'bezoekerscijfers' en 'volgers' op de weblogs verkeert men in de illusie online met elkaar in contact te zijn terwijl ontelbare armen in de derde wereld tegen betaling voor bezoekers en voor volgers spelen door de klok rond niets anders te doen dan klikken op de betalende blogs. Het samenzijn in de schijnwereld van het internet is derhalve even fictief als de rijkdom van een vette bankrekening. Maar de zelfgenoegzaamheid waarin de beide toestanden resulteren, dreigt ons voorgoed het echte leven te ontnemen.

4. De democratie die de slavernij bestendigt

De volksheerschappij steunt op het gelijkheidsbeginsel maar er bestaat ook volkstirannie, zo waarschuwde onder meer Alexis de Tocqueville (1805-1859), en gelijkheid kan door vrijheid tenietgaan want gelijken worden alras ongelijk door wat ze in alle vrijheid doen. Bovendien is

heden de oorspronkelijke *directe* democratie vrijwel onmogelijk en dient het volk zich te laten vertegenwoordigen, wat in feite de volksherschappij sterk aanvreet: volksvertegenwoordigers (die ook nog eens tot partijen behoren, die gebeurlijk bekend zijn of die macht en invloed hebben) worden verkozen door meerderheden die door hen gemaakt moeten worden, vaak met valse beloften; zij ontsnappen niet zelden aan de controle van het volk, worden corrupt en blijven aan de macht tot de volgende verkiezingen, ook als zij intussen niet langer gewenst zijn. Het is tevens perfect mogelijk dat een alleenheerser op democratische wijze aan de macht komt, zoals gebeurde met Adolf Hitler in 1933. En dat deze euvels de hedendaagse democratie volledig kunnen ondermijnen, kan men ook hier en nu zien gebeuren.

Om te beginnen met de grootste mogendheid en nota bene het zich alom opdringende toonbeeld van democratie en vrijheid, weet iedereen intussen dat bijvoorbeeld de Kennedy's hun verkiezingskapitaal vergaarden met onder meer de handel in de toentertijd in de Verenigde Staten verboden alcohol⁴⁷ en zoals uit het Watergate-

47 Joseph Kennedy, de vader van president JFK, was een zakenman in aandelen en vastgoed die journalisten omkocht en die rijk werd met de handel in alcohol tijdens de 'drooglegging'; in 1957 zou hij tot de top 20 van de rijkste

schandaal mocht blijken, werd de kiescampagne van Richard Nixon gefinancierd met onderwereldgeld⁴⁸: niet het volk regeert maar wel de maffia.

Met de 'Verenigde Staten van Europa' blijkt het niet beter gesteld, vooreerst omdat Europa *de facto* een dictatuur is, of hoe anders moet men een 'staat' noemen waarvan de bestuurders hun mandaten aan zichzelf toekennen? Maar vandaag is Europa vooral berucht omwille van de potsierlijke carrousel waarbij, onder de dekmantel van een internationale solidariteit, door haar corrupte politici voortdurend miljarden aan belastinggelden van het werkende volk worden overgeheveld naar de banken en dus naar een niet-werkende financiële elite.⁴⁹

5. Plastic: onafbreekbaar afval dat alle leven verziekt

Vandaag vindt men aan de stranden alom ter wereld steeds meer vissen met een doodsoorzaak die tot voor kort geheel onbestaande was: verstikking door plastic. De kop van de vis blijkt

Amerikanen hebben behoord. (Zie:

https://nl.wikipedia.org/wiki/Joseph_P._Kennedy_sr.).

48 Dit leidde tot het aftreden van president Nixon in 1974.

49 Zie onder meer: "*Het bezuinigingsscenario en wat het verbergt*", artikel d.d. 29 juni 2014:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2543368>.

vast te zitten in een plastic ring of de maag van het dier zit volgepropt met stukjes plastic. Ook steeds meer vogels en andere dieren delen dat trieste lot. En sinds kort spreekt men over de 'plasticsoep': een enorm gebied in het noorden van de Stille Oceaan waar door de beweging van de zeestromingen al het plastic afval samenklit tot een drijvend vuilnisbelt van 1,5 miljoen km² of zo'n 50 keer de oppervlakte van België maar sommigen schatten die oppervlakte nog tien keer groter — het gaat om meer dan 100 miljoen ton. Niet te verwonderen met een jaarlijkse plasticproductie van 300 miljoen ton, waarvan geen gram afbreekbaar is. En dit feit veroorzaakt het nog gevaarlijker fenomeen van de microplastics die intussen in de voedselketen terecht kwamen — 'de verpakking zit vanbinnen' — en waarvan de gevolgen voor de gezondheid en voor het milieu nog niet te overzien zijn. En welke duivels zich ontbinden als bijvoorbeeld (grondstoffen voor) plastics al dan niet ingevolge ongelukken verbrand worden, is een nog schrikwekkender probleem; bij de Wetterse milieuramp van 4 mei 2013 werd slechts een tipje van die sluier opgelicht.

De massaproductie van plastic (PS en PVC) startte amper 70 jaar geleden bij BASF...

6. *Insecticiden die de zeven magere jaren naderbij brengen*

Wie herinnert zich niet het verhaal in *Exodus* 10:1-20 over de plagen van Egypte waaronder de (achtste) plaag van de sprinkhanen die in een mum van tijd een hele oogst vernielen?

In 1939 ontdekte de Zwitser Paul Müller de werkzaamheid van het [in 1874 door de Duitser Othmar Zeidler ontdekte] beruchte DDT (dichlorodiphenyltrichloroethane). DDT doodt insecten want het is een neurotoxine maar helaas vergiftigt de stof ook het menselijke zenuwstelsel. Paradoxaal genoeg ontving Müller voor zijn ontdekking de de Nobelprijs voor de Geneeskunde (in 1948).

In 1962 kloeg de biologe Rachel Carson het gebruik van DDT en van andere pesticiden aan in haar fameuze boek *Silent Spring* (— om te lezen: klik op de titel! — Nederlandse vertaling: *Dode Lente*, 1964 en 1972) en het gebruik van DDT werd in de jaren '70 in Europa verboden. Ongelukkig genoeg werden de DDT-voorraden verkocht aan derdewereldlanden die het benutten bij de bestrijding van malaria (en bij de productie van ons voedsel?) Alvast worden sporen van DDT nog steeds teruggevonden in ons bloed.

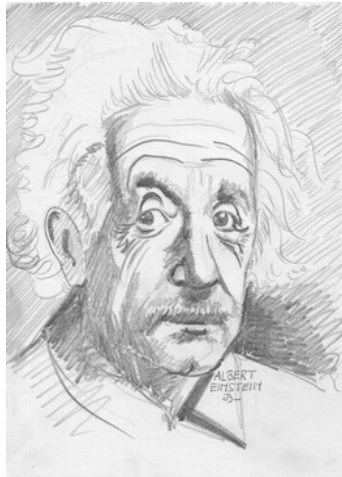
DDT is slechts één van de vele insecticiden en de giftigheid ervan voor alle andere dieren en voor de mens is niet het enige nadeel: de insecten voor wie ze bedoeld zijn, worden er snel immuun tegen, met als gevolg dat de dosissen moeten worden opgevoerd (waaronder dan alle mensen en dieren behalve de te bestrijden insecten te lijden hebben) en dat steeds zwaardere vergiften moeten worden gebruikt zodat de gewassen zelf eronder lijden, wat men nu wil bestrijden door deze gewassen eerst genetisch te modificeren — een verregaande ingreep die al heel wat kritiek heeft uitgelokt. Het uiteindelijke resultaat is dat de pesticiden niet langer werken en dat het woekerende ongedierte vrij spel krijgt: de achtste plaag van Egypte keert dubbel en dik terug. Overigens speelt zich een gelijkaardig scenario af door het misbruik van antibiotica.

Maar op nog een heel andere manier dreigt zelfs hongersnood door het gebruik van pesticiden, want niet alle insecten vormen een bedreiging voor de plantenteelt: de bijen zorgen namelijk (naast een jaarlijkse productie van 1.383.000 ton honing) wereldwijd voor de bevruchting van één derde van de planten, en zij worden vandaag met uitsterven bedreigd. In de winter van 2012-'13 stierf in België een derde van de tamme bijenpo-

pulatie en de toestand bij de wilde bijen is nog dramatischer...

7. Kernenergie die land en zee heeft besmet tot in de eeuwigheid

Bij de splitsing (of de samenvoeging) van atoomkernen in kerncentrales (en bij het laten ontploffen van een atoombom) komt volgens de beroemde formule $e=mc^2$ van Albert Einstein een enorme hoeveelheid warmte vrij die dan (bijvoorbeeld via stoomturbines) kan worden omgezet in elektriciteit en dit heet *kernenergie*.

Bij die opwekking van warmte uit atoomkernen ontstaat ook *kernafval* dat radioactief is (koelwater, filters, verpakking...), wat wil zeggen dat het

straalt en die straling kan heel lang aanhouden en ook dodelijk zijn.

Men weet niet waar men dat afval kwijt kan en zo bijvoorbeeld werd tussen 1971 en 1982 meer dan 74.000 ton afval met in totaal 47,5 petabecquerel aan radioactiviteit in vaten in het Kanaal gedumpt op 800 km ten Zuidwesten van Land's End nabij Cornwall. In 1995 bleken die vaten lek en zij verontreinigen de zee.

Op de bodem van de oceanen alom ter wereld liggen momenteel duizenden ton met vaten van radioactief afval te lekken: de VS en Europa dumpten in de Grote en in de Atlantische Oceaan, de Sovjets dumpten op Nova Zembla waar kernproeven plaatsvonden, in de aanpalende zeeën, in de Japanse Zee en in de Noordelijke IJszee. Pas 20 jaar geleden werd het dumpen van nucleair afval in zee verboden en het wordt nu voorlopig ondergronds opgeslagen, al is ook dat helemaal niet veilig.

De twee Belgische *kerncentrales* (met 4 reactoren in Doel en 2 in Tihange) zorgen voor ruim de helft van de elektriciteit. (Ter vergelijking: de Nederlandse centrale in Borssele levert amper 3,9 pct. van de Nederlandse stroom). Er zijn voortdurend meldingen van lekkages in kerncentrales alom ter wereld en onder de bekend ge-

worden ongelukken is dat van 26 april 1986 in Tsjernobyl, nu een radioactieve spookstad nabij Kiev, hoofdstad van Oekraïne waar momenteel oorlog woedt. Tijdens de ramp zelf trok een radioactieve wolk over gans Europa, waarbij 40 percent van het Europese land gevaarlijk besmet werd, gevolgd door een epidemie van vooral klierkankers die aan honderdduizenden het leven kostten. Toenmalig verantwoordelijk minister Miet Smet beloog de Belgische bevolking met het verhaal dat er geen enkel gevaar was voor de volksgezondheid terwijl tot in Schotland de schapen doodvielen en zij beval aan toenmalig Tv-weerman Armand Pien het weerbericht te vervalsen. Ten gevolge van die ramp werden miljoenen mensen besmet en vielen — en vallen vandaag nog steeds — duizenden doden. Door de straling uit Tsjernobyl zullen nog vele tienduizenden overlijden aan kanker.

Op 11 maart 2011 was er een zeebeving met tsunami met 24.000 doden nabij het Japanse Fukushima waar het tot een kernramp kwam en enkele maanden later werd melding gemaakt van een radioactief eiland van Japans schroot ter grootte van Texas dat voor de Westkust van de VS dreef.

Maar naast kerncentrales baren ons ook de *kernwapens* (*A-bom* en *H-bom*) zorgen. Bij de ont-

ploffing van een atoombom stijgt de temperatuur tot 4000° Celsius. Op 6 augustus 1945 in Hiroshima en drie dagen later in Nagasaki vielen een kwart miljoen doden — velen verdampten terstond ter plekke — en later kwamen nog vele honderdduizenden door stralingsziekte om. In 2009 waren er meer dan 23.000 kernwapens verspreid over de hele wereld en veel krachtiger nog dan de A-bom uit WOII. Ook over de kernwapens die sinds 1964 in het Belgische Kleine Brogel staan opgesteld, wordt de bevolking door de regering belogen. (Zie het artikel *Kernwapens Kleine Brogel staan er omdat regering dat wil van Lode Vanoost*).⁵⁰

50 Verwijzingen:

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Auto>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Nicolas-Joseph_Cugnot

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Trein>

http://nl.wikipedia.org/wiki/Nikolaus_Otto

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Vincke>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Benzine>

<http://nl.wikipedia.org/wiki/Fijnstof>

http://statbel.fgov.be/nl/statistieken/cijfers/verkeer_vervoer/verkeer/ongevallen_slachtoffers/verkeersslachtoffers/

Zie ook: J. Bauwens, *Van ruilmiddel tot God: enkele*

bedenkingen over het geldwezen / Jan Bauwens - Serskamp, 2014. 623 pp.; geïllustreerd; 21 cm.

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Plastic>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Plastic>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Plasticsoep>

Over het zgn, 'aanvaardbaar aantal slachtoffers':

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2232144>

Struisvogelpolitiek: de verlokking van de zekerheid is die van

de dood. Enkele beschouwingen bij de hardnekkige neiging tot minimalisering van het gevaar bij de Wetteraars in de week na de giframp van 4 mei 2013:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2225863>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Treksprinkhaan>

<http://www.online-bijbel.nl/bijbelboek/Exodus/10/1-20>

<https://www.youtube.com/watch?v=1YNy2R3hg2Q>

<https://www.youtube.com/watch?v=MTOgUjMcQWk>

<https://en.wikipedia.org/wiki/DDT>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Insecticide>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Dichloordifenyiltrichloorethaan>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Rachel_Carson

<http://www.mo.be/artikel/ddt-alive-and-kickin>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Chemisch_bestrijdingsmiddel

https://nl.wikipedia.org/wiki/Genetische_technologie

http://www.vvog.info/groen_in_de_marge.asp?detail=74

<http://www.demorgen.be/wetenschap/bijensterfte-nergens-in-europa-zo-hoog-als-in-belgie-a1845064/>

http://www.joop.nl/groen/detail/artikel/31156_oorzaak_bijensterfte_gevonden/

<http://www.vmx.be/bijen-sterven-als-vliegen>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Kernenergie>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Radioactief_afval

https://nl.wikipedia.org/wiki/Land%27s_End

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Antikernenergiebeweging>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Kernwapen>

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Hiroshima_\(stad\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Hiroshima_(stad))

https://nl.wikipedia.org/wiki/Kernramp_van_Tsjernobyl

https://nl.wikipedia.org/wiki/Kernramp_van_Fukushima

*De toekomst ligt vast – Een interview met
Omsk Van Togenbirger de Waelekens*

We ontmoetten hem op zijn buitenverblijf waarvan op zijn verzoek de plek niet vermeld zal worden — Omsk Van Togenbirger wordt immers liever niet gestoord tijdens zijn werk aan een boek dat onze aloude kijk op de werkelijkheid misschien wel een flinke deuk zal geven want een van de grondgedachten daarin luidt dat de toekomst niet iets is dat nog te gebeuren staat maar een reeds vanaf het begin voltooid project...

— *Omsk van Togenbirger, om te beginnen, als het mag, een heel klein vraagje over uw identiteit, want onlangs haalde een lezer die mij toevallig tegen het lijf liep de kwestie aan met betrekking tot uw echtheid: bestaat gij echt of zijt gij slechts een personage? Maar ook als gij die vraag liever niet beantwoordt, dan maken wij daar uiteraard geen drama van.*

OVT: — Haha, dan zoudt gij dus iemand wezen die zijn personage ondervraagt? Wel, ik heb op mijn leeftijd natuurlijk al vreemdere dingen gehoord, maar wat ik vooreerst wilde zeggen: men moest maar eens ophouden met danig neerbui-gend te doen als men het over zogenaamde per-

sonages heeft, alleen al omdat de grote Shakespeare heeft gezegd dat wij dat allemaal zijn, op het schouwtoneel van de wereld, en gij zult wel weten dat zulks helemaal geen beeldspraak is!

— *Verklaar u nader!*

OVT: — Men moet niet neerbuigend doen over personages, alsof zij *slechts* personages waren! Werkt gij soms wel eens met hout of met een ander materiaal? Ik bedoel: hebt gij thuis een stal waarin gij in uw vrije tijd dingetjes kunt maken? Kastjes, deurtjes, noem maar op?

— *Dat gebeurt, inderdaad...*

OVT: — Wel, zeg mij dan eens of die maaksels van uw handen exact doen wat ge van hen verlangt; ja, beantwoord deze vraag maar eens vooraleer wij verder praten!

— *Wat bedoelt gij precies?*

OVT: — Ik bedoel uitgerekend wat ik zeg. Stel eens dat ge met uw beitels een mannetje wilt snijden uit een stuk hout, dan vraag ik u of het mannetje dat te voorschijn komt, er exact uitziet zoals gij het gewild hebt?

— *Vanzelfsprekend niet, ik ben immers geen beeldhouwer...*

OVT: — Maar stel dat gij een volleerd beeldhouwer waart!

— *Dan nog zou mijn creatie onvolmaakt zijn, ja.*

OVT: — En waar ligt dat dan aan, denkt gij?

— *Het eeuwigdurende tekort aan vakkennis, vermoed ik...*

OVT: — Dat is één factor, inderdaad, maar stel eens dat gij volleerd waart, wat zou u dan nog verhinderen om exact uit te beelden wat gij voor ogen hadt?

— *Geen idee...*

OVT: — Denk toch maar eens zelf na!

— *Wel... het materiaal misschien?*

OVT: — Inderdaad, dat is nog een belangrijke factor: ge kunt een beeldje voor ogen hebben dat zo glad is als ivoor maar hout krijgt gij nooit zo glad omdat het nu eenmaal hout is! En werkt gij in glas, dan kunt ge u een onbreekbaar beeldje voorstellen, maar laat gij het per ongeluk vallen, dan spat het tegen de vloertegels in stukken en in brokken uit elkaar!

— *Ontegenzeggelijk...*

OVT: — En dat is nu precies wat ik zeggen wil: als gij iets maakt, dan is er inderdaad vooreerst uw wil, uw voorstelling, uw project of uw idee, en daarmee vangt gij aan wat gij wilt, maar vervolgens is er ook de wereld waarin gij vorm geeft aan uw project, en in die wereld gelden wetten waarover gij helemaal niets te bedisselen hebt.

— *Helemaal niets?*

OVT: — Het zijn wetten die, als gij de wind van voren hebt, zelfs aan de haal kunnen gaan met uw project!

— *Heb je van je leven!*

OVT: — Jawel, en dat geldt niet alleen voor houten beeldjes, die grof zijn, of brandbaar, maar dat geldt evenzeer voor personages: zij zijn pas echt of geloofwaardig op voorwaarde dat zij gehoorzamen aan de wetten die gelden in de specifieke wereld waarin zij bestaan, en aan die wetten hebt gij evenmin iets te zeggen als aan de wetten van de fysieke wereld waarin uw glazen beeldjes breken, ziet ge?

— *Nu gij het zegt...*

OVT: — Kijk, dat kind daar in dat gezellige huisje: het is Kerstmis en het zit te spelen onder een kerstboom, het speelt met kaarsjes en met

lucifers, het strijkt een lucifer aan. En nu vraag ik u of het kind dan gewild heeft dat een tragedie zou volgen op wat het deed?

— *Uiteraard niet!*

OVT: — Maar de wereld die het kind voor ogen heeft verschilt kennelijk een weinig van de echte wereld waarin vuur om zich heen grijpt en al het brandbare verslindt...

— *Het kan uit de hand lopen...*

OVT: — Letterlijk, ja, *uit-de-hand*. En dat komt omdat wij de wereld waarin en waaruit wij dingen maken, niet *in-de-hand* hebben. Onze glazen beeldjes breken of onze personages nemen een loopje met het verhaal.

— *Dat laatste versta ik toch niet goed, want bestaan personages niet in een volstrekt geestelijk wereld, onbeperkt door fysieke wetten?*

OVT: — Maar als zij niet door wetten beperkt zouden worden, dan zouden zij ook niet kunnen bestaan, want er zijn wetten nodig om er gestalte aan te geven!

— *Gij bedoelt de wetten van de taal?*

OVT: — Niet in de eerste plaats, maar ook de taalwetten spelen een rol. Indien men ervan uitging dat personages louter taalkundige construc-

ties waren, dan werden zij inderdaad hoofdzakelijk door taalwetten gemaakt en beperkt, maar dat is slechts één hypothese. Ikzelf hang een andere veronderstelling aan, zoals gij weet, en die verdedig ik in de tekst genaamd *Spiritus*. Ik kom er tevens op terug in het boekje getiteld *Is er leven na de dood?*, meer bepaald in de tweede aanvulling bij de tekst waarin gepoogd wordt om een verklaring te bieden aan het fenomeen van de extra-zintuiglijke waarneming, zoals gij misschien weet...

— *Dat zijn serieuze boterhammen... Kunt gij daarvan niet een beknopte inhoud geven?*

OVT: — Ja, ik hoor het al aankomen, het is altijd hetzelfde liedje: ze kunnen niet meer lezen, ze hebben geen tijd meer, maar dagelijks urenlang soaps of voetbal bekijken, lukt dan weer wel! Maar goed, ik zal u vertellen wat er in die tekst staat...

— *Bij voorbaat dank!*

OVT: — Wij kunnen stoffelijke zaken maken in de stoffelijke wereld, is dat niet zo?

— *Dat lijkt mij zo te zijn, ja.*

OVT: — Wel, mogen wij daaruit besluiten dat de stoffelijke wereld op zijn beurt een maaxsel is?

— *Neen, dat zou een denkfout zijn waarvoor reeds Augustinus waarschuwde in de vierde eeuw, zo geloof ik mij te herinneren...*

OVT: — Juist: de stoffelijke wereld is niet geconstrueerd, hij is geschapen! Welnu, hetzelfde kunnen wij met evenveel klem beweren over de geestelijke wereld: omdat wij zelf geestelijke zaken kunnen construeren, zoals bijvoorbeeld verhalen, zouden wij ertoe verleid kunnen worden om te geloven dat die geestelijke zaken van louter woorden waren, dat zij louter taalkundige constructies waren, begrijpt gij?

— *Ik geloof het wel, ja...*

OVT: — Maar uiteraard is dat fout gedacht: het geestelijke valt evenmin samen met de taal waarin wij het uitdrukken, als het stoffelijke een constructie zou zijn van een of andere 'maker'. Het stoffelijke waaruit wij dingen maken, blijft onderworpen aan fysieke wetten die we niet zelf hebben gemaakt en zo ook blijven onze geestelijke creaties onderworpen aan de wetten van een geestelijke wereld en dat zijn allerminst door onszelf geschapen wetten.

— *'Scheppen' is dus heel onderscheiden van 'construeren'?*

OVT: — Construeren is samenstellen uit reeds bestaande dingen, maar die dingen gehoorzamen aan wetten uit een wereld waaraan wij niets te zeggen hebben. Het scheppingsbegrip zelf wordt zodoende ook gedefinieerd! Op het materiaal waaruit wij onze beeldjes maken, hebben wij geen vat, en ook niet als die beeldjes personages zijn.

— *Kan dat nog een ietsje duidelijker?*

OVT: — Vergelijk de geestelijke wereld met een heel klein deelgebiedje ervan, bijvoorbeeld de rekenkunde, dan ziet ge onmiddellijk dat daar in die getallenwereld wetten gelden die even onverbiddelijk zijn als de wetten die ons fysieke bestaan mogelijk maken. De priemgetallen liggen vast, ook deze die nog door niemand ontdekt werden, en dat zijn er oneindig veel en het zullen er ook zoveel blijven, om het bij dit ene voorbeeld maar te houden. Zoals de kinderen die wij in het leven roepen bestaan uit cellen die onderworpen zijn aan biologische natuurwetten waaraan wij niets te zeggen hebben, zo ook bestaan de romanpersonages die wij in het leven roepen uit geestelijke elementen, om het zo te zeggen, die gehoorzamen aan wetten van de geestelijke wereld waaraan wij niets te zeggen hebben.

— *Tja, nu gij het zegt: dat lijkt mij uiteindelijk wel vanzelfsprekend...*

OVT: — Ziet ge wel!

(Wordt vervolgd)

Schande over Europa

In Europa blokletteren vandaag zelfs linkse kranten dat het weliswaar jammer is voor de slachtoffers maar dat het toch wat te duur zou uitvallen om asiel te verlenen aan mensen op de vlucht voor het wreedaardigste regime uit de geschiedenis, *IS*.

Hiermee werd zomaar de wet overtreden want onmiddellijk na de genocide door Hitler hebben de Verenigde Naties zich ertoe verbonden om asiel te verlenen aan al wie voor gebeurlijk nieuwe Hitlers op de vlucht moeten. Het asielrecht werd ingeschreven in de *Universele Verklaring van de Rechten van de Mens* en in artikel 14 staat letterlijk: "*Eenieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging*".⁵¹

51 <https://www.aivl.be/subthema/universele-verklaring-van-de-rechten-van-de-mens-volledige-versie/842>

Het lijkt geen twijfel dat wie dit recht ook maar betwisten, zich medeplichtig maken aan de gruweldaden die de vluchtelingenstroom veroorzaken: men is voor of tegen; ofwel helpt men de slachtoffers, ofwel sluit men zich bij de daders aan. Een tussenweg bestaat enkel waar men zichzelf tot het publiek kan rekenen, met andere woorden: waar het gebeuren een toneel is, een spel.

Steeds vaker blijkt men met die laffe uitleg van het kostenplaatje weg te komen terwijl de ganse wereld weet dat Europa een van de rijkste regio's ter wereld is⁵² met een verbruik per kop dat niet zelden het duizendvoudige bedraagt van dat in de thuislanden van veel vluchtelingen. Het gemiddelde bezit van bijvoorbeeld een Belgisch gezin bedraagt 417.400 euro⁵³ en rekende men het zwarte geld erbij dan kwam men aan een veelvoud van dat cijfer. In Nigeria waar tal van vluchtelingen vandaan komen, leeft meer dan 60 percent van de bevolking onder de armoedegrens, en dan moet men niet denken aan de maatstaven die wij voor onszelf hanteren, want

52 <http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2014/05/06/de-vijf-procent-rijksten-bezitten-evenveel-als-de-75-procent-armsten>
53 <http://newsmonkey.be/article/35863> en
<http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2014/05/06/de-vijf-procent-rijksten-bezitten-evenveel-als-de-75-procent-armsten>

de armoedegrens in heel wat derde wereldlanden werd bepaald op minder dan 2 euro per dag.⁵⁴

Nog schandaliger zijn de verhalen die de ronde doen over bootvluchtelingen die moederziel alleen naar een wildvreemd land trekken waar zij gehaat worden en waar de werkloosheid almaar toeneemt... om daar rijkdom te vergaren en ons arm te maken! Die absurde fabels worden verspreid door gewetenloze politici, populisten die hun profijt doen op de kap van onnoemelijke menselijke ellende en zij zijn de spreekbuis van een aanzwellende massa egoïsten verstoken van elk empathisch vermogen: psychopaten.

Andermaal: als wij ons niet om de geschiedenis bekommeren, dan bekommert de geschiedenis zich wel om ons want niemand staat er buiten. De vrijheid immers is een goed waarvoor men blijvend vechten moet en meer nog moet men vechten voor de vrijheid dan voor de liefde omdat zij tenslotte nog veel schoner dan de liefde is — zoals helaas alleen diegenen blijken te beseffen die niet door de inspanningen van dérden van verknechting werden verlost.⁵⁵

54

<http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2015/07/07/armoede-blijft-hardnekkigste-wereldprobleem>

55Zie ook:

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2751956>

Frances Oldham Kelsey en Softenon

Op 7 augustus 2015 overleed op de leeftijd van 101 jaar de Canadese fysicus Frances Oldham Kelsey die werkzaam was voor de Amerikaanse FDA en die bekend werd omdat zij verhinderde dat het kalmeermiddel Thalidomide, met als bekendste merknaam Softenon, in Amerika slachtoffers zou kunnen maken: zij bewees de schadelijkheid ervan in 1961.

Wereldwijd zijn er vele duizenden Softenonkinderen of kinderen die geboren werden met misvormde ledematen (focomelie) als gevolg van de toediening van dit medicijn aan hun moeder tijdens de zwangerschap. Het eerste slachtoffer — een kind dat geboren werd zonder oren — viel op 25 december 1956 en het middel bleef op de markt tot eind 1961. De producent van Softenon, Chemie Grünenthal, probeerde de waarheid te verdoezelen maar onderzoeksjournalist Morton Mintz van *The Washington Post* bracht alles naar buiten in 1962. Pas 3 jaar geleden excuseerde Chemie Grünenthal zich voor de aangerichte schade, nadat het medicijn opnieuw op de markt kwam, onder meer als middel tegen kanker.⁵⁶

⁵⁶ Verwijzingen:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Thalidomide>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Frances_Oldham_Kelsey

Hoe het westen zichzelf opdoekt

Angst blijkt het tot nog toe vrijwel enige antwoord van het westen op de golf van terreur in de jongste decennia. Tussen haakjes: terreur die wordt toegeschreven aan islamfundamentalisten terwijl steeds vaker stemmen opgaan die het hebben over operaties vanwege bepaalde westerse politieke machten onder een vreemde vlag – en hier wordt verwezen naar wat een groeiende menigte het grootste bedrog uit de geschiedenis is gaan noemen, met name de gebeurtenissen en de berichtgeving rond de aanval op het WTC en op het Pentagon van 11 september 2001, alsook naar de oorsprong en de activiteiten van achtereenvolgens Al Qaeda en Islamitische Staat, maar dat is uiteraard een kapittel apart.⁵⁷

https://en.wikipedia.org/wiki/Morton_Mintz

⁵⁷ De gevestigde orde heeft het over complottheorieën maar ernstige journalisten verdedigen de stelling met de hulp van vakspecialisten dat de wereld op 11 september een rad voor de ogen werd gedraaid. Hierover maakte onder meer de Amerikaan David Hooper een documentaire genaamd *The anatomy of a great deception*. Wat betreft Al Qaeda en IS zijn de bedenkingen navenant, gelet op de geografisch-militair-politieke betekenis van onder meer Syrië – zie hiervoor onder meer ons artikel d.d. 28 februari 2012, getiteld: *De Syrië-crisis in een notedop*.

Omdat angst een slechte leermeester is, mag het niet verwonderen dat de reacties op die terreur contraproductief zijn. Het eerste stadium waarbij een oplossing nog kon bestaan in het napluizen, erkennen en proberen wegnemen van de oorzaken is allang verstreken en de dynamiek van bijna blind en zich quasi autonoom vermenigvuldigend geweld heeft het roer overgenomen. Intussen hebben onvergeeflijke fouten, zoals het aan de vijand ter beschikking stellen van niet alleen de media maar tevens het NAVO-leger, de toestand alleen maar erger gemaakt.⁵⁸

Steeds vaker is het dweilen met de kraan open en beperkt men zich tot het klaarstomen van een uitgebreide EHBO voor een volgende catastrofe waaraan godbetert onder meer mediamensen een goede stuiver hopen te verdienen. En zoals dat ook in het verleden gebeurde, blijft men jammer genoeg de ellende van tallozen te baat nemen als een welgekomen geschenk in functie van doeleinden van een bijzonder bedenkelijke politiek die gelijkenissen gaat vertonen met het terrorisme zelf.

Ooit zei de wreedaardige Göring dat leugens door elkeen geslikt worden als ze maar groot of ongeloofwaardig genoeg zijn: het menselijk

⁵⁸ Zie bijvoorbeeld ons artikel d.d. 8 augustus 2012, getiteld: *W.O. III: de wereld in handen van terroristen?*

brein is kennelijk niet in staat om aan te nemen dat men danig voor de gek gehouden wordt en liever gelooft men dan dat er verborgen motieven of bedoelingen bestaan die omwille van geldige redenen onbekend moeten blijven. En wat voor leugens geldt, gaat evenzeer op voor andere misdaden: als zij maar groot genoeg zijn, zal men de slachtoffers eerder discrediteren dan hen te geloven en gaat men hen zelfs vervolgen voor laster en eerroof jegens hun belagers. Roman Polanski's *Rosemary's baby* is hiervan een wel bijzonder geslaagde evocatie.

Maar naast de noodlottige machteloosheid die het slachtofferschap helaas maar al te vaak kenmerkt, is er nog het kwaad zelf van een volstrekte gewetenloosheid waarvan onder meer zo'n drie kwart van de lezersreacties onder de verslagen van vluchtelingendrama's op het internetnieuws vandaag getuigen, wat eens te meer de aloude stelling van Milgram staaft dat zowat 85 percent van de mensen niet alleen een eigen geweten missen maar bovendien probleemloos bereid zijn tot koelbloedige moord van zodra zij daarvan verzekerd werden dat hun daad hun niet zal aangerekend worden. De verkozen politici zijn dan ook steeds vaker de vertegenwoordigers van de massa asocialen die onze moderne welvaartsstaat voortbrengt. Precies het feit dat zij bovendien hun verwerpelijke standpunten des-

noods met geweld aan anderen willen opleggen, maakt dat zij zich in helemaal niets meer onderscheiden van de terroristen waarvoor zij beducht zijn.

Potentaten vrezen de menselijke vrijheid en lijden aan een schromelijk gebrek aan vertrouwen in de medemens die zij om die reden vast in hun greep willen houden. Machtswellustelingen gaan in feite gebukt onder de ziekelijke angst voor de ander als zodanig die van hen verschilt en die eigen dromen en overtuigingen heeft. Het gebrek aan respect voor de medemens waarvan zij blijken geven, is te herleiden tot een relationele onvolwassenheid en tot de absurde wens dat elkeen niets anders en niets meer zou zijn dan een reproductie van eenzelfde door strenge sociale wetten en regels volkomen voorspelbaar geworden type. Edoch, door religieuze regels of door strenge staatswetten volledig gecontroleerde en derhalve volstrekt gedepersonaliseerde mensen, zijn geen mensen doch mieren of andere kudde-dieren, die helaas de ultieme humane dimensie missen die door een wonderbaarlijke evolutie van ontelbare millennia mogelijk werd gemaakt. De onderdrukking van medemens en de angst om mens te zijn, blijken één en hetzelfde fenomeen.

Bijzonder kleinburgerlijk is dan ook de vrees dat 'vreemdelingen' de plaats van de autochtonen zouden innemen, alsof niet iedereen via een geboorte en dus vanuit een andere wereld in deze wereld belandde en alsof ons aller aards verblijf dan eeuwig was. Zo bestond het nog niet zo heel lang geleden dat zwarten uitgesloten werden van westerse atletiekwedstrijden, inclusief wereldkampioenschappen (!), uit vrees dat zij met alle medailles aan de haal zouden gaan en op de Olympische Spelen van 1936 in Berlijn weigerde gastheer Hitler om aan Jesse Owens geluk te wensen met zijn vier keer goud en ook president Roosevelt vergat zijn zwarte landgenoot uit te nodigen op het Witte Huis.

Alle mensen, waar ook ter wereld, kwamen ooit van elders en volksverhuizingen waren altijd de regel, nimmer de uitzondering. Uiterekend nu principieel iedereen over de ganse wereld, die één dorp werd, rond kan reizen, blijken massa's mensen niet mee met de tijd en zij gaan krampachtig de landgrenzen van weleer niet alleen hertekenen maar op de koop toe van hoge muren voorzien.

Exact zeventig jaar na de beëindiging van de Tweede Wereldoorlog die een ongeziene vluchtelingenstroom op gang bracht wegens massale vervolgingen door het Naziregime met zijn con-

centratiekampen waarin miljoenen mensen het leven lieten en waarna de VN zich ertoe verbonden om voortaan aan allen die voor hun leven op de loop moeten, asiel te verlenen – exact zeventig jaar later bazelen corrupte Europese politici dat het draagvlak voor steun aan de Syrische vluchtelingen ontbreekt. Men vreest warempel dat de navolging van de wet en het voor een keertje toepassen van de zo mooi klinkende Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, ons welvaartspeil omlaag zou halen. Men blijkt godbetert te geloven dat voor welvaart en beschaving, geld volstaat, terwijl rechtvaardigheid en de naleving van plechtig beloofde wetten bijzaak zouden zijn.

De verdwazing door het geld heeft kennelijk dat peil bereikt waarop men niet langer beseft dat er verdwazing in het spel is, zoals dat ook het geval is met de leugens van Göring en met alle andere misdaden die, eenmaal een kritieke limiet voorbij, vrij spel krijgen omdat zij onzichtbaar zijn geworden. En uitgerekend die domheid kroont vandaag potsierlijk het westen: de EU, de mensenrechten én het christendom met hun holle frasen over solidariteit en naastenliefde bevinden zich nu ontegenzeggelijk op een helling bergafwaarts recht naar de hel.

Gedaan met recht en gelijkheid, terug naar het kastenstelsel en de slavernij, op naar een burgeroorlog!

Tweehonderd jaar geleden werd na de val van Napoleon op het Congres van Wenen (in 1815) Europa herordend volgens de principes van de Franse Revolutie: vrijheid, gelijkheid en broederlijkheid, en alvast op papier werd beloofd om de slavernij een halt toe te roepen.⁵⁹ Vandaag zouden nog 30 tot 100 miljoen mensen dwangarbeid verrichten in slavernij,⁶⁰ niet inbegrepen de slachtoffers van kinderarbeid.⁶¹ En dat slavernij enkel nog in de derde wereld zou voortbestaan, blijkt een fabeltje: westerse bedrijven buiten in lageloonlanden mensen – vaak kinderen – uit die er geen sociale bescherming genieten (minimumloon, pensioenrecht, ziekte- en invaliditeitsverzekering...) en hier ter plekke worden in de zogenaamde vierde wereld illegalen massaal tewerkgesteld in onderaanneming van zelfs overheidsbedrijven. **Het schrikwekkende vandaag is dat vanwege politici stemmen opgaan om deze verdoken uitbuiting welke een ernstige wetsovertreding is, te gaan legaliseren: vooral**

59 https://nl.wikipedia.org/wiki/Congres_van_Wenen

60 <https://nl.wikipedia.org/wiki/Slavernij>

61 <https://nl.wikipedia.org/wiki/Slavernij#Kinderslavernij>

rechtse populistische politici geloven dat, als zij daarvoor een draagvlak denken te vinden bij het volk, zij ook het recht hebben om aan het asielrecht bijkomende voorwaarden te verbinden waarbij gedacht wordt aan dwangarbeid of arbeid zonder loon of tegen een loon beneden het wettelijk vastgestelde minimumloon. Zij preten-deren met andere woorden dat het gejoel van een zelfzuchtige en kortzichtige menigte op straat volstaat om nieuwe wetten en verordeningen op te leggen, zonder de tussenkomst van de ge-ei-gende wetgevende machten: **als er al sprake is van 'illegalen' dan bestaan zij uitgerekend uit deze rechtse populistten.**⁶²

In 1946 hebben de VN aan elke wereldburger in nood het asielrecht toegekend en **politici die hier vandaag vluchtelingen willen doen werken in ruil voor asiel, pleiten in feite voor de invoering van de zogenaamde schuldslaver-nij**, waarbij men gelooft mensen tot slaaf te mo-gen maken van zodra ze niet zelf in hun levens-middelen kunnen voorzien. Omdat vluchtelingen niet zelf verantwoordelijk zijn voor hun situatie, worden zij zodoende twee keer gestraft: een eer-ste keer door diegenen voor wie zij moeten vluchten en een tweede keer door hen bij wie zij terecht komen en die, in plaats van hen te helpen

62 http://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20150901_01843441

zoals de wet het gebiedt, misbruik maken van de situatie en chantage plegen door de noodlijdenden tot onbezoldigde arbeid te dwingen. Waar dit gebeurt, werd feitelijk zoniet de slavernij dan toch het primitieve kastenstelsel ingevoerd dat uiteraard regelrecht indruist tegen het gelijkheidsprincipe dat het westen sinds tweehonderd jaar in het vaandel voert.

Andermaal getuigt de huidige tendens in het westen naar aanleiding van het vluchtelingenprobleem van een toenemende wetteloosheid, welke zoals steeds onvermijdelijk zal uitmonden in bruto geweld en dat wil zeggen in burgeroorlog.

De luchtkastelen van Verhofstadt

Guy Verhofstadt staat voor de camera te schreeuwen dat er geen Europees migratiebeleid bestaat maar wat zit deze kandidaat-president dan al jaren in het Europees parlement te doen? Bovendien maken twee leugens van zijn one-liner een misbaksel van jewelste. Om te beginnen hoeft men geen jurist te zijn om te weten dat hier geen sprake is van migranten maar van vluchtelingen – een hemelsbreed verschil! Vervolgens

betreft het asielrecht een verplichting onder (alle verenigde) *landen* – België inclusief – de EU bestond niet eens in 1946. Andermaal horen wij dus de klassieke uitvluchten waarmee zij zich aan hun plicht onttrekken die daarentegen wél hun recht opeisen tot de allerlaatste duit of euro, te besteden aan bijvoorbeeld de kantelen van een optrekje in Toscane. Edoch, vermoedelijk zonder onderscheid zal vroeg of laat de hoogste nood ook deze rijkeluizenstreken met luchtkastelen overspoelen.

En daar hebben we ze dan: de schuldslavernij!

Het is te gek om los te lopen: VLD-er Gwendolyn Rutten wil vluchtelingen pas een leefloon geven als ze een contract tekenen waarin ze beloven zich te integreren en werk te zoeken. Maar bovendien: Rutten wil dat contract ook door alle andere leefloners doen tekenen.⁶³ De vraag rijst dan uiteraard wat de sanctie is voor mensen die er naar haar oordeel niet in slagen om hun beloften na te komen – zonder sanctie is een wet immers volstrekt krachteloos. Geen leefloon meer? En dan? Zullen deze mensen moeten bedelen op

63 http://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20150927_01889165

straat, honger lijden of stelen? Politici, zo willen ze genoemd worden, ze schudden zomaar wat uit de mouw, te gek om los te lopen.

Syrië, een nieuw Vietnam?

Geen godsdienstoorlog, geen wrede dictatuur, geen verdeeldheid maar een zoveelste conflict tussen dé twee ideologieën – communisme en kapitalisme – dat brengt vandaag in de Levant een nieuwe wereldoorlog nakend.⁶⁴

"Het geluk van de een gelijkt op het geluk van de ander maar elk ongeluk heeft zo zijn eigen karakter" – ziedaar de openingszin van *Anna Karenina*, de grote roman van Leo Tolstoj uit 1877 en hetzelfde kan men nu zeggen over de universaliteit van de vrede naast de eigen geaardheid van elke oorlog. Wat niet belet dat duidelijke patronen bepaalde historische conflicten kenmerken en dan hebben wij het hier uiteraard over ideologische geschillen die worden uitge-

64 In het **communisme** zijn de productiemiddelen gemeenschappelijk bezit; elkeen werkt volgens zijn vermogen en neemt volgens zijn behoefte. Het **kapitalisme** steunt op het **privaatbezit**, kent concurrentie en is gericht op het maken van zoveel mogelijk winst.

vochten tussen, enerzijds, dat gedeelte van de wereld dat de persoonlijke vrijheid als de hoogste waarde in het vaandel voert en dat (naar het devies *Jedem das Seine* dat de toegangspoort tot de hel van Buchenwald siert) derhalve kapitalistisch is en, anderzijds, het werelddeel dat communistisch georiënteerd is en dat de persoonlijke vrijheid ondergeschikt acht aan de gelijkheid van alle burgers omdat het de gelijkheid beschouwt als een voorwaarde voor de vrijheid – om het hier maar bij een simplistische karakterisering te houden.⁶⁵ Uiteraard valt er voor elk van de twee wat te zeggen: niemand zal ontkennen dat zonder de muur van Berlijn het Oostblok binnen de kortste keren was leeggelopen – zoals vandaag Syrië leegloopt – terwijl het tevens een waarheid als een koe is dat de plundering van het arme Zuiden door het rijke Noorden het resultaat is van een wild kapitalisme met zijn recht van de sterkste dat alleen de domme taal van het geld verstaat en dat behalve de *wereld* nu ook het milieu en aldus de *aarde* om zeep dreigt te helpen.

Het Syrië-conflict lijkt een zoveelste in de rij van de bloedige oorlogen tussen het Westen en het Oosten – meestal vertegenwoordigd door respectievelijk de Verenigde Staten en Rusland –

65 Ibidem

en het lijkt daarom ook op de verleden oorlogen in strategisch belangrijke plaatsen of grensgebieden zoals Vietnam of Korea.⁶⁶ Tevens kadert het Syrische probleem in de omwentelingen die onlangs het Noorden van Afrika hebben aangedaan van Marokko tot Egypte en die door de ene partij bevrijdingsoorlogen worden genoemd en door de andere partij machtsgrepen van terroristen. Het eigenlijke ideologisch, strategisch en economisch conflict wordt daarbij significant verkapt door een sluwe agressor die een derde partij in het spel brengt of steunt – in dit geval de zogenaamde Islamitische Staat – kennelijk om zodoende ten aanzien van de wereld een aanval op de tegenpartij te kunnen rechtvaardigen. Een gelekt DIA-document d.d. 12 augustus 2012 zou in die richting wijzen: volgens die geheime informatie werd oorlogstuig van Lybië naar Syrië verscheept en meer bepaald ter bewapening

66 In de Vietnamoorlog (1955-75), een conflict in hoofdzaak tussen het Westers georiënteerde Zuiden en het communistische Noorden (waarbij ook Cambodja en Laos waren betrokken), werden de zogenaamde bevrijders, de communistische Vietcong (het Nationaal Front voor de Bevrijding van Zuid-Vietnam) en de Rode Khmer ([1970-79 – aan het bewind: 1975-79] – de Communistische partij voor de Bevrijding van Campuchea onder Pol Pot – die ca. 2 miljoen mensen vermoordde) door het Westen al dan niet terecht beschouwd als terroristen. Het probleem in Korea is andermaal dat van een Oost-West conflict en de voorgeschiedenis van Syrië laat een gelijkaardige situatie zien.

van IS. Bovendien dient men voorzichtig te zijn met het uitbazuinen van deze gegevens sinds ongehoorzaamheid aan de autoriteiten nu ook door de V.S. wordt gelijkgesteld met geestesziekte, precies zoals dat eertijds gold in de U.S.S.R. zoals beschreven door bij uitstek Nobelprijswinnaar Aleksandr Solzjenitsyn in *De Goelag Archipel* (Parijs, 1973-75). Overigens kan elkeen ondervinden hoe men zijn (al dan niet vermeende) veiligheid vandaag dubbel en dik met zijn vrijheid betaalt, wat in feite neerkomt op het verlies van de twee, want het gaat hier uiteraard om de weinig benijdenswaardige paradoxale veiligheid die elke gevangene geniet. In dat verband spreekt men ook wel over de *war on terror*. Op te merken hierbij valt dat bijvoorbeeld in de VS in 2011 amper 17 burgers het leven lieten ingevolge terrorisme. Ter vergelijking kwamen in dat jaar 11.101 Amerikanen om door wapengeweld, buiten beschouwing gelaten de burgers die met een wapen zichzelf ombrengen – dat waren er bijvoorbeeld in 2013 exact 21.175.

Er is meer onder de zon – Een beknopte bespreking van: Ludo Noens, Sprong in de Schemerzone. Wenken uit een ander universum⁶⁷

Sinds de publicaties van Ludo Noens kan de literatuur niet langer zonder meer worden opgedeeld in *fictie* en *non-fictie* of – in wat andere bewoordingen: deze uitzonderlijke schrijver laat de fictie pas goed tot zijn recht komen. Fictie – van het Latijnse *fictio* – slaat immers helemaal niet op *nonsens* maar betekent *gedachtengang* of, exacter nog: *vorming*. Bovendien: dat met *non-fictie* feiten worden aangeduid, steunt eigenlijk op een achterhaald naïef-realistisch wereldbeeld dat gekenmerkt wordt door een geloof in een objectieve werkelijkheid – een in wezen kaduuk wereldbeeld dat niettemin even hardnekkig standhoudt in de goegemeente als de Newtoniaanse fysica en de Euclidische meetkunde dat doen bij de wis- en natuurkundig ondergeschoolde menigte.

Het is weliswaar vooralsnog weinig praktisch om in de dagdagelijkse communicatie alles in vraag te gaan stellen, maar als de waarheid zelf in het geding is, moet een verwende massa, be-

67 Aspekt, Soesterberg 2015.

geriger naar de kennis dan naar de inspanningen nodig om die te verwerven, vooralsnog de gepopulariseerde versie afwachten. Edoch, Noens overstijgt het elitarisme en hij komt de menigte waarvan wij in dezer vrijwel allen deel uitmaken, tegemoet met klare taal die geen plaats laat voor twijfel terwijl zij toch altijd de deur naar het mysterie op een grote kier laat staan – de lezer krijgt de 'feiten' waar hij om verzoekt maar dient zijn conclusies zelf te trekken.

Men kan deze inzake historische gegevens bijzonder scrupuleuze auteur nimmer verwijten dat hij onwaarheden vertelt, dat hij waarheden verzwijgt of dat hij wil overreden: hier zet een schrandere geest vanuit een verbazingwekkende belezenheid (het boek telt een paar honderd referenties) met kennis van zaken die gegevens op een rijtje welke er echt toe doen betreffende de vorming van een opvatting omtrent de werkelijkheid die ons omvat, onderwijst én begoochelt.

Maar boven alles is het *durf* die overigens het hele oeuvre van deze wijsgeer in de eigenlijke zin van het woord kenmerkt en meer bepaald de *durf* om te denken: de moed om geijkte patronen te verlaten en nieuwe wegen te bewandelen; de bereidheid om de genoemde methodologie van de vorming tot haar recht te laten komen en dit

alsnog alles behalve wars van de wetenschappelijke methode. De paradox van dit boek ligt derhalve hierin dat met zijn *Sprong in de schemerzone*, de auteur ons in wezen uit de schemerzone wéghaalt – wég uit de duisternis van een onwetendheid voortkomend uit de verknochtheid aan de denkbeelden van de Encyclopedisten die de zich verlicht wanende mens kennelijk nog steeds in hun vermolmde greep houden. Dit boek helpt ons uit die duisternis op te klimmen en leidt ons naar het simpele licht van een stralende zon die uitnodigt de ogen te openen en te kijken want ja, er *is* meer onder de zon.

Het 'andere universum' uit de ondertitel van het boek gunt ons een blik via heel wat inkijkramen en bij zijn 235 bladzijden tellende rondleiding heeft de schrijver ons kennelijk geen enkel daarvan onthouden. De reis vangt aan met de figuur die als geen ander ons wereldbeeld heeft bepaald – Jezus de Nazoreeër – met woorden die ondubbelzinnig naar dat andere universum verwijzen: "(...) *want leven is meer dan voedsel en het lichaam meer dan kleding*" (p. 18). Van dat andere universum, dat wij volgens Jezus pas na onze dood kunnen betreden, getuigt "*de ware wijsheid*" die vreemd klinkt in oren die slechts de stoffelijke wereld kennen, en waarvan ook de inuit-sjamanen zeggen dat zij "*slechts kan geleerd*

worden in grote eenzaamheid (...) en slechts kan verworven worden door lijden". (p. 20)

Na Jezus volgen, impliciet inspelend op een brandend actueel debat, Darwin en Wallace. Verzwijgt men ons immers niet al te vaak dat Darwin, die theoloog was van opleiding, zijn leven lang heeft getwijfeld aan zijn evolutietheorie welke vandaag wordt misbruikt ter versteviging van het materialisme, terwijl Wallace – de eigenlijke grondlegger van die theorie – in geesten geloofde? Een heel ander verhaal horen wij hier ook over August Comte, aan quasi alle universiteiten voorgesteld als een verlichte geest. Noens vertelt het ware levensverhaal van deze zogenaamde 'vader van het positivisme' en onthult zijn sciëntistisch totalitarisme.

In zijn 'uitstap in het absurde' wordt de lezer geïnformeerd over het feit dat meer grote geleerden zich serieus inlieten met het onderzoek naar leven na de dood en scéances bijwoonden. Onder hen: de Nobelprijswinnaars voor de Fysica, Pierre en Marie Curie (1903), de Nobelprijswinnaar voor de Geneeskunde, Charles Richet (1913) en dokter Gustave Geley die het 'ectoplasma' onderzocht dat bij die scéances vaak uit de mond van het medium stroomt en waaruit zich quasi-lichamen van opgeroepen overledenen vormen, waarvan plaasteren afgietsels van

handen, voeten en gezicht worden bewaard in Parijs. Geley vergeleek de spokerige ectoplasmatische gedaanten met wat men ook te zien krijgt in de ons vertrouwde biologische processen bij de vorming van de foetus. Het leven waarmee wij vertrouwd zijn, blijkt inderdaad even raadselachtig als zijn nog relatief onbekende aspecten.

Het beroemde fantoom Katie King komt uitgebreid aan bod maar ook de elfen en de bosgeesten in verband waarmee Ludo Noens op een trefende manier ons verdraaid wereldbeeld als volgt aan de kaak stelt als hij de 'natuurgeesten' behandelt: *"In onze moderne metropolen (...) moet men allicht met dergelijke 'onzin' niet meer afkomen. Progressieve ontbossing, overrationalisering, commercieel materialisme, eenheidscultuur, massamedia en opgeklopte mentale pre-occupaties hebben de moderne mens gaandeweg ingekapseld in een zelfgecreëerde intersubjectieve waanwereld (zodat de stedeling er nu, vreemd genoeg, van overtuigd is dat de waan bij de natuurvolkoren ligt!"* (p. 85)

De als schrijver (van onder meer *De Kleine Johannes*) beroemde Nederlandse psychiater Frederik Van Eeden verschijnt op het toneel als verkenners van het hiernamaals: de arts verloor een nog onvolwassen zoon en noemde diens dood

een ontwaken; via de lucide droom kwam hij met de jongen in contact en hij maakte er indrukwekkende theorieën over die nog aan geloofwaardigheid winnen met het onderzoek van cardioloog Pim Van Lommel en met de positief-wetenschappelijke bevindingen aan de universiteit van Cambridge waar zeer recent nog het voortduren van het bewustzijn tot drie minuten na de dood werd aangetoond.

Na de hoofdstukken over de mythische koninkrijken in de Himalaya (Shambhala, Agharta, Shangri-la) en de onthutsende belevenissen en de levensgeschiedenis van Charles Lindbergh, de man die als eerste met een vliegtuig de Atlantische Oceaan overstak, wordt verrassend helder uit de doeken gedaan wat de kwantummystici vertellen en hoe dit precies aansluit bij de hedendaagse natuurkunde.

Volgen de link tussen de moderne antropologen en de sjamanen, de grondslag van de hippiebeweging, het verschijnsel van de ufo's en de *alien-abduction* en tenslotte de bevindingen van de beroemde psychiater, Elisabeth Kübler-Ross.

Meer dan het lezen waard voor alwie bij wil blijven inzake dit zo boeiende thema waarvan het enorme belang stilaan begint te dagen.⁶⁸

68 Verwijzingen:

"Ben ik dan mijn broeders hoeder?"

Egoïsme is laakbaar en de onthulling ervan leidt tot een schaamte welke resulteert in een sociale druk die tegen dit egoïsme een dam opwerpt – noem het een sociale autoregulatie. Edoch, door-douwers hebben er iets op gevonden om hun egoïsme alsnog te kunnen botvieren: eerst demoniseren zij diegenen aan wie zij vervolgens onrecht berokkenen zodat wat zij doen, gelijk op een bestraffing van het boze en dus op een terechtstelling, of ook nog op een actie gericht op zelfbescherming en aldus krijgt hun handelwijze alvast het aanschijn van een rechtvaardige onderneming.

En dit is wat het rijke Europa vandaag doet om een heel volk dat in de allergrootste ellende verkeert en dat have en goed moet achterlaten, af te kunnen schepen als het aan de poorten van het westen komt bedelen om bescherming. Men blijkt ermee weg te kunnen komen om duizenden mensen, onder wie talloze moeders met kinderen, letterlijk in de kou te laten staan, door hen eerst af te schilderen als levensbedreigend op velerlei manieren. Want zij zouden godsdienstwaan-zinnigen zijn die ons terug dreigen te voe-

<http://www.bloggen.be/ludonoens/archief.php?ID=2756404>

ren naar de middeleeuwen; zij zouden een fatale aanslag vormen op onze levensstandaard en op onze economie; zij zouden onze jobs komen in-pikken en ons voedsel komen opmaken; zij zouden ons bovendien al dan niet gepland komen uitroeien, indien niet met wapengekletter, dan toch met allerlei epidemieën.

Een eenvoudig nazicht van de feiten kan ons leren dat geen van deze beschuldigingen hout snijdt: de Syriërs in kwestie zijn helemaal geen godsdienstfanaten, zij zijn daarentegen beducht voor fundamentalisten en meer bepaald vluchten zij voor een van de wreedaardigste regimes ooit. Bovendien kunnen zij onze levensstandaard niet bedreigen omdat slechts een bijzonder klein deel van hen naar onze contreien wil doorreizen, terwijl het merendeel zich naar veiliger plekken in hun thuisland zelf verplaatst ofwel naar de onmiddellijke bureu.⁶⁹ Vervolgens gaat het niet om schooiers doch om een ontwikkeld, geschoold en uiteraard vredelievend volk dat allerminst op oorlog belust is doch daarentegen voor oorlog wegvlucht. Ten slotte verkeren deze mensen vooralsnog in goede gezondheid – *vooralsnog*, want de winter komt eraan en de mensenmassa gaat stilaan honger lijden en kou: laat men deze mensen over aan hun lot, dan breken er al zeer

69 https://www.youtube.com/watch?v=0_QrIapiNOW

binnenkort en geheel onvermijdelijk inderdaad allerlei ziekten uit.

Heel wat westerse en derhalve democratisch verkozen politici voeren aan dat mensen van buiten de EU geen aanspraak kunnen maken op rechten die exclusief aan EU-burgers toekomen, en zo verkappen zij het recht op asiel voor elke wereldburger die moet lopen voor zijn leven omwille van een regime dat de mensenrechten met de voeten treedt. De universele mensenrechten en de plicht om aan vluchtelingen onderdak te bieden, erkenden eenstemmig de Verenigde Naties – zowat alle landen ter wereld – nadat zich tijdens de Tweede Wereldoorlog de tragedie van de vervolgingen door de nazi's had afgespeeld met de moord op zes miljoen mensen in concentratiekampen.

De ongelukkigen werden in die kampen ondergebracht, uitgerekend omdat zij beschouwd werden als mensen die geen aanspraak konden maken op dezelfde rechten als de andere burgers. Zij werden beschouwd als een gevaar voor de levensstandaard en de economie, voor de cultuur en voor de volksgezondheid.

Het geld en de leugen, twee handen op één buik

Bijna dagelijks halen De Wever en Franken nu zelfs de krantenkoppen van de linkse gazetten met het bericht dat de toestand inzake de Syrische vluchtelingen onhoudbaar wordt en dat de EU tegen hen beschermd dient te worden.

Dit zijn niet slechts leugens, het zijn bovendien belachelijke leugens en wel om meer dan één reden.

Om te beginnen wordt het slachtoffer tot dader gebombardeerd: de bedreigde vluchtelingen worden voorgesteld als boosdoeners en het rijke westen dat vooralsnog aan de oorlog ontsnapt, kruipt in de slachtofferrol.

En wat een farce wordt nu de ooit ronkende en veelbelovende titel van de zogenaamde *Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens*, nadat de EU haar eerste en unieke kans verspilt om die beloften hard te maken! Voor het aanzijn van de hele wereld verandert de EU in de HEU met de H van Hypocriete.

De toestand is onhoudbaar? Ze liegen alsof het gedrukt staat en ze drukken het nog ook, want iedereen weet intussen dat bijvoorbeeld Turkije

alleen zowat 10 (tien) keer meer vluchtelingen opvangt dan alle EU-landen samen.⁷⁰

Overigens ook het verzwijgen van relevante informatie staat gelijk met liegen en op die slinkse wijze worden nog meer onwaarheden aan de man gebracht. Zo bijvoorbeeld het ontslag van weerman Philippe Verdier van TF1, nadat deze een boek publiceerde waarin hij inzake de klimathype overtuigend aantoonde hoe hier vandaag wetenschappelijke waarheden de duimen moeten leggen voor politieke preferenties.⁷¹ Heel wat moediger dan onze eigen Armand Pien die, toen hem in 1986 door minister voor Volksgezondheid Miet Smet (CVP) gevraagd werd om te liegen over de radio-activiteit bij ons ingevolge de kernramp in Tsernoby, prompt het behoud van de eigen job verkoos boven het algemeen welzijn.

70 Bron: https://www.youtube.com/watch?v=0_QrIapiNOw

71 Voor de omstreden publicatie van P. Verdier, zie: http://www.dailymotion.com/video/x384bxg_teaser-officiel-climat-investigation-philippe-verdier_news

De gemeenschappelijke drijfveer van jodenhaaters en IS-strijders — een speculatie

Geen volk werd in de loop van de geschiedenis zozeer gehaat als de joden. De joden werden beschouwd als een probleem — het jodenprobleem, de *Judenfrage* — en de eindoplossing, de *Endlösung*, bestond in geweld tegen de joden of in genocide, zoals in de pogroms en in de Holocaust.

Pogroms zijn belagingen door het volk van etnische groepen, in casu van joden, gepaard gaande met fysiek geweld en moord, om hen te dwingen zich aan te passen.

Reeds in de middeleeuwen, in 1096, moordden de boeren in Duitsland verschillende joodse gemeenschappen uit. In Nederland werden de joden uitgesloten uit de gilden en konden zij slechts 'lagere' beroepen uitoefenen zoals de diamantslijperij, de lenzenslijperij — lenzenslijper was overigens het beroep van de grote Nederlandse filosoof Spinoza (1632-'77) — en geldzaken die nu door het bankwezen worden verricht, waardoor men onterecht zegde dat joden belust zijn op geld.

Europa beschouwde de joden als vreemdelingen en zij werden achtergesteld. Op grond van de geschiedenis van de veroordeling van Jezus werden zij bovendien afgeschilderd als godsmoordenaars. In 1492 werden in Spanje alle joden die weigerden zich tot het christendom te bekeren, verbannen, vaak naar Portugal, en toen aldaar in 1536 de inquisitie van start ging, weken velen van hen uit naar Amsterdam dat in 1700 zo'n 10.000 joden telde. Luther in Duitsland spoorde er in zijn geschrift *Von den Juden und ihren Lügen* (1543) onder meer toe aan de synagogen in brand te steken teneinde de joden tot het christendom te bekeren.

Aan het eind van de 19de eeuw ontstond in Oostenrijk-Hongarije tesamen met het geloof in de Germaanse Übermensch, de zogenaamde ariosofie (gesticht door nazimysticus Guido von List) van de Oostenrijkse Jörg Lanz von Liebenfels (1874-1954) een xenofobie voor zogenaamde beestmensen of aapmensen, waartoe de joden werden gerekend, samen met de zwarten, de zigeuners en de Mongolen en von Liebenfels stichtte in 1900 in slot Werfenstein de Orde der Nieuwe Tempeliers.

In de Russische burgeroorlog (1917-'22) die aan 15 miljoen Russen het leven kostte, werden 100.000 joden vermoord. Reeds twee jaar na het

aantreden van Hitler werden door de wetten van Neurenberg in 1935 aan de Duitse joden de burgerrechten ontnomen en dit antisemitisme breidde zich over Europa uit met de shoah tot gevolg: de uit het anti-joodse nationaalsocialisme van Hitler voortgekomen Holocaust tijdens de Tweede Wereldoorlog kostte het leven aan 6 miljoen joden.

Nog voor de aanvang van W.O.II zocht de grootmoefiti bij Hitler steun voor zijn jodenhaat. Er waren pogroms in Safed (onder meer in 1834), Hebron (1929), Shiraz (Iran), Fez (Marokko) en Irak (1941). Tijdens het Eichmann-proces in 1961 prees een Palestijnse krant deze crimineel. De Iraanse president Ahmadinejat ontkende de Holocaust herhaaldelijk.

In de jongste jaren neemt de jodenhaat in het Westen weer toe en heeft één burger op vier antisemitische opvattingen. Ter vergelijking: in het Midden-Oosten en in Noord-Afrika is dat drie op vier.

Op de vraag naar *het waarom* van de jodenhaat bestaat geen eenduidig antwoord. Naast de fantasierijke horror zoals in de zogenaamde bloedsprookjes — geruchten waarin joden als kannibalen en meer bepaald als kindereters werden afgeschilderd — blijkt een vaak opduikende reden

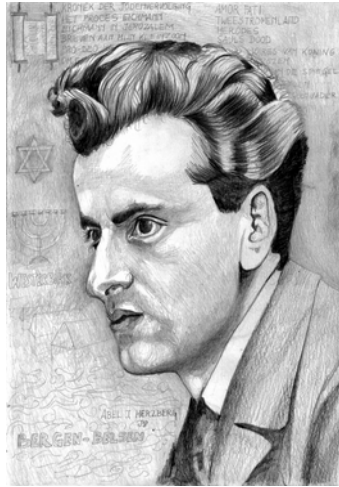
voor jodenhaat de angst dat dit 'uitverkoren volk' plannen zou hebben om de wereld te overheersen.

Zo wordt vaak verwezen naar de zogenaamde *Protocollen van de wijzen van Sion*, een geschrift dat zou dateren van omstreeks 1900, dat wordt toegeschreven aan een groep joden en waarin uitgelegd wordt hoe de joden de wereldheerschappij zullen verwerven. Ondanks het feit dat werd aangetoond dat het geschrift een vervalsing is, wordt het jammer genoeg nog steeds door velen als authentiek voorgesteld en vormt het aldus een uitvlucht voor jodenhaat.

Maar er bestaat ook een heel andere opvatting over de oorsprong van de jodenhaat, een opvatting die in het licht van de huidige ongelukkige ontwikkelingen in onder meer Syrië, aan waarschijnlijkheid lijkt te winnen, en dat is de overtuiging dat de grondslag voor jodenhaat ligt in de wens om terug te keren naar een onbeteugeld driftleven.

Zo bijvoorbeeld is er de Nederlands-joodse schrijver Abel Herzberg (1893-1989) die onder meer Bergen-Belsen overleefde waarover zijn *Amor fati* (1946) en wiens kampdagboek verscheen onder de titel *Tweestromenland* (1950) naast zijn *Kroniek der jodenvervolgung* (1950).

Herzberg schrijft dat het jodendom, dat Christus voortbracht en het christendom met zijn tien geboden, ons opzadelt met een lastige opdracht, vaker ervaren als een juk, waarvan sommigen zich willen bevrijden omdat zij wensen terug te keren naar het hedonisme.

In het verschijnsel van de Islamitische Staat lijkt het er hoe dan ook sterk op dat de aantrekkingskracht daarvan uitgaat van een in hoofde van de daders door god zelf toegestane en zelfs aangeprezen of bevolen barbarij. In de waanzin van systematische veroordelingen, verkrachtingen en moord op talloze mensen die als 'ongelovigen' worden bestempeld, proberen de daders het te doen uitschijnen alsof hun slachtoffers een door hen, 'gelovigen', uitgevoerde goddelijke straf on-

dergaan. Met andere woorden moet hier een dekmantel van religieuze plichtsvervulling een handelwijze legitimeren die de facto bestaat in het bewust crimineel botvieren van animale instincten.

Als die interpretatie hout snijdt, gaat het in het geval van IS niet alleen om misdadigers maar bovendien gaat het om criminelen die bovendien te laf zijn om de verantwoordelijkheid voor hun daden op te nemen. Die verantwoordelijkheid schuiven ze immer 'handig' van zich af door bloeddorst en moorddadige wellust voor te stellen als een (religieuze) plicht.

De perversie in kwestie blijkt danig onvoorstelbaar voor wie zich er niet schuldig aan maken: zij wordt niet doorground tot het ogenblik waarop men er deelachtig aan wordt, terwijl wie eraan participeren, ze uiteraard niet langer bevechten.⁷²

72 Verwijzingen:

https://nl.wikipedia.org/wiki/Abel_Herzberg

<http://www.dbnl.org/auteurs/auteur.php?id=herz001>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Ariosofie>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Michel_Houellebecq

https://nl.wikipedia.org/wiki/Ernest_Renan

http://www.lexilogos.com/document/renan/vie_jesus.htm

https://de.wikipedia.org/wiki/Martin_Luther_und_die_Juden

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Pogrom_van_Safed_\(1834\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Pogrom_van_Safed_(1834))

<https://nl.wikipedia.org/wiki/J>

https://nl.wikipedia.org/wiki/J%C3%B6rg_Lanz_von_Liebfels

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Antisemitisme>

Onthoofdingen

In het jaar 1096 begonnen in Duitsland christelijke ridders en boeren de Eerste ('Duitse') Kruistocht voor de bevrijding van Jeruzalem – een onderneming waarbij in 1099 ook Tripoli, Antiochië en Odessa op de islamieten werden heroverd. In de godsdienstwaanzin die daarmee gepaard ging, werden in 1096 in Duitsland de joden door de boeren afgeslacht en die jodenvervolgving hield ook aan tot vandaag. Zo werden in de vijftiende eeuw veroordeelde joden (door christenen) tussen twee honden ondersteboven aan de galg gehangen om hen tot bekering te dwingen; zij die zich bekeerden, werden losgemaakt, gedoopt en meteen daarop onthoofd. Als waarschuwing aan de bevolking werden de hoofden bij de stadspoort op palen tentoongesteld. De "Ene Heilige Katholieke en Apostolische Kerk" was toen precies duizend jaar in het bezit van de sleutel van de hemelpoort.

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Holocaust>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Russische_Burgeroorlog

https://nl.wikipedia.org/wiki/Baruch_Spinoza

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Pogrom>

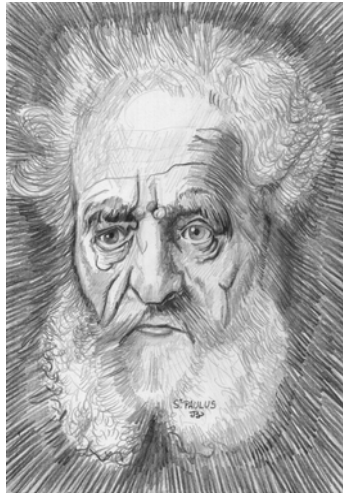
<http://www.vecip.com/default.asp?onderwerp=1>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Protocollen_van_de_wijzen_van_Sion

Onthoofding was tot voor kort de gangbare executiemethode. Een van de beroemdste onthoofdingen uit die tijd is deze van de Engelse humanist Thomas More (1478-1535), een slachtoffer van Hendrik VIII. Deze vorst liet ook twee van zijn zes vrouwen onthoofden, hij maakte jacht op ketters en wilde doorgaan voor heiliger dan de paus. More werd uitgeschakeld omdat hij weigerde de koning te erkennen als hoofd van de Kerk van Engeland – een zelfverklaard 'paus-schap' dat het de soeverein immers mogelijk maakte om eigenhandig zijn huwelijk met Catharina nietig te verklaren.

In het katholicisme kent men de onthoofde martelaren, te beginnen met de apostel Paulus onder Nero (54-68), en een van de bekendste in de eerste eeuwen is de heilige Dionysius, de eerste bisschop van Lutetia (het huidige Parijs) naar wie een geïndustrialiseerde maar nu verpauperde Parijse voorstad werd genoemd, vandaag bekend van de terreuraanslagen van 13 november 2015: de derde-eeuwse martelaar werd onthoofd op de Montmartre en zou dan met zijn afgehakte hoofd onder de arm te voet naar het huidige Saint-Denis getrokken zijn alwaar hij tenslotte dood neer viel en werd begraven. 'Montmartre' is afgeleid van ofwel *Mont Martis* – 'heuvel gewijd aan de heidense oorlogsgod Mars' – ofwel *le mont du martyr* – 'heuvel van de martelaar'.

Kenneth Baxter Wolf beschrijft in zijn *Christian Martyrs in Muslim Spain* hoe tussen 850 en 859 in het islamitische Al-Andalus (Andalusië in Zuid-Spanje) achtenveertig christenen werden onthoofd – de zogenaamde *martelaren van Cordoba* – omdat zij de islam zouden hebben beledigd. Een gelijkaardige historie speelde zich af op 14 augustus 1480 op de Minerva-heuvel in Otranto in Zuid-Italië: daar werden op bevel van Ottomaan Gedik Ahmed Pasja achthonderd christenen onthoofd omdat ze weigerden zich tot de islam te bekeren.

Islamitische Staat onthoofdde onder meer op 15 februari 2015 eenentwintig koptische christenen in Libië maar bij de intocht van de wrede Mongolen met aanvoerder Timur Leng (1370-1405) werden maar eventjes zeventien miljoen slachtoffers gemaakt – veelal voor de constructie van piramides van mensenhoofden. De genoemde terreuraanslagen in Parijs eisten honderddertig mensenlevens maar ten tijde van de Franse Revolutie (1789-1799) rolden in deze stad maar liefst veertigduizend koppen door de guillotine waarmee de onthoofding op industriële schaal werd toegepast. De daders van die massamoord waren geen godsdienstfanaten maar atheïsten in het spoor van de zogenaamde verlichte geesten met in hun vaandel het voor de huidige vluchte-

lingen in Calais wel bijzonder hypocriet klinkende tripel: *liberté, égalité, fraternité!*

A propos, de schuine stand van het guillotinemes kwam er naar men zegt op voorstel van de amateur-mechanieker Lodewijk XVI die de efficiëntie ervan aan de lijve mocht ondervinden.

Nog recenter – in 1934 – kwam het eerste nazi-slachtoffer, de Nederlandse communist Marinus van der Lubbe, door onthoofding om nadat hij beschuldigd werd van het in brand steken van het Duitse parlamentsgebouw het jaar voordien – Willem Elsschot maakte een gedicht over de held en Bertolt Brecht voerde hem (onder de naam Fish) op in een toneelstuk. De laatste westerse executie door onthoofding viel in 1977 in Marseille de gangster Hamida Djandoubi te beurt.

Het buskruit bestond al sinds de negende eeuw in China maar pas na de invoering ervan in de veertiende eeuw in Duitsland kwamen de voorontwerpen van de vuurwapens: in de zestiende eeuw waren er de (onhandelbare en op een vork steunende) musketten, later de bajonetten, pas in de negentiende eeuw kwamen de geweren. Vandaag zijn er de massavernietigingswapens waaronder de atoombommen en de chemische en biologische wapens. Hoe dan ook moest men zich

ten tijde van de profeet Mohammed – in de zevende eeuw – nog behelpen met het mes en men begrijpt alras hoe een letterlijke interpretatie van oude voorschriften het schavot van destijds in leven heeft gehouden.

'Iets om voor te sterven'

Human beings always need something to live for; more than that, they need something to die for – aldus parafraseert bijvoorbeeld Amy Mantravadi (in: *The inevitability of religion*) de nogal ondoordachte mening van menig katholiek hedendaags theoloog, namelijk de overtuiging dat de mensen iets nodig hebben om hun leven voor te geven!

Het ondergeschikt achten van de menselijke persoon aan het grotere geheel waarvoor iemand leeft en werkt en desnoods ook zijn leven wil of moet opofferen, kennen wij niet alleen als de zogenaamde vaderlandsliefde welke vooral in oorlogstijd gepropageerd wordt of van communistische en andere ideologieën die het belang van de enkeling ondergeschikt maken aan dat van de staat: de Franse katholieke theoloog Pierre Teilhard de Chardin richtte er zijn hele denken op om aan te tonen dat het de ultieme zin is van het ganse evolutionaire proces om te komen tot een (vrijwillige) onderwerping van de enkeling aan

de gemeenschap, waarbij aldus de enkeling of de mens zou worden omgezet in de godmens, Christus, de sluitsteen van de evolutie.

Uit de dode stof is het leven voortgekomen – *biogenese* – en uit het leven kwam de mens voort – *antropogenese*. De menselijke hersenen ontwikkelden – *cefalisatie* – maar hebben intussen opgehouden met groeien want ze hebben hun limiet bereikt: nu reeds moet een kind een jaar te vroeg geboren worden omdat een volgroeid mensenhoofd te groot geworden is voor een normale geboorte. Edoch, de evolutie houdt niet op, zo betoogt Teilhard, en de oplossing voor een verdere groei ligt in een 'samensmelting' van de vele mensenhoofden, elk gespecialiseerd in een eigen taak: de zogenaamde *sociogenese* of de intermenselijke samenwerking – en zijn het internet of, meer algemeen, de explosie van de massacommunicatiemediën dan geen recent symptoom daarvan? Het menselijke individu ruimt plaats voor een mensheid die als kerk met god zelf wordt geïdentificeerd: het mystieke lichaam van de godmens. Edoch, zo mooi als dergelijke theorieën klinken, zo gevaarlijk zijn ze ook...

De nazi's en het mystiek lichaam: theorie en praktijk

Pius XII is berucht omdat hij zich nooit uitsprak tegen de jodenvervolging voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog en, zo mogelijk nog erger, omdat na de oorlog zijn vertrouwelingen via de zogenaamde 'Rattenlijn' nazibeulen van valse papieren voorzagen om hen aldus veilig naar Zuid-Amerika te helpen ontsnappen. Onder hen waren Josef Mengele, 'Todesengel' genoemd vanwege zijn afschuwelijke experimenten op kinderen in Auschwitz, overleden in 1979 in Brazilië als abortusspecialist Wolfgang Gerhard, en Klaus Barbie, overleden in 1991, bijgenaamd 'de slachter van Lyon', die als Klaus Altmann in La Paz nog tot 1982 ongestoord kon doorgaan met martelen als ondervragingsexpert in dienst van de Boliviaanse dictators. Uitgerekend deze zogenaamde 'oorlogspaus' schreef in 1943 een

encycliek getiteld *Mystici Corporis Christi* (voortaan afgekort als *MCC*) en met als ondertitel: *Over het mystieke lichaam van Christus en over de vereniging die wij daarin bezitten met Christus.*

In het evangelie van *Johannes 3,16* staat te lezen: *God heeft de wereld zo zeer liefgehad dat hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven*, en zie daar de verantwoording voor het zich inmengen van de Kerk in de wereldpolitiek. *Kol.1,18* noemt Christus het hoofd van de Kerk, de gelovigen zijn de ledematen (*Rom. 12,4*) en *Rom.12,5* zegt: *wij vormen in Christus met velen één lichaam*. De levengevende organen van dat lichaam zijn de sacramenten (*MCC, 18*). De gelovigen ontvangen met de Hostie, in *Joh. 6,35*: 'het brood des levens' genoemd, het *ware* Lichaam van Christus, dat hen verenigt met het *mystieke* Lichaam van Christus – de Kerk. Die Kerk is eerst strijdend (de gelovigen), dan louterend of lijdend (de martelaren) en tenslotte triomferend (de heiligen).

De theorie klinkt mooi, de praktijk is anders en ook de schrijver van deze encycliek kan zich niet onttrekken aan de kerkleer: in nummer 1397 van de *Katechismus* wordt gesteld dat men de Hostie niet in waarheid kan ontvangen als men

niet eerst Christus herkent in de armen en de onderdrukten.

Tenslotte is deze mooie theorie niet ongevaarlijk: de zichtbare Kerk en haar derhalve wereldse lichaam dat zich moet inlaten met de verdrukten, laat zich willens nillens in met politiek, met wereldse macht en zo betreedt zij het territorium van de duivel. Immers, toen deze laatste Jezus meenam naar een hoge berg en Hem in ruil voor een knieval de wereld aanbood, sloeg Jezus weliswaar het aanbod af maar Hij ontkende allerminst dat de wereld in het bezit is van de duivel.

God en de wereld

Doorheen de hele geschiedenis hebben theocratieën bestaan waarbij koningen zich beroepen op de goddelijke oorsprong van hun macht, zoals ook de paus zich beroept op de goddelijke aanstelling van Petrus. De Egyptische farao's, de koningen van Israël, de koningen in China vanaf de Yuan-dynastie in 1279 tot 1911, de koningen van Japan die pas in 1946 hun goddelijke status prijsgaven, de keizerrijken welke het kerkelijk en wereldlijk gezag verenigen zoals het Heilig Roomse Rijk (962-1806) en het Duitse Keizerrijk (1871-1918). In Saoedi-Arabië heerst God zelf die immers zijn wet oplegt met de sharia en met de goddelijke rechtspraak of de Fikh. Het

kalifaat is een staat met aan het hoofd een kalief, die zijn macht rechtstreeks van Mohammed heeft geërfd – ofschoon dit in werkelijkheid al lang niet meer het geval is. Er hebben verschillende kalifaten bestaan en ook tegenkalifaten, totdat in 1924 Mustafa Kemal Atatürk het kalifaat afschafte in de Turkse Nationale Vergadering waarbij de Turkse republiek werd gesticht met een scheiding tussen kerk en staat.

Het kalifaat

Edoch, na W.O.II poogden fundamentalisten het kalifaat her op te richten, wat het geval was met Al Qaida en I.S., aanvankelijk een heilige oorlog of jihad tegen de Amerikanen en hun bondgenoten in Irak. In 2014 werd het kalifaat uitgeroepen op drie plekken: in Syrië/Irak (*I.S.*), in Gwoza, Nigeria (*Boko Haram*) en in Derna, Libië (*Ansar al-Sharia*), met vandaag meer dan tien miljoen onderdanen en zowat één op de vijf vluchtelingen die nu naar Europa komen, zijn voor het kalifaat gevlucht.

Het kalifaat mikt op het Midden-Oosten, Noord-Afrika, Spanje, Turkije en de Balkan en kan nu ook al rekenen op sympathisanten in verwante groepen in de Sinaï in Egypte, de Gazastrook, Algerije, Marokko, Pakistan, Indonesië, Libanon, Jordanië en de Filipijnen. In het kalifaat

moeten alle niet-moslims een belasting betalen om in leven te mogen blijven. Maar hoe is het ooit kunnen komen tot de onvoorstelbare terreur en wreedheid van de Islamitische Staat?

Van Abu Ghraib naar I.S.

Aanvankelijk zouden Saoedi-Arabië en de V.S. opstandelingen in Syrië hebben gesteund om samen met hen het communistische regime van Assad omver te werpen maar zij verloren hun greep op hen: de strijders scheurden zich los en gaven gehoor aan ene Abu Bakr al-Baghdadi die imam was tijdens de Amerikaanse inval in Irak. De wereld zal zich de zaak van de grove mensenrechtenschendingen door de Amerikanen op gevangenen van de Abu Ghraib gevangenis in Irak nog lang herinneren. Welnu, Abu Ghraib werd gesloten en de gevangenen werden overgebracht naar Camp Bucca waar twintigduizend Iraakse gevangenen verbleven, onder wie Abu Bakr al-Baghdadi, die er vier jaar vast zat. Hij stichtte I.S. en kennelijk steekt hij nu zijn Amerikaanse beulen van destijds naar de kroon. Hij riep zichzelf uit tot kalief Ibrahim, bijgenaamd "onzichtbare sjeik": er staat tien miljoen dollar op zijn hoofd. Ziedaar, hoe het onbegrijpelijke vanzelfsprekend wordt.

In feite is de wrede kalief een heruitgave van Osama Bin Laden die, lange tijd gesteund door Amerika, samen met de Afghaanse moedjahe-dien, oorlog voerde tegen de Sovjet-Unie. Toen Amerika in 1989 die steun opschortte, voelde hij zich verraden. Toen Saddam Hussein van Irak in augustus 1990 Koeweit binnenviel, voelde Saoedi-Arabië zich bedreigd, Bin Laden bood hulp aan maar de Saoedi verkozen Amerikaanse steun en ze paktten Bin Laden op, die in 1992 echter naar Soedan vluchtte waar hij aan landbouw deed en strijders verzamelde waarmee hij in 1995 een mislukte aanslag pleegde op Moebarak van Egypte. In 1996 keerde Bin Laden terug naar Afghanistan, verklaarde er de oorlog aan de Amerikaanse bezetter, steunde ook in Algerije en Egypte jihadstrijders en pleegde in 1998 aanslagen op twee Amerikaanse ambassades, waarna er 27 miljoen dollar op zijn hoofd werd gezet. Hij werd als dader aangewezen voor de aanslagen van 11 september 2001. Tien jaar later werd hij in Pakistan door Amerikanen gevonden en omgebracht.

Andermaal een jammerlijke middel-doelomkering

Het mystieke Lichaam van Christus, de keizerrijken, het kalifaat en de hier nog niet vermelde communistische blokken die onder Stalin en

Mao voor het heil van de staat het leven van miljoenen eigen burgers opofferden: het zijn voorbeelden van ideologieën over helden die in wezen slaven zijn, enkelingen die zich lijken weg te cijferen uit liefde voor hun vaderland of voor hun god terwijl zij in feite geen alternatief hebben omdat zij onvrij zijn – fysiek gevangen ofwel geïndoctrineerd. En zo mooi als deze ideologieën klinken, zo gevaarlijk zijn ze ook en dat blijkt heden uit de wreedheden begaan door 'gelovigen' die quasi machinaal de opdrachten uitvoeren waarmee zij kennelijk worden belast door de potentaten die hen hersenspoelden met die mooie idee van het goddelijke superorganisme dat zij dienen in ruil voor hun eigen onsterfelijkheid.

Een schromelijke vergissing, omdat het bewustzijn zich uitsluitend situeert bij het individu – in casu in de menselijke persoon. Een persoon heeft weliswaar anderen en dus een gemeenschap om mee te communiceren en om zich bewust te worden en aldus persoon te kunnen zijn, maar die gemeenschap zelf mist elke vorm van bewustzijn, is louter instrumenteel en dankt haar bestaan uitsluitend aan haar menselijke leden, zoals ook alle andere menselijke gebruiksvoorwerpen hun wezen ontlenen aan hun nut voor ons. Er is een hemelsbreed verschil tussen, enerzijds, de maatschappij waarin wij elk een eigen

maar verwisselbare functie uitoefenen en, anderzijds, de medemens of de naaste die uniek en onvervangbaar is. Niet de enkelingen horen machinaal te handelen: zij zijn goddelijk, zij zijn een doel op zich en de staat is de machine of het instrument. Blijkbaar manifesteert zich hier een zoveelste verschrikkelijke middel-doelomkering.⁷³

73 Verwijzingen:

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Antisemitisme>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Guillotine>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Eerste_Kruistocht

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Onthoofding>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Thomas_More

https://nl.wikipedia.org/wiki/Hendrik_VIII_van_Engeland

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Buskruit>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Vuurwapen>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Franse_Revolutie

https://nl.wikipedia.org/wiki/Marinus_van_der_Lubbe

https://nl.wikipedia.org/wiki/Timoer_Lenk

[http://www.rkddocumenten.nl/rkddocs/index.php?](http://www.rkddocumenten.nl/rkddocs/index.php?mi=600&doc=433&id=1875)

[mi=600&doc=433&id=1875](http://www.rkddocumenten.nl/rkddocs/index.php?mi=600&doc=433&id=1875)

<http://amyantravadi.com/2013/08/25/the-inevitability-of-religion/>

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Religie>

<http://www.bloggen.be/hetgoedezoeken/archief.php?ID=30>

<http://www.bloggen.be/ludonoens/archief.php?ID=2814903>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Paus_Pius_XII

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Montmartre>

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Saint-Denis_\(Seine-Saint-Denis\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Saint-Denis_(Seine-Saint-Denis))

https://nl.wikipedia.org/wiki/Martelaren_van_C%C3%B3rdoba

https://nl.wikipedia.org/wiki/Franse_Revolutie

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Verlichting_\(stroming\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Verlichting_(stroming))

<http://libro.uca.edu/martyrs/martyrs.htm>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Onthoofding_van_21_koptische

De klimaatkatastrofe is geen kwestie van eeuwen maar een kwestie van luttele uren

De aardatmosfeer is zoals een reusachtige spons. Zij kan meer vocht bevatten naarmate het warmer is. Zo bijvoorbeeld bevat de lucht in de Sa-

[christenen_in_Libi%C3%AB](#)
<http://www.hln.be/hln/nl/1275/Islam/article/detail/1630206/2013/05/10/Paus-verklaart-800-martelaars-heilig-die-zich-weigerden-tot-islam-te-bekeren.dhtml>
https://nl.wikipedia.org/wiki/Josef_Mengele
https://nl.wikipedia.org/wiki/Klaus_Barbie
https://nl.wikipedia.org/wiki/Paus_Pius_XII
https://nl.wikipedia.org/wiki/Lichaam_van_Christus
<http://www.ecclesiadei.nl/docs/notre-dame-de-chretiente-5.html>
<http://www.eucharistie.nl/vraag14.htm>
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Theocratie>
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Farao>
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Yuan-dynastie>
https://nl.wikipedia.org/wiki/Duitse_Keizerrijk
https://nl.wikipedia.org/wiki/Heilige_Roomse_Rijk
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Theocratie>
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Jurisprudentie>
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Sharia>
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Kalifaat>
[https://nl.wikipedia.org/wiki/Islamitische_Staat_\(in_Irak_en_de_Levant\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Islamitische_Staat_(in_Irak_en_de_Levant))
https://nl.wikipedia.org/wiki/Abu_Bakr_al-Baghdadi
<http://nos.nl/artikel/664754-de-mysterieuze-leider-van-isis.html>
https://en.wikipedia.org/wiki/Camp_Bucca
https://en.wikipedia.org/wiki/Abu_Ghraib_torture_and_prisoner_abuse
https://nl.wikipedia.org/wiki/Osama_bin_Laden

hara meer water dan de lucht boven de Stille Oceaan. De temperatuur van de atmosfeer lijkt overal te stijgen. Als een gevolg daarvan zuigen de luchten zich vol met water. Amper één graad Celsius meer betekent ongetwijfeld een heuse zee die aan het vocht van de wolken wordt toegevoegd. Het zeepeil stijgt omdat het poolijs en de gletsjers smelten, maar het grote gevaar ligt elders. Immers, zolang de temperatuur blijft stijgen, lijkt het erop dat alles binnen redelijke perken kan worden gehouden. Een natuurramp dreigt pas op het ogenblik dat de atmosfeer opnieuw gaat afkoelen. Een daling van het algemeen gemiddelde van de temperatuur van de atmosfeer, zal immers ontegensprekelijk de condensatie veroorzaken van het water dat erin opgeslagen wordt en dan regenen alle in de dampkring opgeslagen zeeën er ineens uit. Nu zijn er voortdurend temperatuurschommelingen: overdag is het warmer als des nachts en in de winter is het kouder dan in de zomer. Maar die schommelingen heffen elkaar op: is het hier zomer, dan is het aan de andere kant van de evenaar winter, en is het hier dag, dan is het nacht aan de andere kant van de aardbol. Van een echte temperatuursdaling kan pas sprake zijn wanneer het gemiddelde zakt en dus wanneer de lucht overal tegelijk gaat afkoelen. En het zou zeker niet de eerste keer zijn dat zich dit verschijnsel voor-

doet. Het meest voor de hand liggende scenario waarin zulks in gang kan worden gezet, is een grote vulkaanuitbarsting die immers de aarde zou verduisteren, een lange nacht teweeg zou brengen en zo een algemene afkoeling zou veroorzaken. Een nieuwe zondvloed zou dan geen kwestie zijn van eeuwen of zelfs niet van tientallen jaren, omdat hij niet het gevolg zou zijn van de langzame smelting van het ijs. Een zondvloed zou er onmiddellijk komen door een onmiddellijke afkoeling. De afkoeling veroorzaakt door een vulkaanuitbarsting is zeker vergelijkbaar met de afkoeling veroorzaakt door een zonsverduistering, zowel plaatselijk als over een groter deel van de aarde. Wie ooit getuige was van een totale zonsverduistering, weet dat bij het zich verbergen van de zon achter de maan, het op de plek van de volledige eclips eensklaps koeler wordt: de temperatuur zakt onverwijld met enkele graden en ware een zonsverduistering geen kortstondig verschijnsel, dan ging het ook wel dra vriezen, zoals het ook vaker doet des nachts. Bij een algemene afkoeling van de dampkring, zouden wij het waterpeil *zien* stijgen.

In galop doorheen de tijd

Met de jaarwisseling komt ook de wisseling der tijdperken ter sprake en de laatste getuigen van de epoëque van paard en kar spreken over een door de eeuwen verslonden dorp waarin gemotoriseerde vierwielers bezienswaardigheden waren. De periode der trek- en lastdieren heeft vele duizenden zoniet miljoenen jaren standgehouden en de waarde van het paard wordt pas duidelijk wanneer zij die al met één voet in het graf staan, opmerken dat in ons moderne heden alles onderling afhankelijk werd en derhalve bijzonder kwetsbaar. Wat immers is nog de waarde van een auto als het wegennet ontbreekt, bijvoorbeeld omdat de kosten voor de eeuwigdurende onderhoudswerken daarvan de pan uitrijzen, omdat de wegen dichtslibben of omdat de bodem van de olieputten in zicht komt? Het autoverkeer vergt de totale vervanging van de oorspronkelijke moerassen, rotsformaties en woestijnen door een verhard en effen wegennet. Ononderhouden banen bezaaid met putten, modderpoelen en stenen zullen ooit het verkeer op wielen afstraffen en zij zullen eindelijk opnieuw de glorie aan het licht brengen van het paard dat immers ogen heeft en poten: Baai en Blesse kijken en zien waar zij horen te lopen en zij planten hun tenen

op de schaarse veilige plekken tussen alle oneffenheden in. Bovendien doen zij dat met een behendigheid, met een nauwkeurigheid en met een snelheid waarvan machines niet eens kunnen dromen. Paarden halen makkelijk 60 km per uur – het record ligt op 88 – en anders dan auto's gaan zij zowat een actief mensenleven mee: makkelijk 30 jaar – het leeftijdsrecord ligt op 56. Tenslotte vervuilen paarden niet – paardenmest is perfect recycleerbaar – zij drinken niet, brengen hun volslagen blinde berijders veilig thuis en zij zien in het donker zelfs beter dan katten. Dode hoekspiegels zijn overbodig want een paard ziet bijna alles om zich heen en bruggen over greppels bouwen paarden zomaar springend door de lucht. Van iemand die goed kan onthouden, wordt gezegd dat hij een geheugen heeft als van een paard en van Kluger Hans wordt gezegd dat dit paard kon rekenen – wat ook nodig is, wil men zich aan hoge snelheid door de wildernis verplaatsen volgens de willekeur van de betugelende ruiter of koetsier.

Net voor de jaarwisseling viel een wel heel bijzondere Kerst: de reguliere media kennen het natuurlijk niet maar betere nieuwssites zoals MO* (*mondiaal nieuws) merken wel degelijk op dat op de jongste Kerst voor het eerst sinds 457 jaar de geboortedag herdacht werd van zowel Jezus als Mohammed. Jezus was reeds van

in de moederschoot een vluchteling, Herodes stond hem naar het leven daar deze wrede koning angst had om door Hem van de troon te worden gestoten. En zo gaat Jezus de miljoenen islamitische vluchtelingen vooraf in dit nog wredere tijdperk waarin de kindermoordenaar opnieuw de kop opsteekt en koppen doet rollen: in de gedaante van een wrede terreurgroep van godsdienstwaaninnigen maar mogelijks ook in de gedaante van de in zijn gestolen rijkdommen smachtende westerling, dronken dansend rond het gouden kalf.

Met de huidige jaarwisseling komt als nooit voorheen de eindtijd ter sprake: de derde wereldoorlog is nu van start gegaan, zo zegt de paus; het klimaat stevent af op een nieuwe zondvloed, zo zingen in koor vrijwel alle geleerden en gelovigen of bijgelovigen zien het Armageddon naderen: de islamitische Mahdi zou reeds in aantocht zijn en over de onthoofdingen in het hedendaagse martelaarschap maken de heilige schriften gewag.

En opnieuw zijn daar de paarden, vier in aantal, uit de Openbaring van Johannes (6: 1-8): *de vier ruiters van de apocalyps*. Op de hertekening, vrij naar de prent (een ets en gravure) uit 1563-1574 van Gerard van Groeningen, van rechts naar links: de Overwinnaar met een boog, de

Oorlog met een zwaard, de Honger met een weegschaal en de Dood met een zeis en in de lucht een Engel die de Overwinnaar kroont:

"En ik zag, toen het Lam een van de zegelen geopend had, en ik hoorde een uit de vier dieren zeggen, als een stem van een donderslag: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een wit paard, en Die daarop zat, had een boog; en Hem is een kroon gegeven, en Hij ging uit overwinnende, en opdat Hij overwinne! En toen Hij het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie! En een ander paard ging uit, dat rood was; en dien, die daarop zat, werd macht gegeven den vrede te nemen van de aarde; en dat zij elkander zouden doden; en hem werd een groot zwaard gegeven. En toen Hij het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een zwart paard, en die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand. En ik hoorde een stem in het midden van de vier dieren, die zeide: Een maatje tarwe voor een penning, en drie maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en den wijn niet. En toen Hij het vierde zegel geopend had, hoorde ik een stem van het vierde dier, die zeide: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was de dood; en de hel volgde hem na. En hun werd macht gegeven om te doden tot het vierde deel der aarde, met

het zwaard, en met de honger, en met de dood, en door de wilde beesten der aarde."⁷⁴

Calais, Duinkerke en Keulen

Zonder rechtvaardigheid is vrede onmogelijk. Geen mens immers kan zich met (aangedaan) onrecht verzoenen en waar de hoop op rechtvaardigheid wordt opgegeven kiest men resoluut voor de dood. Hetzij voor de fysieke dood, door de onmiddellijke suïcide of door een ziekte waarmee het lichaam zelf zich tegen de onhoudbare toestand van het onrecht verzet, hetzij voor de geestelijke dood door de participatie aan het kwaad. In dat laatste geval beëindigt men zijn streven naar rechtvaardigheid en gaat men aan de kant van de onrechtplegers staan: men verkiest het dan om met het plegen van onrecht voor zijn fysieke leven te betalen – aan de duivel en aan zijn onmenselijke universum waarin het recht van de sterkste geldt; het alternatief is leed.

74 Verwijzingen:

<http://mo.be/column/ook-moslms-vierden-dit-jaar-feest-op-kerstmis>

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Paard_\(dier\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Paard_(dier))

https://nl.wikipedia.org/wiki/Kluger_Hans

<http://www.bokt.nl/wiki/Zicht>

In Calais en in Duinkerken leven vandaag duizenden mensen op de vlucht in tenten: de regen heeft alles in een modderpoel herschapen en het gaat vriezen, de felle wind heeft al tenten vernield, de mensen eten uit blik, de regering heeft de aanvoer van nieuwe tenten verboden. Van minder zou men knettergek worden en het is dan ook geen wonder dat bij sommigen de stoppen doorslaan: in Keulen blijken asielzoekers 'onze' vrouwen in het openbaar lastig te vallen en zelfs aan te randen.

Elk weldenkend mens kan aanvoelen dat dit alles te maken heeft met het territoriale instinct. De parlementairen die zich nu sterk maken en uitbazuinen dat 'de' asielzoekers hun "poten" (sic!) moeten afhouden van de inheemse vrouwen, "ook al lopen die in bikini over de straat" (sic!), beseffen kennelijk niet dat ze in feite uitschreeuwen dat dit gebied hier het territorium van de autochtone bevolking is en dat allochtonen hier helemaal geen rechten hebben.

Het dragen van provocerende kledij of het rondlopen in adamspak op openbare plaatsen is taboe omdat het verbod op een dieper niveau alles te maken heeft met territorialiteit: op het eigen territorium kleedt men zich immers zoals men dat verkiest, terwijl men zijn respect voor ander-mans territorium of voor het gemeenschappelijk-

ke grondgebied toont door heel bescheiden zichzelf in te pakken en dus enigszins onzichtbaar te maken. In dictaturen gaat dat heel ver en draagt men verplicht een uniform – alleen de dictator onderscheidt zich door eigen kledij. In schijnbaar meer tolerante samenlevingen kleedt men zich naar eigen goeddunken – en deze tolerantie kan hier 'schijnbaar' heten omdat men zich in de praktijk niet naar eigen goeddunken kleedt maar volgens de mode, wat betekent dat men voor die relatieve extra vrijheid dik betaalt: men huurt ze als het ware zoals men ook de privéwoning huurt waarin men zich kan kleden zoals men dat wenst. Het bepotelen, aanranden en verkrachten van de autochtone bevolking is een voor belegeraars van oudsher beproefde tactiek waarmee zij de verovering van een grondgebied manifesteren. Men herinnere zich bijvoorbeeld van heel recent de wandaden van Amerikaanse militairen in de Irakese Abu Graib gevangenis tijdens de bezetting van dat land: martelingen en verkrachtingen waren er schering en inslag en het zal ook niemand meer verwonderen dat dit de voedingsbodem was voor de beweging van de wraak die IS heet: haar stichter Al Baghdadi zat vier jaar in Irak gevangen.

Waar asielzoekers moeten ondervinden dat tegen alle mooie afspraken van de Verenigde Naties in, geen gevolg wordt gegeven aan hun roep om be-

scherming en om hulp en waar men de slachtoffers van een van de wreedste dictaturen ooit, letterlijk in de kou laat staan, wordt onrecht gepleegd dat ten hemel schreeuwt. Hoe anders kan men de houding van het rijke westen nog interpreteren dan als een "maak dat je hier wegkomt!"? En welke andere reactie kan van de slachtoffers dan nog worden verwacht dan de uitroep dat zij toch ook mensen zijn die ergens thuis moeten kunnen horen? En hoe maken diegenen aan wie elke spreekbuis wordt onthouden zoiets duidelijk? Hoe anders dan met de beide handen, al was het slechts symbolisch, de greep naar die thuis te demonstreren, met name door zich in het territorium dat hun wordt ontzegd terwijl zij er recht op hebben, vast te bijten zoals alleen volstrekt hopelozen dat doen aan wie men dat dan ook bezwaarlijk kwalijk kan nemen omdat zij nu eenmaal voor hun leven vechten?

Politici die de verworpenen met veel getrompetter beschuldigen van massale aanrandingen omwille van "sexueel amusement" (sic!) hebben behalve aan een gebrek aan basiskennis ook nog te lijden aan een schromelijk gebrek aan empathie, wat er in feite op neerkomt dat zij volstrekt onbekwaam zijn om aan anderen leiding te geven. En het gelijkstellen van de zo duidelijke hulpkreet met een der meest verachte misdaden, betekent niets anders dan de stigmatisering en de

demonisering van deze slachtoffers. En zo herhalen zich de domheid en de schande die overigens de ganse geschiedenis tekenen: de slachtoffers krijgen de schuld voor de misdaden die zij moeten ondergaan en zo ontdoen zich hun on-aantastbare belagers van elke verantwoordelijkheid.

Zij die onrecht plegen, halen hun gelijk binnen, maar zij beseffen niet dat er geen vrede mogelijk is zonder rechtvaardigheid en dat het zwijgen dat zij aldus aan hun slachtoffers opleggen, zeer spoedig terug zal keren in de gedaante van het zwaard der zelfverdediging – en zelfverdediging is een mensenrecht.

Een nieuwe dictatuur

Ook toen begon het allemaal met een aanslag. In de nacht van 27 op 28 februari 1933 werd de *Reichstag* – het Duitse parlement – in brand gestoken, Hitler en zijn propagandaminister Joseph Goebbels hadden het over een aanslag van gewapende communisten en zij overtuigden parlamentsvoorzitter Paul von Hindenburg om de noodtoestand af te kondigen, vergelijkbaar met het huidige terreuralarm.

Omwille van de veiligheid, zo heette het, moest de vrijheid aan banden worden gelegd. De persvrijheid, de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging werden bij decreet opgeschort en voortaan mocht de politie in het privéleven interveniëren: zij kon zonder opgave van enige reden binnenvallen in privéwoningen, mensen oppakken en vasthouden zolang zij dat nodig achtte, telefoons afluisteren en de post onderscheppen. Geheel buiten de wet werden allerlei brigades opgericht waarmee tegenstanders van het regime werden uitgeschakeld.

Hermann Göring, minister van binnenlandse zaken in de deelstaat Pruisen in nazi-Duitsland, richtte de [op het proces van Neurenberg (20.11.1945 – 1.10.1946) als een criminele organisatie bestempelde] *Geheime Staatspolizei (Gestapo)* op, welke het volgende jaar onder de leiding kwam te staan van Heinrich Himmler. Een uitgebreid netwerk van verklikkers zorgde ervoor dat alle vermeende tegenstanders van het Hitler-regime zonder omslachtige juridische procedures onmiddellijk konden worden opgepakt en uiteraard belandden door die terreur talloze onschuldigen in concentratiekampen ofwel werden zij onmiddellijk vermoord.

Leden van de Gestapo vielen op elk ogenblik van de dag of van de nacht de huizen van ver-

dachten binnen, pakten hen op en verdwenen er mee. Een van de beruchtste Gestapo-chefs was Klaus Barbie, 'de slachter van Lyon', belast met het infiltreren in verzetsbewegingen en het vernietigen ervan. Hij folterde duizenden mensen tot de dood en 'ontruimde' zelfs weeshuizen waarbij hij de kinderen deporteerde naar de gas-kamers van Auschwitz.

Slechts één partij werd in het Derde Rijk als legitiem beschouwd en wie er andere meningen op nahielden, werden als terroristen beschouwd en behandeld: zij konden zomaar worden uitgeschakeld. Onder hen: politieke tegenstanders (of dus mensen die andere partijen aanhingen), aanhangers van religies en sekten, joden, geesteszieken, homo's, zigeuners, communisten en dan uiteraard ook nog alle verwanten, vrienden en kennissen van de opgepakten.

Eén-partij-dictaturen bestaan ook vandaag nog en hun leiders ontvangen niet zelden alle eer omdat zij gevreesd worden. In de regel profileren zij zich als "enige ware" zoals katholieken en fundamentalistische islamieten dat doen, terwijl zij er een dubbele moraal op nahouden: enerzijds is er de façade van de preutsheid en de heiligheid zoals die tot een climax kwam in het Victoriaanse tijdperk en anderzijds zijn er de gruweldaden in het verborgene, waarvan kinder-

misbruik en kindsoldaten schrijnende voorbeelden zijn.

Nu heet onze huidige Belgische minister van veiligheid en binnenlandse zaken weliswaar niet Hermann Göring of Joseph Goebbels maar van Jan Jambon kan wel worden gezegd dat hij op 5 mei 2001 een toespraak gaf op een samenkomst van de Vlaamse Oostfrontgemeenschap Sint-Maartensfonds v.z.w., een vereniging van oud-vrijwilligers bij het Vlaams Legioen, in 1941 opgericht door Staf De Clercq (leider van het extreem-rechtse VNV) onder de vlag van de SS – een Vlaamse tak van de Gestapo. Verschillende ministers van Jambons partij, waaronder Theo Francken en Ben Weyts, vierden in oktober 2014 overigens de verjaardag van Bob Maes (°1924), de oprichter van de VMO. De VMO pleegde verschillende aanslagen en had banden met de Ku Klux Klan (1980) en met Leon Degrelle (1982).

Dat de nieuwe wetten die de huidige regering zagezegd omwille van onze veiligheid wil doorvoeren – wetten die de persoonlijke vrijheden aantasten (waaronder het recht om te allen tijde in privé-woningen binnen te vallen en de verlenging van de maximale periode van voorhechtenis) – reacties uitlokken van rechters, zoals die van de voorzitter van de rechtbank van eerste

aanleg, Luc Hennart, is niet te verwonderen. Veeleer onbegrijpelijk is het feit dat de huidige rampzalige ontwikkelingen in de richting van een nieuwe rechtse dictatuur, niet meer reacties uitlokken. Of moeten wij dan geloven dat het reeds zo is dat alle kritiek in de kiem wordt gesmoord?⁷⁵

Waarom wij op een oorlog afstevnen

Dat de rijken geen scrupules hebben ten aanzien van de hongerlijders en dat de armlastigen op de

75 Verwijzingen:

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Gestapo>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Gestapo>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Proces_van_Neurenberg

<http://kunst-en-cultuur.infonu.nl/geschiedenis/154731-klaus-barbie-de-slachter-van-lyon-en-zijn-wrede-misdaden.html>

<http://www.ushmm.org/wlc/en/article.php?>

[ModuleId=10005686](#)

<http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/buitenland/1.2541907>

http://www.standaard.be/cnt/dmf20131024_045

https://nl.wikipedia.org/wiki/Vlaams_Legioen

<http://deredactie.be/cm/vrtnieuws/politiek/1.2118670>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Vlaamse_Militanten_Orde

https://nl.wikipedia.org/wiki/Hermann_G%C3%B6ring

https://nl.wikipedia.org/wiki/Joseph_Goebbels

https://nl.wikipedia.org/wiki/Staf_de_Clercq

https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_Jambon

http://www.standaard.be/cnt/dmf20160109_02057904

koop toe geloven dat zij voor hun toestand zelf de schuld dragen, is helemaal te wijten aan het proces van conditionering waarmee onze hedendaagse maatschappijen worden gerund: het adagium van "wie braaf is, krijgt lekkers, wie stout is de roe" wordt immers wars van alle logica omgedraaid tot de overtuiging dat zij die beloond worden, dat ook verdiend hebben door eigen inspanningen, terwijl van wie geen loon ontvingen, wordt aangenomen dat zij niet hebben gewerkt. Dit bedrog verschilt in geen enkel opzicht van de zinsbegoocheling uit het welbekende en geheel ten onrechte door het westen bejubelde oosterse geloof in het karma dat ervoor zorgt dat de rijken almaar rijker worden en de armen steeds armer. In dat laatste geval betreft het een religie van loon naar werken welke, gekoppeld aan een reïncarnatiegeloof, resulteert in de overtuiging dat de welgestelden dit te danken hebben aan eigen inspanningen uit hun vroegere levens terwijl de misdeelden zich in een eerder bestaan zouden misdragen hebben. Die overtuiging resulteert op haar beurt in de volstrekte immoraliteit van 'elk voor zich' of dus het recht van de sterkste, wat men ook in het westen terugvindt als de religie van het gouden kalf.

Dat het 'natuurlijke' recht van de sterkste in de menselijke wereld verschijnt als de religie van het gouden kalf, is een bijzonderheid welke licht

werpt op de perversie die nu eenmaal moet ontstaan uit de opeising door de mens van een recht dat niet langer het zijne is: de perversie van dit recht – en dus dit ónrecht – verraadt zich immers in de gedaante van de middel-doelomkering, in de onderwerping van het doel (de mens) aan zijn middel (het geld, het betaalmiddel), en dus in het tot slaaf worden van diegene die dan toch allerminst de eigen onderwerping nastreefde maar daarentegen de (opper)heerschappij.

Dat zich deze vorm van zelfdestructie niet kan voordoen waar de mens zich ten dienste stelt van zijn medemens, toont aan dat de dienstbaarheid of de naastenliefde geen eigenschappen zijn die vloeken met de menselijke natuur maar, juist andersom, dat het attributen zijn van een wezen dat de mens boven zichzelf of boven zijn natuur verheft en dat hem derhalve tot mens maakt.

Wie 'conditionering' zegt, zegt 'onvrijheid'. Een individu conditioneert een ander waar hij aan die ander zijn eigen wil oplegt middels een vorm van chantage: "Als gij weigert om voor mij te werken, versper ik u de toegang tot het voedsel dat gij nodig hebt om in leven te blijven." Hij die aan een ander de wet stelt, dwingt de onderworpenen om aan hem zijn wil over te dragen; hij stelt hem met andere woorden voor een dilemma: ofwel wordt hij een willoos instrument in

handen van de ander, ofwel gaat hij dood. Het mechanisme in kwestie wordt weliswaar handig verkapt en sticht aldus de verwarring die nodig is om dit onrecht in stand te kunnen houden: de 'werkgever' doodt de 'werknemer' niet maar hij legt beslag op het geld dat deze nodig heeft om het nodige te kopen om in leven te kunnen blijven.

Waar sprake is van conditionering, is sprake van wilsberoving en er ontstaat aldus een piramide van wilsberoving, waarbij ondergeschikten hun wil overdragen aan hun meerderen; deze meerderen zijn op hun beurt de ondergeschikten van meerderen die op hun beurt de wil van hun ondergeschikten opeisen. Noodzakelijkerwijze instrumentaliseert in deze piramide de ene, de andere en uiteindelijk zou het dan zo moeten zijn dat er slechts één willend subject overschiet, namelijk diegene die zich bevindt aan de top van de piramide. Echter, het sociale reilen en zeilen laat zien hoe topfuncties bijzonder tijdelijk zijn, hoe zij door velerlei vormen van machtsstrijd versnipperd en verdeeld worden en hoe zij op hun beurt nog veel ingrijpender geconditioneerd worden dan het doen en laten van individuen op de allerlaagste sporten van de maatschappelijke ladder.

Edoch, de meest verstommende vaststelling is en blijft wel deze, dat men ook aan de top uiteindelijk allereerst en ten koste van werkelijk alles, jaagt op geld: het ruilmiddel 'regeert', terwijl dat middel geen persoon is, doch een willoos ding, dat zijn bestaan aan niets anders dan aan conditionering dankt: het is niets en zijn heerschappij houdt in dat aldus niemand regeert, dat de staat een kip is zonder kop, die wilde en geheel doellose sprongen maakt, gedoemd om ten slotte ter aarde neer te storten.

Dat laatste zal zich met zekerheid voordoen en het zal zich boven elke twijfel verheven vertalen in oorlog omdat de onmenselijkheid gelijk staat met het onrecht dat luistert naar de paradoxale benaming van 'recht van de sterkste'.

Undercover – Wallraff's Aus der schönen neuen Welt, Expeditionen ins Landesinnere

Wie herinnert zich Günter Wallraff niet? De uitvinder van de undercover-onderzoeksmethode die toentertijd in Duitsland wantoestanden aan het licht bracht inzake het misbruik van gastarbeiders, waarvan "Ganz unten" (in het Nederlands verschenen onder de titel "Ik, Ali") het

meest gekende voorbeeld is. De man is drieënzeventig en nog steeds een actief strijder tegen onrecht en uitbuiting. Onlangs ging hij undercover bij een bakkerij die broodjes levert aan ondermeer de keten Lidl waar ze verkocht worden aan de onmogelijke spotprijs van 1,05 euro. Hoe men met zo'n prijs nog gigantische winsten kan maken, ontdekte Wallraff tijdens zijn twee weken durend verblijf als arbeider in de bakkerij ter plekke: onderbetaald werk, geen ziektekostenvergoeding en een volstrekte afwezigheid van hygiëne zijn enkele van de geheime ingrediënten. Deze reportage kunt u hier bekijken:

<https://www.youtube.com/watch?v=xws21Cm9mQI>

Het verslag ervan staat in Wallraff's boek *Heerlijke nieuwe wereld* uit 2009, samen met nog een aantal andere van zijn onderzoeksverslagen. Een voorbeeld: "Als ziekenhuizen gevaarlijk worden" - Samenvatting: In Duitse klinieken is er één verpleger voor tien patiënten (ter vergelijking: in Nederland één per vijf; in Denemarken één per vier). Er is een te hoge werkdruk, te weinig personeel. Niet alleen bij de medici en de paramedici: ook op poetsmannen en vrouwen wordt bespaard. Verder wordt ook bespaard op hygiëne in het algemeen: lakens worden niet of

niet tijdig ververst, de vloeren worden vuil, bloed blijft aan allerlei zaken kleven. Dé oorzaak van de wantoestanden is het feit dat de ziekenhuizen niet langer het welzijn van de patiënt beogen maar in de eerste plaats het maken van zoveel mogelijk winst. Een minimale dienstverlening tegen een zo hoog mogelijke prijs - dat is het jammerlijk credo. De toestand kan pas veranderen als men opnieuw de patiënt centraal gaat stellen (- maar dat zal dan wel onmogelijk zijn in het kapitalistische systeem?)⁷⁶

De vluchtelingen en de overbevolking: twee problemen die er geen hoeven te zijn?

Sp.a-senator Bert Anciaux is momenteel een van die uitzonderlijke politici die durven te stellen dat van de vluchtelingen en van de allochtonen in het algemeen niet moet gevraagd worden dat ze zich 'aanpassen': zij moeten vooreerst in hun eigenheid erkend worden. De toenemende maatschappelijke diversiteit is immers geen tijdelijk verschijnsel maar een onomkeerbaar gebeuren

⁷⁶ Verwijzingen: <https://www.youtube.com/watch?v=OutkzNYjXh0> ;
https://youtu.be/Yhid_tNkhho?list=PL0JTU77EqVPaOck3CPigIrp-CS-TG6SG6

dat bovendien allerminst betreurenswaardig is omdat het onze samenleving kan verrijken.

Er is moed nodig om deze humane visie te handhaven en te verdedigen in tijden waarin Europese partijen steeds vaker de populistische toer opgaan en hun succes danken aan een volstreekte immoraliteit: zij pleiten er godbetert voor om wie voor koppensnellers op de vlucht massaal verdrinken in de Middellandse Zee, terug te drijven, met prikkeldraad weg te houden en ook neer te schieten wanneer zij het in de allerhoogste nood alsnog wagen om het territorium van de 'welvarenden' te betreden.

Er is moed nodig om te herinneren aan de conventie van Genève: nadat zes miljoen mensen die er niet in slaagden om te ontkomen aan de nazi's, in concentratiekampen werden omgebracht, besloten na de Tweede Wereldoorlog zo-wat alle landen van de beschaafde wereld om in de toekomst een herhaling van die catastrofe te voorkomen door de invoering van het asielrecht. En nu de kersverse E.U., zopas nog wereldwijd bejubeld als de wieg van de mensenrechten, de historische kans krijgt om desbetreffend de daad bij het woord te voegen, wordt Genève door het merendeel van de Europese politici prompt doodgezwegen ofwel als voorbijgestreefd be-

schouwd – tenminste als zij daar al weet van hadden.

Het racisme en de onderliggende haat blijken wereldwijd de groeiende onnadenkende massa van vreesachtigen binnen het mensdom aan te tasten. Ongetwijfeld ligt een gebrek aan ontwikkeling mede aan de oorzaak van deze angstaanjagende trend, maar het gaat dan duidelijk niet om een gebrek aan technologische of wetenschappelijke ontwikkeling maar wel om de te loorgang van het waardenbesef dat nochtans het welzijn mogelijk maakte. Er werd inderdaad kortstondig voor waarden en normen gepleit, maar alras maakte men er 'onze' waarden en normen van, wat uiteraard van de zelfzucht het eerste gebod maakte en van de respectloosheid die nu eenmaal gelijkstaat met de immoraliteit.

Uit alle diepgaande onderzoeken gevoerd door maatschappelijk ge-engageerden – van filosofen zoals Karl Marx en Ivan Illich tot undercover-vorsers naar het model van Günter Wallraff – blijkt de in ons kapitalistisch systeem ingebakken hebzucht als hoofdverantwoordelijke voor wantoestanden die de wereld in nieuwe en steeds gevaarlijker oorlogen storten. Goed is wat geld in het laatje brengt en derhalve is het telen van papaver beter dan het bakken van brood want het eerste brengt meer op. Misdad is goed

als zij loont en dus als zij de straf ontloopt, zodat het bedrog wordt verheven tot de hoogste kunst. Economie en managementschap zijn steeds vaker een wolf in schapenvacht.

En dat het empathische vermogen van de doorsneeburger steeds vaker faalt – wat in feite betekent dat het aantal psychopaten toeneemt – wijst op een essentieel gebrek dat in feite niemand mag verwonderen, want hoe kan men verwachten dat wie zich bekwamen in het bedrog, nog enig inlevingsvermogen koesteren met anderen? Als onze dure opleiding bestaat in het aanleren van de winstmaximalisatie en dus in het leren binnenrijven van zoveel mogelijk geld in ruil voor zo weinig mogelijk inspanningen, dan sluit dit alvast in dat de mede-mens vooreerst een concurrent is of dus een tegen-mens.

Aan de grond van deze reeds ingeburgerde psychopathie ligt nu een schromelijke vergissing die erin bestaat dat wij de maatschappij zijn gaan verwarren met de natuur: het snijdt immers hout om de natuur te verschalken en om derhalve bijvoorbeeld met zo weinig mogelijk inspanningen een hoge berg te beklimmen. Maar waar wij tegenover onze soortgenoten een gelijkaardige houding aannemen, doen wij aan genosuïcide: wij roeien onze eigen soort uit. De drang tot zelfbehoud heeft onder de druk van een ziekelijk

gistend egoïsme dergelijke proporties aangenomen dat de drang tot het soortbehoud er door vernietigd wordt. En zou het niet zo kunnen zijn dat de zorg voor de eigen soort te lijden heeft onder nog een andere verlamme vrees: de (foute?) vrees dat de wereld kampt met een probleem van overbevolking?

De oorzaak van de uitbraak van microcephalie: geen mug maar een vaccin?

De Hondurese schrijver, uitgever van de Honduras Weekly en ruimtevaartdeskundige Marco Cáceres de Iorio uit Tegucigalpa postte vandaag 3 februari 2016 een goed gedocumenteerd stukje op zijn blog waarin hij stelt dat de historie van het zikavirus een herhaling is van de geschiedenis van het poliovirus uit de jaren '50. In de beide gevallen werd een geïnactiveerd virus weer wakker, volgens hem door de aanwezigheid in het vaccin van formaldehyde, een stof die ook gebruikt wordt voor de mummificatie van lijken.

De conclusie wordt getrokken op basis van cijfers. Tussen 1946 en 1950 werden in de VS muggenplagen bestreden met DDT en er bleek

een duidelijk verband tussen het gebruik van DDT en het aantal gevallen van kinderverlamming: zij hielden gelijke tred met één jaar verschil. In 1954 vond Jonas Salk een vaccin tegen polio en opnieuw nam het aantal polioge vallen flink toe. De oorzaak? Het vaccin bevatte een gedesactiveerd poliovirus, samen met het genoemde formaldehyde.

Bovendien was dat vaccin besmet met het Simianvirus-40: dat virus werd teruggevonden in zowat de helft van alle hersentumoren bij kinderen.

In 1972 waarschuwde medeontwerpster van het poliovirus, dr. Bernice Eddy, de senaat in de VS voor een grote toename van het aantal kankers in de volgende 20 jaar.⁷⁷

Over het zikavirus schrijft Marco Cáceres de Iorio in zijn stukje van 24 januari 2016 dat het zikavirus gekend is sinds 1947 en nooit microcephalie heeft veroorzaakt. Microcephalie is ineens

77 Marco Cáceres de Iorio, Polio, Zika: Past is Prologue: <https://idsent.wordpress.com/2016/02/03/polio-zika-past-is-prologue/>

opgedoken in Brazilië vanaf een zekere datum, meer bepaald vanaf 9 maanden nadat het kinkhoestvaccin voor zwangere vrouwen verplicht werd. Dat werd verplicht omdat in Brazilië ineens een 200-tal gevallen van kinkhoest opdoken, een sterke stijging. Het zikavaccin kwam van de Engelsen – GlaxoSmithKline – en op de doos stond vermeld dat het wel was uitgetoet op zwangere ratten en dat het daar geen onheil veroorzaakte, maar dat het niet op mensen was getest. Vandaar de raad om het niet te gebruiken tenzij bij hoge noodzaak. Vanaf oktober 2014 werd het toegediend en uitgerekend 9 maanden later was er die uitbraak van microcephale babies. Uit die twee vaststellingen [(1°) het virus veroorzaakte 70 jaar lang quasi niets en (2°) microcephalie dook ineens op 9 maanden nadat in Brazilië massaal met dat vaccin werd ingeënt] volgt de voorzichtige conclusie dat het ernaar uitziet dat de muggen en het zikavirus niets met die microcephalie te maken kunnen hebben, maar wel dat Engels vaccin.⁷⁸

Zullen alleen zwartkijkers zich nu afvragen of het British Empire, leverancier van het vaccin, dan misschien niet bezweek voor de verleiding

78 Marco Cáceres de Iorio, Tdap Vaccinations for All Pregnant Women in Brazil Mandated in Late 2014:

<https://idsent.wordpress.com/2016/01/24/tdap-vaccinations-for-all-pregnant-women-in-brazil-mandated-in-late-2014/>

om eens wat uit te proberen op die kleurlingen, ver van de deur? Iets dergelijks gebeurde in het verleden wel vaker...⁷⁹

Vrijheid van meningsuiting en immoraliteit

Wat is het verschil tussen het plegen van moorden en het aanzetten ertoe? Want woorden zijn niet zomaar klanken en krabbels zoals bepaalde libertijnen ons willen laten geloven: woorden kunnen wapens zijn. Een bevel aan een gehoorzame kan exact dezelfde uitwerking hebben als het overhalen van de trekker van een geladen geweer. En heeft men het over ideologieën die ten strijde roepen, dan worden woorden bommen.

Het vandaag zo vaak gehoorde onderscheid tussen meer en minder humane vormen van terechtstelling, verkapt niet alleen de ernst van de misdaad maar tevens de gevaarlijke leugen dat er zoiets als 'menselijke moord' zou kunnen bestaan. De injectienaald maakt de doodslag minder bloederig en misschien ook minder pijnlijk – en dit uiteraard vooreerst voor beul en publiek –

79 Zie ook: "Vaccineren? Enkele kritische noten bij onze vaccinatiecultuur":

<http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2637269> .

maar geheel onafhankelijk van het moordwapen handhaaft zich het beoogde resultaat.

Het moordwapen kan zelfs volstrekt afwezig zijn en de dader of de daders buiten schot, zoals in het geval van onze dagelijkse dertigduizend hongerdoden. Hetzelfde geldt voor de spoorloze moorden van het spirituele soort, verkapt als suïcide: erkenning wordt uitbundig geëtaleerd, miskenning daarentegen doodt doeltreffend door het *achterwege laten* van handelingen waar deze levensnoodzakelijk zijn, en dat geschiedt uiteraard altijd zonder getuigen.

De moordpartijen van het laatst genoemde kaliber voltrekken zich derhalve op een immaterieel slagveld waarop ons pas een blik wordt gegund als dit de heersende politiek in de kaarten speelt, wat wil zeggen dat het vrijwel voor eeuwig en drie dagen aan het oog van de massa onttrokken blijft. Het volk wordt immers gewend gemaakt aan opgelegde – door sancties bekrachtigde – wetten en normen waarvan het, ingevolge het stilzwijgen dat onafwendbaar voortspruit uit repressie, op de koop toe gaat geloven dat de navenante plichten en verbodsbepalingen uit het eigen persoonlijke geweten voortkomen, algemeen menselijk zijn, vanzelfsprekend en zelfs natuurlijk. De media zorgen er wel voor dat quasi elkeen 'weldenkend' wordt en zo onderscheidt

men de *musts* correct en zelfs angstvallig van de *not done's*. Een receptiementaliteit perverteert onze zielen. Wat *in* is, welke toon men dient aan te slaan, wie respect verdienen en wie men negeren moet: men komt het te weten als men de sleutels koopt voor het decoderen van de tekens die de weg wijzen. Men dient te betalen om erbij te kunnen blijven horen, om mee te kunnen blijven praten, om niet uit de boot te moeten vallen. Zij die onze levensmiddelen in beslag namen, heffen een tol en wie weigeren te betalen omdat zij oordelen dat het leven van iedereen is, krijgen het stempel *illegaal*, waarna hen de toegang tot voedsel, drank, kledij en onderdak wordt ontzegd.

En zo bestaat het dat anno 2016 in de veelbelovende beschaving van de EU met zijn luidruchtige universele mensenrechtenverklaringen, niet alleen een oorlog woedt met in zijn zog miljoenen vluchtelingen: het ongelooflijke is dat voor die vluchtelingen, aangespoeld op het continent der rijken, prikkeldraad wordt opgetrokken en concentratiekampen worden opgericht met daarin, in de prille winter van dit reeds verdoemde jaar, doodgevroren kinderen. Alle nog weerbare mannen die ternauwernood ontsnapten aan de gruwelen van de verdrinkingsdood welke menigeen van hun medereizigers te beurt viel, worden met ijzeren staven de schedels ingeslagen

door neonazi's die in trance scanderen: "Wir sind das Volk!", "Vreemdelingen buiten!", "Bommen op Syrië!" Ofwel, bij monde van sir David Attenborough: "Let them starve!"⁸⁰

Het volstrekt hallucinante van de hedendaagse werkelijkheid deed ons afdwalen van het thema maar hier is het terug: is het aanzetten tot moord dan niet even erg als moord? Zijn woorden zomaar krabbels of kunnen zij ook dodelijke wapens zijn? Bestaat er inderdaad zoiets als een volstrekt onstoffelijk slagveld waar perfecte misdaden zich voltrekken, waar moordwapens geheel ontastbaar zijn en moordenaars voor immer spoorloos? Een strijdperk dat bovendien meer slachtoffers maakt dan alle oorlogen samen doen?

Woorden gesproken door mensen met macht maar zonder zin voor verantwoordelijkheid, kunnen bijzonder vernietigend zijn. Wij weten dat goden niet zomaar tot mensen spreken en schrijven doen zij ook al niet. De verantwoorde-

80 <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2424129/Sir-David-Attenborough-Sending-food-Africa-solve-famine-barmy.html> ;
<http://www.storyleak.com/attenborough-stop-feeding-third-world-reduce-population/> ;
<http://countdowntozero.com/2013/09/19/psychopath-sir-david-attenborough-calls-for-mass-third-world-sterilization-and-starvation-to-reduce-world-population/> ;

lijkheid van mensen die beweren in naam van een godheid te spreken, is dan ook bijzonder groot. Wij zijn groepswezens, wij vormen complexe maatschappijen en elkeen heeft zijn specialisme zodat wij ons wel op anderen móeten verlaten, wat betekent dat wij onmogelijk kunnen bestaan zonder vertrouwen of geloof. Maar die enorme kracht blijkt tegelijk een achilleshiel. Het mag duidelijk wezen dat geen straf groot genoeg kan zijn voor wie dit bijzondere vertrouwen misbruiken. Wie pretenderen te spreken in de naam van een godheid, moeten zich hiervan heel goed bewust zijn.

Nu bestaan er mensen die beweren te spreken in de naam van God, zowel vandaag als in het verleden. Er zijn zelfs mensen die zich als de godheid zelf hebben voorgesteld. Wij kunnen niet met zekerheid zeggen dat zij allen liegen, maar dat zij niet allemáál de waarheid kunnen spreken, is een conclusie die ook elk weldenkend mens wel verplicht is te trekken op grond van het simpele gegeven dat zelfverklaarde profeten elkaar wel vaker tegenspreken. Religieuze leiders dragen niet alleen een verpletterende verantwoordelijkheid: zij zijn, op zijn zachtst uitgedrukt, sowieso verdacht.

Miljarden mensen krijgen het katholieke geloof met de paplepel toegediend door de zusters in de

kleuterschool: reeds de allerkleinsten leren de mythologieën kennen van het Oude en het Nieuwe Testament, de vroomheid van de heiligen, de gebeden, de prenten, de beelden en de goede daden. Er blijkt een gemachtigde paus en een hele clerus te bestaan die optreden als bewaarders van het geloof, dat zo belangrijk schijnt voor ons voortbestaan in de eeuwigheid. Het zou volstaan om gedwee de tien geboden te volgen maar het ganse opzet van de religie kan danig intrigeren dat men al gauw hunkert naar wat eigenlijk alle begrip te boven gaat. De katholieke theologie, met stukjes en beetjes bijgebracht in godsdienstlessen gegeven door de plaatsvervangers van de zoon van God zelf, heeft dan ook ontelbaren mateloos geboeid. Zoals wij het alvast allemaal geloofden te begrijpen, zijn wij gevallen wezens naar het voorbeeld van de duivel. Anders dan de duivel, die hiervoor gestraft werd met de eeuwige verdoemenis, beperkt onze straf zich tot dit leven waarin wij gelukkig tot inkeer kunnen komen, wat dan inhoudt dat wij de zoon van God als onze verlosser moeten erkennen. In het christendom immers wordt het heidendom omgekeerd: de mens moet niet langer zijn eerstgeboren zoon offeren aan God – God zelf offert zijn zoon aan de mensheid. Met zijn lijden en dood koopt Hij ons vrij. Bekeerlingen krijgen vergeving en keren na de dood terug naar het paradijs.

En is dat niet een wens die elkeen koestert in het diepste van zijn hart?

Velen blijken zich weliswaar te storen aan de niet altijd goede voorbeelden van wie zich profileren als vertegenwoordigers van de christelijke ethiek en zij verliezen hun geloof. Anderen zitten die menselijke fouten allerminst dwars: als de leer maar volmaakt is en het zo verlangde inzicht dat zij belooft te verschaffen. En waar het inzicht achterwege blijft, wijt men dit euvel niet aan de leer doch aan de eigen gebrekkige kennis en zo besluit men om niet met lezen en studeren op te houden totdat het verhoopte inzicht wordt bereikt en quasi alles moet daarvoor wijken.

Het resultaat van die studie schenkt bij wijlen een grote bevrediging maar vaak is het een vrede van korte duur: er rijzen vragen, de theorie blijkt onaf, er duiken innerlijke tegenspraken op en er lonkt een levenspraktijk die overhelt naar mystiek. In zijn jeugd kan men in een relatief korte tijdsperiode veel uitproberen en ervaren en omdat men dat alles voor de eerste keer doet, laat men zich er ook makkelijk door begoochelen. Het leven lijkt geduldig als men jong is, maar de jaren vliegen en eenmaal zijn gevorderde leeftijd een mens bewust maakt van zijn eindigheid, gaat de tijd dringen en beseft men ineens dat het antwoord op die ene grote vraag waarvoor men bij-

na alles heeft uitgesteld, nooit komen zal. Het vreemde is dan wel dat men het zoeken niet opgeeft, integendeel: waar de theorie steken laat vallen, probeert men die eigenhandig op te rapen; men tracht hiaten weg te werken en men fabricceert prompt een verhoopt verbeterde versie van de manke theologie.

Uiteraard kan dit zelfbedrog niet heel lang duren en men vraagt zich af of men niet reeds in zijn jeugd op een zijspoor is beland. Hebben diegenen die bij hoog en bij laag staande hielden dat zij spraken in de naam van de godheid, ons dan voor de gek gehouden? Hebben zij ons, toen wij nog weerloze kinderen waren en wij vol vertrouwen openstonden voor wat onze ouders en onze meesters leerden, dan leugens verteld? En als dat het geval is: hebben zij dat bewust gedaan of is het eigen aan de mens dat hij aldus zichzelf als soort om de tuin leidt? Andermaal: de logica gebiedt ons om aan te nemen dat dit vaker gebeurt daar velen zich uitgeven voor goden of profeten terwijl zij elkaar zo vaak tegenspreken. En blijkt nu niet het meest waarschijnlijke scenario het volgende: dat ons geloof van onszelf afkomstig is en dat wij het smeden zoals wij ook onze ploegen smeden, omdat een mens niet leeft van brood alleen?

Maar opnieuw dwalen wij af van het onderwerp: is er enig verschil tussen het plegen van moorden en het aanzetten ertoe? En maken zij die in Gods naam beweren te spreken zich niet schuldig daaraan van zodra zij, nog voordat de tijden ten einde zijn, in de huid van de opperrechter kruipen om ons te verdelen in schapen en bokken?

Een theologie kan danig betoverend zijn, dat men er levenslang in opgaat omdat men erdoor gestrikt wordt zoals een vlieg in een web: zoals gezegd, streeft men eerst naar inzicht, maar blijkt de theorie mank, dan probeert men ze op te lappen in plaats van ze te verwerpen – men is er immers aan gehecht geraakt gedurende de vele jaren van toegewijde studie. Tegelijk – wat zo mogelijk nog erger is – verliest men de feiten uit het oog welke zich, alle geestelijkheid ten spijt, blijven afspelen in de stoffelijke werkelijkheid. Want waar Christus, door de duivel meegenomen op een hoge berg, weigerde om daar voor hem een knieval te doen in ruil voor de wereldse rijken, blijkt de paus zich de titel van staatshoofd te laten opspelden door Hitler's evenknie in het fascistische Italië – Benito Mussolini. "Mijn rijk is niet van deze wereld", maar daar ziet de onfeilbare geen graten in, en hij doet prompt zaken met de duivel, want voor wat hoort wat: als na de Tweede Wereldoorlog de

koningen van de hel, met op hun geweten zo'n zes miljoen joden, zigeuners, homo's, geesteszieken en nog andere soorten van uitgerangeerden, Duitsland willen ontvluchten, is het de hogere clerus die de koelbloedige moordenaars van valse identiteiten en van reisdocumenten voorziet: Jozef Mengele, Klaus Barbie en nog talloze andere beulen kunnen zich in alle sereniteit via de rattenlijn in Latijns-Amerika gaan vestigen, waar ze op de koop toe kunnen doorgaan met het beoefenen van hun martelkunsten – Barbie als expert-ondervrager van de Boliviaanse dictators, Mengele in Brazilië als abortusspecialist...

Kunnen woorden dan moorden? – zo luidde onze eerste vraag en weer dwaalden wij af, alsof de woorden, geschrokken, voor zichzelf op de loop gingen. En het verhaal van zopas herinnert onafwendbaar aan *Mein Kampf* dat dezer dagen herdrukt wordt nadat nog niet zo lang geleden de oude Simon Wiesenthal er met zijn laatste krachten nog in slaagde om de verkoop van het haatboek in Duitsland aan banden te leggen, daar dit testament van een grootheidswaaninnige dat ganse bevolkingsgroepen demoniseert, tallozen effectief heeft aangezet tot zowat de grootste volkerenmoord in de geschiedenis. Vandaag herhaalt zich in Europa een scenario, zo gelijkend op het doemscenario van de nazi's, dat het net

zoals dat vervloekte boek wel een complete herdruk van die geschiedenis lijkt.

Rechtse fundamentalisten hebben zich verenigd en als het waar is dat de gematigde islam haar fundamentalisten-terroristen de hand boven het hoofd houdt, dan heeft zij dat geleerd van de katholieken: de naam van een hoofdredacteur van het rechts-katholieke blad *Catholica* waarin nootore katholieken regelmatig artikels schreven, stond op de mailinglist van massamoordenaar Anders Breivik, wiens grote inspiratiebron naar diens eigen zeggen niemand anders bleek dan een kamerlid van het Vlaams Belang, een rechts-katholieke conservatieve islamofobe homojager, actief op extremistische weblogs gelieerd aan *Catholica*.⁸¹ Het angstwekkende aan de situatie is dat het inzake extreemrechts niet langer om een kleine minderheid gaat: gestaag werkt zich dezer dagen het zieke gedachtengoed van de intoleranten naar de voorgrond en krijgt het de massa mee. "60.000 Deutsche Mark per dag kost deze zieke: het is ook uw geld, landgenoten!" – met die woorden kreeg Hitler de massa op zijn

81 <http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2011/07/24/killer-breivik-over-zijn-ideologische-wortels> ;
<http://www.trouw.nl/tr/nl/5009/Archief/article/detail/2824465/2011/08/01/Nieuw-katholiek-bloedfanatiek-en-op-de-adreslijst-van-Breivik.dhtml>

hand voor zijn euthanasieprogramma dat het op-
ruimen van alle 'zwakkelingen' op het oog had.⁸²

Ja, ook de woorden behoren tot de dingen en het is moordenaars eender waarmee zij moorden: zij kunnen dat doen met een Kalasjnikovs maar evengoed met een heiligenbeeld of, als het hun zo best uitkomt, met woorden. De vrijheid van meningsuiting is een groot goed dat beschermd hoort te worden, net zoals heiligenbeelden die behoren tot het culturele erfgoed, samen met de heilige boeken uit het verre verleden. Maar als doodslag aantoonbaar gepleegd wordt met gebruikmaking van een heiligenbeeld, zal geen rechter oordelen dat het nooit de bedoeling van de moordenaar kon geweest zijn om te doden, omdat ook hij weet dat in principe om het even wat zich kan lenen tot moordwapen. Het is niet omdat een heiligenbeeld niet voorbestemd is om mee te doden, dat het door niemand met dit doel kan worden gebruikt. En precies hetzelfde geldt voor woorden: zij dienen allerm minst om mee te moorden, maar als moordenaars in welbepaalde woorden een wapen zien en bovendien een wapen dat tot een perfecte moord kan leiden, dan zullen zij, zo dunkt het mij, niet aarzelen.

82 <http://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=1556061>

De voorbeelden hoger in de tekst zijn allerminst overdreven en wij weten intussen allen dat het ooit zo makkelijk onder de mat geveegde – en vaak louter verbale – pestgedrag lang niet zo onschuldig is als sommigen ons wilden laten geloven. Als de statistieken onmiskenbaar aangeven dat het zelfmoordcijfer bij jonge homo's ongemeen hoog is, terwijl homoseksualiteit door menige religie als zondig of doodzondig wordt beschouwd, is het in feite onbegrijpelijk dat een beschaafd land nog langer het betreffende godsdienstonderricht niet alleen duldt maar bovendien financiert, temeer daar het ook nog strijdig is met de inhoud van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Waar door toedoen van de godsdienstvrijheid kinderen van hun vrijheid worden beroofd – indoctrinatie is in wezen vrijheidsberoving –, is sprake van een verknechtende vrijheid: het gaat daar om de vrijheid van de misdadiger die de vrijheid van zijn slachtoffer verknecht. Hetzelfde geldt uiteraard voor de vrijheid van meningsuiting: waar woorden belasteren of moorden, wordt weliswaar de vrijheid van de lasteraar of de moordenaar gerespecteerd, maar de vrijheid van het slachtoffer wordt met de voeten getreden. Wie dit goedkeuren, scharen zich derhalve achter het recht van de sterkste: zij handelen volstrekt immoreel.

Inhoudsopgave

Het recht om te doden: het fundament van onze 'samenleving'...	7
Het boontje van loontje.....	10
De crisis, wat is dat nu?.....	13
Het paard van Troje, de doos van Pandora, de verrijzenis van Hitler.....	22
Matthias Storme en de nieuwe wanorde.....	24
Vaccineren?– Enkele kritische noten bij onze vaccinatiecultuur.....	47
Het feest der vluchtelingen.....	56
's Mensdoms allerkostbaarste relik – Een beknopte bespreking van: Ludo Noens, Subliem licht op de lijkwade van Turijn.....	63
Een beknopte beschouwing over persvrijheid en terrorisme naar aanleiding van de gruwelijke aanslag in Parijs op 7 januari 2015.....	66
Massahysterie.....	73
De terreur van het territoriaal instinct.....	77
Geen onrecht zonder leugens – Over selectieve verontwaardiging.....	78
De terreur en het immateriële.....	80
Oekraïne en de nachtmerrie van een filosoof.....	86
Racisme, Elf September en IS.....	91
Slavernij verpakt als vrijheid.....	96
De hel van Dante.....	99
De copiloot en zijn vele lotgenoten.....	102
'Rusthuizen'.....	113
Zo draait de wereld (dol) — Een interview met Omsk Van Togenbirger.....	121

Zeven rampzalige uitvindingen.....	127
De toekomst ligt vast – Een interview met Omsk Van Togenbirger de Waelekens.....	150
Schande over Europa.....	158
Frances Oldham Kelsey en Softenon.....	161
Hoe het westen zichzelf opdoekt.....	162
Gedaan met recht en gelijkheid, terug naar het kastenstelsel en de slavernij, op naar een burgeroorlog!.....	168
De luchtkastelen van Verhofstadt.....	170
En daar hebben we ze dan: de schuldslavernij!	171
Syrië, een nieuw Vietnam?.....	172
Er is meer onder de zon – Een beknopte bespreking van: Ludo Noens, Sprong in de Schemerzone. Wenken uit een ander universum	176
"Ben ik dan mijn broeders hoeder?".....	182
Het geld en de leugen, twee handen op één buik	185
De gemeenschappelijke drijfveer van jodenhaters en IS-strijders — een speculatie.....	187
Onthoofdingen.....	193
De klimaatkatastrofe is geen kwestie van eeuwen maar een kwestie van luttele uren.....	208
In galop doorheen de tijd.....	211
Calais, Duinkerke en Keulen	215
Een nieuwe dictatuur.....	220
Waarom wij op een oorlog afstevenen.....	224
Undercover – Wallraff's Aus der schönen neuen Welt, Expeditionen ins Landesinnere.....	228
De vluchtelingen en de overbevolking: twee problemen die er geen hoeven te zijn?.....	230

De oorzaak van de uitbraak van microcephalie:
geen mug maar een vaccin?233
Vrijheid van meningsuiting en immoraliteit.....236

